

UNIUNEA EUROPEANĂ

PARLAMENTUL EUROPEAN

CONSILIUL

**Bruxelles, 13 iunie 2024
(OR. en)**

**2021/0423(COD)
LEX 2365**

**PE-CONS 86/1/23
REV 1**

**ENER 710
CLIMA 661
ENV 1516
AGRI 834
IND 699
COMPET 1289
RECH 565
RELEX 1503
CODEC 2538**

REGULAMENT

**AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
PRIVIND REDUCEREA EMISIILOR DE METAN ÎN SECTORUL ENERGETIC
ȘI DE MODIFICARE A REGULAMENTULUI (UE) 2019/942**

REGULAMENTUL (UE) 2024/...
AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 13 iunie 2024

**privind reducerea emisiilor de metan în sectorul energetic
și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/942**

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor²,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară³,

¹ JO C 323, 26.8.2022, p. 101.

² JO C 498, 30.12.2022, p. 83.

³ Poziția Parlamentului European din 10 aprilie 2024 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 27 mai 2024.

întrucât:

- (1) Metanul ocupă locul al doilea după dioxidul de carbon (CO₂) în ceea ce privește contribuția sa globală la schimbările climatice și este responsabil pentru aproximativ o treime din încălzirea actuală. Cantitatea de metan din atmosferă la nivel mondial a crescut brusc în ultimul deceniu.
- (2) Grupul interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC), creat în cadrul Organizației Națiunilor Unite (ONU), a publicat în cel de al șaselea raport de evaluare constatarea că sunt necesare reduceri considerabile ale emisiilor antropice de metan până în 2030 pentru a limita încălzirea globală la 1,5 °C. Raportul respectiv arată că, deși metanul are o perioadă medie de remanență în atmosferă mai scurtă decât CO₂, 10-12 ani față de sute de ani, efectul său de seră pe o perioadă de 20 de ani este de peste 80 de ori mai semnificativ decât cel al CO₂. În special, potrivit IPCC, pe o perioadă de 100 de ani metanul are un potențial de încălzire globală de 29,8 ori mai mare decât CO₂, însă pe o perioadă de 20 de ani efectul este de 82,5 ori mai puternic decât în cazul CO₂.
- (3) În raportul său din 2020 privind calitatea aerului în Europa, Agenția Europeană de Mediu a afirmat că metanul este un gaz precursor al ozonului troposferic și contribuie la poluarea aerului. Combaterea emisiilor de metan nu numai că ar ajuta mediul și clima, dar ar îmbunătăți și protecția sănătății umane.

- (4) Conform estimărilor recente ale Programului ONU pentru Mediu (UNEP) și ale Coaliției pentru climă și aer nepoluat, reducerea cu 45 % a emisiilor de metan până în 2030, pe baza măsurilor specifice disponibile și a unor măsuri suplimentare în concordanță cu obiectivele de dezvoltare durabilă ale ONU, ar putea evita 0,3°C din încălzirea globală până în 2045.
- (5) Potrivit World Energy Balances, serviciul de date online al Agenției Internaționale a Energiei, Uniunea este cel mai mare importator de energie fosilă din lume și, ca atare, un factor important al emisiilor mondiale de metan.

- (6) Pactul verde european combină un set cuprinzător de măsuri și inițiative care se consolidează reciproc și care vizează realizarea neutralității climatice în Uniune până cel târziu în 2050. În comunicarea sa din 11 decembrie 2019 privind Pactul verde european, Comisia a indicat faptul că decarbonizarea sectorului gazelor ar fi facilitată inclusiv prin abordarea problemei emisiilor de metan asociate energiei. În octombrie 2020, Comisia a adoptat o strategie a UE de reducere a emisiilor de metan (denumită în continuare „Strategia privind metanul”), care stabilește măsuri de reducere a emisiilor de metan în Uniune, inclusiv în sectorul energetic, și la nivel internațional. Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului⁴ stabilește obiectivul realizării neutralității climatice la nivelul întregii economii cel târziu până în 2050 și instituie un angajament obligatoriu al Uniunii de reducere internă a emisiilor nete de gaze cu efect de seră (emisii după deducerea absorbțiilor) cu cel puțin 55 % comparativ cu nivelurile din 1990, până în 2030. Din evaluarea impactului care însoțește propunerea privind prezentul regulament rezultă că, pe baza ipotezelor opțiunii de politică preferate pentru propunerea legislativă privind metanul, combinate cu ipotezele pachetului legislativ „Pregătiți pentru 55”, 77 % din totalul emisiilor de metan asociate petrolului, gazelor și cărbunelui preconizate pentru 2030 pot fi reduse în mod eficient din punctul de vedere al costurilor din perspectivă socială și ecologică. Acest lucru ar contribui la limitarea încălzirii globale la nivelul de 1,5 °C și ar permite Uniunii să preia efectiv rolul de lider în ceea ce privește combaterea emisiilor de metan și consolidarea securității sale energetice.

⁴ Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 („Legea europeană a climei”) (JO L 243, 9.7.2021, p. 1).

- (7) Emisiile de metan sunt incluse în domeniul de aplicare al obiectivelor Uniunii de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru 2030 stabilite în Regulamentul (UE) 2021/1119 și al obiectivelor naționale obligatorii de reducere a emisiilor în temeiul Regulamentului (UE) 2018/842 al Parlamentului European și al Consiliului⁵. Cu toate acestea, în prezent nu există niciun cadru juridic al Uniunii care să stabilească măsuri specifice pentru reducerea emisiilor antropice de metan în sectorul energetic. În plus, deși reglementează emisiile de metan provenite din rafinarea uleiurilor minerale și a gazelor, Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁶ nu acoperă și emisiile de metan provenite din alte activități din sectorul energetic.
- (8) În acest context, prezentul regulament ar trebui să se aplice reducerii emisiilor de metan din explorarea și exploatarea în amonte de petrol și gaze fosile, în sondele inactive, sondele închise temporar și sondele închise permanent și abandonate, din colectarea și prelucrarea gazelor fosile, din transportul, distribuția și stocarea subterană a gazelor și din instalațiile de gaze naturale lichefiate (GNL). Prezentul regulament ar trebui să se aplice, de asemenea, minelor de cărbune subterane active și minelor de cărbune de suprafață, precum și minelor de cărbune subterane închise sau abandonate.

⁵ Regulamentul (UE) 2018/842 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 privind reducerea anuală obligatorie a emisiilor de gaze cu efect de seră de către statele membre în perioada 2021-2030 în vederea unei contribuții la acțiunile climatice de respectare a angajamentelor asumate în temeiul Acordului de la Paris și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 (JO L 156, 19.6.2018, p. 26).

⁶ Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (JO L 334, 17.12.2010, p. 17).

- (9) Normele privind măsurarea cu precizie, monitorizarea, raportarea și verificarea a emisiilor de metan în sectoarele petrolului, gazelor naturale și cărbunelui, precum și privind reducerea acestor emisii, inclusiv prin anchete privind depistarea scăpărilor de gaze și eliminarea lor (LDAR) și restricțiile privind evacuarea în atmosferă și arderea la faclă, asigurând în același timp protecția lucrătorilor împotriva emisiilor de metan, ar trebui să fie abordate printr-un cadru juridic adecvat al Uniunii. Normele stabilite în prezentul regulament ar trebui să sporească transparența în ceea ce privește importurile de energie fosilă în Uniune și să contribuie la o adoptare pe scară mai largă a soluțiilor de atenuare a emisiilor de metan în întreaga lume. Pentru potențialul de încălzire globală ar trebui utilizat un orizont de timp de 20 de ani și unul de 100 de ani.
- (10) Respectarea obligațiilor care decurg din prezentul regulament poate necesita investiții din partea entităților reglementate, iar costurile aferente acestor investiții ar trebui să fie luate în considerare la stabilirea tarifelor, sub rezerva principiilor eficienței. Costurile necesare nu ar trebui să genereze o sarcină financiară disproporționată pentru utilizatorii finali și consumatori.

- (11) Fiecare stat membru ar trebui să desemneze cel puțin o autoritate competentă care să supravegheze respectarea efectivă de către operatori, întreprinderi, operatorii minieri și importatori a obligațiilor prevăzute în prezentul regulament și ar trebui să notifice Comisiei această desemnare și eventualele modificări ale acesteia. Autoritățile competente respective ar trebui să dispună de resurse financiare și umane suficiente și ar trebui să ia toate măsurile necesare pentru a asigura respectarea prezentului regulament în conformitate cu sarcinile care le sunt atribuite în mod specific. Autoritatea competentă ar trebui să stabilească un punct de contact. Având în vedere caracterul transfrontalier al operațiunilor din sectorul energetic și al emisiilor de metan, autoritățile competente ar trebui să coopereze între ele și cu Comisia. În acest context, Comisia și autoritățile competente ar trebui să formeze împreună o rețea de autorități publice care aplică prezentul regulament pentru a încuraja o cooperare strânsă, cu mecanismele necesare pentru schimbul de informații și de bune practici, și pentru a permite organizarea de consultări.
- (12) Pentru a asigura o punere în aplicare fără probleme și eficace a prezentului regulament, Comisia ar trebui să sprijine statele membre prin intermediul Instrumentului de sprijin tehnic instituit prin Regulamentul (UE) 2021/240 al Parlamentului European și al Consiliului⁷, care oferă expertiză tehnică personalizată pentru elaborarea și punerea în aplicare a reformelor, inclusiv a celor care promovează reducerea emisiilor de metan în sectorul energetic. Sprijinul tehnic respectiv ar putea implica, de exemplu, consolidarea capacității administrative, armonizarea cadrelor legislative și schimbul de bune practici relevante.

⁷ Regulamentul (UE) 2021/240 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 februarie 2021 de instituire a unui Instrument de sprijin tehnic (JO L 57, 18.2.2021, p. 1).

- (13) Pentru a asigura îndeplinirea sarcinilor autorităților competente, operatorii, întreprinderile, operatorii minieri și importatorii ar trebui să le ofere autorităților competente respective întreaga asistență necesară. În plus, operatorii, întreprinderile, operatorii minieri și importatorii ar trebui să ia toate măsurile necesare identificate de autoritățile competente până la data stabilită de autoritățile competente sau până la orice altă dată convenită cu autoritățile competente.

- (14) Unul dintre principalele mecanisme aflate la dispoziția autorităților competente ar trebui să fie inspecțiile, inclusiv examinarea documentației și a înregistrărilor, măsurarea emisiilor și controalele la fața locului. Inspecțiile ar trebui să fie desfășurate în mod regulat, pe baza unei evaluări de către autoritățile competente a riscurilor, cum ar fi riscurile de mediu, asociate fiecărui amplasament. Autoritățile competente ar trebui să țină seama de mecanismele de control instituite și de cele mai bune practici pe care le au la dispoziție. În plus, ar trebui să fie efectuate inspecții pentru a investiga plângerile justificate și cazurile de neconformitate și pentru a se asigura că reparațiile sau înlocuirile componentelor și măsurile de atenuare sunt îndeplinite în conformitate cu prezentul regulament, precum și pentru a verifica periodic respectarea de către importatori a prezentului regulament. În cazul în care identifică o încălcare gravă a prezentului regulament, autoritățile competente ar trebui să emită o notificare privind măsurile de remediere care trebuie luate de operator, întreprindere, operatorul minier sau importator. În mod alternativ, autoritățile competente ar trebui să poată decide să solicite operatorului, întreprinderii, operatorului minier sau importatorului să le prezinte spre aprobare o serie de măsuri de remediere în ceea ce privește încălcarea. Autoritățile competente ar trebui să păstreze registre de evidență a inspecțiilor, iar informațiile relevante ar trebui să fie puse la dispoziția publicului în conformitate cu Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁸.

⁸ Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu și de abrogare a Directivei 90/313/CEE a Consiliului (JO L 41, 14.2.2003, p. 26).

- (15) Pentru a stabili gravitatea unei încălcări a prezentului regulament, autoritățile competente ar trebui să ia în considerare prejudiciile aduse mediului și impactul asupra siguranței și sănătății umane, precum și probabilitatea ca încălcarea să afecteze în mod semnificativ fiabilitatea și robustețea datelor în ceea ce privește obligațiile de monitorizare și raportare în temeiul prezentului regulament.
- (16) Având în vedere proximitatea anumitor surse de emisii de metan față de zonele urbane sau rezidențiale și impactul acestora asupra sănătății, mediului și climei, persoanele fizice sau juridice ar trebui să poată depune plângeri justificate în mod corespunzător la autoritățile competente în legătură cu posibilele încălcări ale prezentului regulament. În acest context, ar trebui să fie posibil să se utilizeze portalul european e-justiție pentru a găzdui informații relevante, astfel cum sunt puse la dispoziție de statele membre, în special datele de contact ale autorităților competente, etapele cele mai importante ale procedurii de depunere a plângerilor, precum și drepturile și normele de bază care trebuie respectate. Autoritățile competente ar trebui să informeze reclamanții cu privire la procedură și la deciziile luate, iar aceștia ar trebui să primească o decizie finală într-un termen rezonabil după depunerea plângerii.

- (17) Un cadru solid de verificare îmbunătățește credibilitatea datelor raportate. În plus, nivelul de detaliere și complexitatea tehnică a măsurărilor emisiilor de metan necesită o verificare corespunzătoare a datelor privind emisiile de metan raportate de operatori, întreprinderi, operatorii minieri și importatori. Deși autoverificarea este posibilă, verificarea de către terți asigură o mai mare independență și transparență. În plus, aceasta permite un set armonizat de competențe și de niveluri de expertiză care ar putea să nu fie disponibile pentru toate entitățile publice. Verificatorii ar trebui să fie acreditați de organisme de acreditare în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului⁹ sau să fie autorizați în alt mod, care să fie comparabil cu cerințele prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 765/2008. Prin urmare, verificatorii independenți ar trebui să se asigure că rapoartele privind emisiile, întocmite de operatori, întreprinderi, operatorii minieri și importatori, sunt corecte și conforme cu cerințele stabilite în prezentul regulament. Activitățile de verificare ar trebui să fie aliniate la standardele și metodologiile europene relevante sau la alte standarde și metodologii internaționale pentru verificatori și ar trebui să țină seama în mod corespunzător de natura activităților verificate. Verificatorii ar trebui să revizuiască datele din rapoartele privind emisiile pentru a evalua fiabilitatea, credibilitatea și acuratețea datelor. Pentru a garanta acuratețea datelor, verificatorii ar trebui să efectueze controale anunțate și neanunțate la fața locului. Verificatorii ar trebui să acționeze separat față de autoritățile competente și ar trebui să fie independenți de operatori, întreprinderi, operatorii minieri și importatori, care ar trebui să le ofere întreaga asistență necesară pentru a permite sau a facilita activitățile de verificare, în special în ceea ce privește accesul la amplasamente și prezentarea documentației sau a evidențelor.

⁹ Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93 (JO L 218, 13.8.2008, p. 30).

- (18) În îndeplinirea sarcinilor și în exercitarea competențelor care le revin în temeiul prezentului regulament, Comisia, autoritățile competente și verificatorii ar trebui să ia în considerare informațiile puse la dispoziție la nivel internațional, de exemplu de către Observatorul internațional al emisiilor de metan (IMEO), în special în ceea ce privește metodologiile de agregare și analiză a datelor și verificarea metodologiilor și a proceselor statistice utilizate de operatori, întreprinderi, operatorii minieri și importatori pentru cuantificarea datelor raportate de aceștia privind emisiile. Criteriile de referință în acest sens pot include cadrul de raportare, documentele de orientare tehnică și modelele de raportare aferente Parteneriatului din sectorul petrolului și gazelor pentru reducerea emisiilor de metan (OGMP).
- (19) Observatorul internațional al emisiilor de metan (IMEO) a fost înființat în octombrie 2020 de către Uniune în parteneriat cu UNEP, Coaliția pentru climă și aer nepoluat (CCAC) și Agenția Internațională a Energiei și a fost prezentat în cadrul summitului G20 din octombrie 2021. Sarcinile atribuite IMEO includ colectarea, reconcilierea, verificarea și publicarea datelor privind emisiile antropice de metan la nivel mondial. IMEO ar putea să joace un rol în identificarea cazurilor supergeneratoare de emisii prin intermediul unui sistem de depistare și avertizare timpurie.
- (20) În calitate de parte la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC)¹⁰ și la Acordul de la Paris adoptat în temeiul CCONUSC¹¹ (denumit în continuare „Acordul de la Paris”), Uniunea are obligația de a prezenta anual un raport de inventariere a emisiilor antropice de gaze cu efect de seră care să constituie un ansamblu al inventarelor naționale privind gazele cu efect de seră ale statelor membre, elaborat utilizând metodologiile de bune practici acceptate de IPCC.

¹⁰ JO L 33, 7.2.1994, p. 13.

¹¹ JO L 282, 19.10.2016, p. 4.

- (21) Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului¹² prevede obligația statelor membre de a raporta Comisiei date din inventarele gazelor cu efect de seră și prognozele lor naționale. În conformitate cu regulamentul menționat, raportarea se efectuează utilizând orientările CCONUSC privind raportarea și se bazează adesea mai degrabă pe factori de emisie implicați decât pe măsurări directe la nivel de sursă, ceea ce implică incertitudini cu privire la originea, frecvența și amploarea emisiilor.
- (22) Datele de țară raportate în temeiul dispozițiilor CCONUSC privind raportarea sunt transmise secretariatului CCONUSC în funcție de diferite niveluri de raportare, în concordanță cu orientările IPCC. În contextul respectiv, IPCC sugerează, în general, utilizarea unor metode de nivel superior pentru sursele de emisii care au o influență semnificativă asupra inventarului total al gazelor cu efect de seră al unei țări în ceea ce privește nivelul, tendința sau incertitudinea absolute.

¹² Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind guvernanța uniunii energetice și a acțiunilor climatice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 663/2009 și (CE) nr. 715/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 94/22/CE, 98/70/CE, 2009/31/CE, 2009/73/CE, 2010/31/UE, 2012/27/UE și 2013/30/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 2009/119/CE și (UE) 2015/652 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 328, 21.12.2018, p. 1).

- (23) Un nivel reprezintă un nivel de complexitate metodologică. Sunt disponibile trei niveluri. Metodele de nivelul 1 utilizează, de regulă, factorii de emisie implicați ai IPCC și necesită datele de activitate cele mai elementare și cel mai puțin dezagregate. Nivelurile superioare utilizează, de obicei, metode mai elaborate și factori de emisie specifici fiecărei surse, tehnologii, regiuni sau țări, care se bazează adesea pe măsurări și necesită, în mod normal, date mai detaliate privind activitatea. În mod specific, nivelul 2 necesită utilizarea factorilor de emisie specifici fiecărei țări, în loc de factori de emisie implicați, în timp ce nivelul 3 necesită date sau măsurări pentru fiecare instalație în parte și cuprinde aplicarea unei evaluări ascendente riguroase în funcție de tipul de sursă la nivelul fiecărei instalații în parte. În adăugirile sale din 2019 la orientările IPCC din 2006 privind inventarele naționale ale gazelor cu efect de seră, IPCC a afirmat că trecerea de la nivelul 1 la nivelul 3 reprezintă o creștere a certitudinii măsurărilor emisiilor legate de metan.
- (24) Statele membre au practici diferite în ceea ce privește nivelul la care raportează către secretariatul CCONUSC emisiile lor de metan legate de producția de energie. Raportarea la nivelul 2 pentru sursele mari de emisii este în conformitate cu orientările IPCC privind raportarea, întrucât nivelul 2 este considerat un nivel de complexitate metodologică superioară. Raportarea la nivelul 1, cel mai scăzut nivel, este încă foarte frecventă în mai multe state membre în ceea ce privește emisiile de metan provenite din exploatarea cărbunelui, a gazelor și a petrolului. În consecință, metodologiile de estimare și raportarea emisiilor de metan legate de producția de energie variază de la un stat membru la altul.

- (25) În prezent, inițiativele voluntare coordonate de industrie rămân principalul curs de acțiune pentru cuantificarea și atenuarea emisiilor de metan în multe țări. O inițiativă-cheie coordonată de industrie în sectorul energetic este OGMP, o inițiativă voluntară privind măsurarea și raportarea emisiilor de metan, creată în 2014 de UNEP și CCAC, în al cărei consiliu este reprezentată Comisia. OGMP se axează pe stabilirea celor mai bune practici pentru a îmbunătăți disponibilitatea informațiilor la nivel mondial privind cuantificarea și gestionarea emisiilor de metan și pentru a stimula acțiunile de atenuare pentru reducerea emisiilor de metan. Activitatea OGMP privind elaborarea de standarde și metodologii implică guvernele, societatea civilă și întreprinderile. Până în prezent, peste 115 societăți, cu active în peste 60 de țări de pe cinci continente, reprezentând peste 35 % din producția mondială de petrol și gaze și peste 70 % din fluxurile de GNL au devenit membre ale OGMP 2.0 al UNEP. Cadrul OGMP 2.0 este cea mai recentă versiune a unui standard dinamic privind emisiile de metan și poate oferi o bază adecvată pentru standardele privind emisiile de metan, în temeiul unor standarde științifice solide.
- (26) În acest context, este necesar să se îmbunătățească măsurarea emisiilor de metan și calitatea datelor raportate, inclusiv privind principalele surse de emisii de metan asociate energiei produse și consumate în Uniune. În plus, ar trebui să se asigure disponibilitatea datelor la nivel de sursă și o cuantificare solidă a emisiilor de metan, sporind astfel fiabilitatea raportării, precum și domeniul de aplicare al măsurilor adecvate de atenuare.

- (27) Pentru ca cuantificarea și raportarea să fie eficace, ar trebui să li se solicite operatorilor și întreprinderilor să cuantifice și să raporteze emisiile de metan în funcție de sursă și să pună la dispoziția statelor membre date agregate pentru ca acestea să poată îmbunătăți acuratețea rapoartelor și inventarelor lor. În plus, este necesară verificarea efectivă a datelor raportate. Pentru a reduce la minimum sarcina administrativă pentru operatori și întreprinderi, aceștia ar trebui să raporteze cu o frecvență anuală.
- (28) Prezentul regulament, care se bazează pe părțile relevante ale cadrului OGMP 2.0, contribuie la colectarea de date fiabile și solide care ar constitui o bază suficientă pentru monitorizarea emisiilor de metan și, dacă este necesar, prevede acțiuni suplimentare pentru a reduce și mai mult emisiile de metan.

- (29) Cadrul OGMP 2.0 cuprinde cinci niveluri de raportare. Raportarea la nivel de sursă începe la nivelul 3, care este considerat comparabil cu nivelul 3 stabilit de CCONUSC. Aceasta permite utilizarea factorilor de emisie generici. Raportarea la nivelul 4 al OGMP 2.0 necesită măsurări directe ale emisiilor de metan la nivel de sursă și permite utilizarea factorilor de emisie specifici. Raportarea la nivelul 5 al OGMP 2.0 necesită măsurări complementare la nivel de amplasament, în plus față de cuantificarea emisiilor de metan la nivel de sursă. În plus, cadrul OGMP 2.0 impune întreprinderilor să raporteze măsurările directe ale emisiilor de metan în termen de trei ani de la aderarea la OGMP 2.0 pentru activele exploatate și în termen de cinci ani pentru activele neexploatate. Termenele în care operatorii și întreprinderile au obligația de a prezenta rapoartele necesare în temeiul prezentului regulament ar trebui stabilite pe baza abordării adoptate de OGMP 2.0 în ceea ce privește raportarea la nivel de sursă și ținând seama de faptul că un număr mare de întreprinderi din Uniune au aderat deja la OGMP 2.0. Pe lângă cuantificarea la nivel de sursă, cuantificarea la nivel de amplasament permite evaluarea, verificarea și reconcilierea estimărilor la nivel de sursă agregate în funcție de amplasament, asigurând astfel o mai mare încredere în emisiile raportate. În mod similar cu cadrul OGMP 2.0, ar trebui să se impună măsurări la nivel de amplasament pentru reconcilierea cuantificărilor la nivel de sursă.
- (30) Conform datelor din inventarul gazelor cu efect de seră al Uniunii care se bazează pe inventarele naționale ale gazelor cu efect de seră raportate în conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/1999, mai mult de jumătate din totalul emisiilor directe de metan din sectorul energetic rezultă din eliberarea neintenționată de metan în atmosferă. În cazul petrolului și al gazelor, astfel de emisii neintenționate de metan reprezintă cea mai mare parte a emisiilor de metan.

- (31) Scăpările neintenționate de metan în atmosferă pot apărea în timpul forajului și al extracției, precum și în timpul prelucrării, depozitării, transportului și distribuției către consumatorii finali. Astfel de scăpări pot apărea și în cazul sondelor inactive, al sondelor închise temporar sau al sondelor închise permanent și abandonate. Unele emisii de metan pot fi generate din cauza imperfecțiunilor sau a uzurii obișnuite a componentelor tehnice, cum ar fi îmbinările, flanșele și supapele, sau din cauza componentelor deteriorate, de exemplu în cazul producerii unor accidente. Coroziunea poate provoca, de asemenea, scăpări din pereții echipamentelor presurizate.
- (32) Pentru a reduce emisiile de metan, operatorii ar trebui să ia toate măsurile de atenuare adecvate pentru a reduce la minimum emisiile de metan în cadrul operațiunilor lor.
- (33) Mai precis, emisiile de metan generate de scăpări sunt cel mai adesea reduse prin anchete LDAR, efectuate mai întâi pentru a identifica scăpările și apoi pentru a le elimina sau pentru a înlocui componentele care prezintă scăpări. Prin urmare, operatorii ar trebui să efectueze anchete LDAR periodice, inclusiv cu privire la componentele care evacuează metan, pentru a verifica existența unor echipamente cu funcționare defectuoasă.

- (34) În acest scop, ar trebui instituită o abordare armonizată pentru a asigura condiții de concurență echitabile pentru toți operatorii din Uniune. Această abordare ar trebui să includă cerințe minime pentru anchetele LDAR, lăsând în același timp un grad adecvat de flexibilitate statelor membre și operatorilor. Această flexibilitate este esențială pentru a permite inovarea și dezvoltarea de noi componente, de noi tehnologii LDAR și de noi metode de depistare, prevenind astfel stagnarea tehnologică, în detrimentul protecției mediului. Apar în continuare noi tehnologii LDAR și noi metode de depistare, iar statele membre ar trebui să încurajeze inovarea în acest sector, astfel încât să poată fi adoptate componentele, tehnologiile LDAR și metodele de depistare cu cele mai reduse emisii, precise și eficiente din punctul de vedere al costurilor.

- (35) Obligațiile privind anchetele LDAR ar trebui să reflecte bunele practici. Anchetele LDAR ar trebui să vizeze în primul rând depistarea și eliminarea cât mai rapidă a scăpărilor prin repararea sau înlocuirea componentei care prezintă scăpări, mai degrabă decât cuantificarea acestora, iar zonele cu un risc mai ridicat de scăpări ar trebui verificate mai frecvent. Determinarea frecvenței anchetelor LDAR și decizia de a repara sau de a înlocui o componentă ar trebui să fie ghidate nu numai de necesitatea de a repara sau de a înlocui componentele din care scapă metan peste pragul de emisii de metan, ci și de unele considerații operaționale, ținând seama de riscurile pentru siguranță. Astfel, în cazul în care se identifică un risc mai mare pentru siguranță sau un risc mai mare de emisii de metan, autorităților competente ar trebui să li se permită să recomande anchete LDAR mai frecvente pentru componentele relevante sau înlocuirea componentelor cu tehnologii care sunt mai puțin susceptibile de a permite scăpări. Toate scăpările, indiferent de amploare, ar trebui supravegheate și verificate, deoarece scăpările de mică amploare se pot transforma în scăpări de mai mare amploare. Eliminările scăpărilor ar trebui să fie urmate de confirmarea eficacității acestora. Pentru a permite utilizarea unor componente noi sau mai avansate sau a unei noi tehnologii de depistare a emisiilor de metan, ar trebui să fie specificat nivelul scurgerilor de metan la care sau peste care se impune o eliminare, lăsând în același timp operatorilor libertatea de a alege dispozitivul de depistare. După caz, ar trebui să fie posibilă utilizarea tehnologiilor de depistare, cum ar fi monitorizarea continuă, ca parte a anchetelor LDAR, atât timp cât acestea îndeplinesc cerințele prezentului regulament pentru tehnologia avansată de depistare. Operatorii cu cele mai bune performanțe care produc sau prelucrează petrol sau gaze naturale ar trebui să poată aplica frecvențe diferite pentru efectuarea anchetelor LDAR, sub rezerva îndeplinirii condițiilor din prezentul regulament și a aprobării de către autoritățile competente.

- (36) Ar trebui să fie efectuate anchete LDAR, utilizând tehnologiile și tehnicile de depistare adecvate disponibile pentru a identifica scăpările: cât mai aproape posibil de fiecare sursă individuală potențială de emisii pentru componentele supraterane și componentele aflate deasupra nivelului mării; la interfața dintre sol și atmosferă într-o primă etapă și, dacă se depistează o potențială scăpare, cât mai aproape posibil de sursa de emisii într-o a doua etapă pentru componentele subterane; și aplicarea celor mai bune tehnici de depistare disponibile pe piață pentru componentele offshore aflate sub nivelul mării sau sub fundul mării.
- (37) În ceea ce privește componentele subterane, anchetele LDAR sunt realizate, în general, prin intermediul unui proces în două etape. Prima etapă constă în efectuarea unei prime depistări a scăpărilor și stabilește dacă se efectuează săpături la nivelul solului sau se forează găuri de sondă cu diametru mic în cazul în care conducta este direct accesibilă. Operatorii efectuează săpături sau forează solul dacă scăparea se încadrează în pragul pentru prima depistare a scăpărilor sau îl depășesc. A doua etapă constă în efectuarea unei a doua depistări a scăpărilor de gaze și stabilește dacă acestea trebuie eliminate. Operatorii elimină scăpările în cazul în care acestea se încadrează în cel de al doilea prag de depistare a scăpărilor sau îl depășesc.
- (38) Limitele minime de depistare servesc la asigurarea faptului că dispozitivele de depistare sunt suficient de sensibile pentru a depista scăpările astfel cum se prevede în prezentul regulament. Aceste limite minime de depistare, precum și tehnicile de depistare care urmează să fie utilizate ar trebui stabilite de Comisie, ținând seama de diferitele tipuri de componente și de anchetele LDAR, pentru toate categoriile de componente, alături de pragurile de depistare aplicabile în prima etapă a anchetelor LDAR pentru componentele subterane.

- (39) Repararea sau înlocuirea ar trebui să aibă loc imediat după depistarea unei scăpări care atinge sau depășește pragul prevăzut în prezentul regulament, ori cât mai curând posibil după aceasta. Ar putea fi necesar să se ia în considerare aspecte de siguranță, administrative și tehnice excepționale, însă ar trebui furnizate dovezi care să justifice orice întârzieri în ceea ce privește repararea sau înlocuirea. Repararea sau înlocuirea ar trebui să utilizeze cele mai bune tehnologii disponibile pe piață și care oferă protecție pe termen lung împotriva scăpărilor viitoare.
- (40) Sistemele conectate mici, astfel cum sunt definite în Directiva (UE) 2019/944 a Parlamentului European și a Consiliului¹³, pot întâmpina probleme legate de siguranța alimentării și stabilitatea rețelei în cazul unei opriri a sistemului. Prin urmare, pentru a evita astfel de riscuri pentru siguranța alimentării, ar trebui efectuate lucrări de reparare sau de înlocuire în cursul opririlor programate ale sistemului.
- (41) Având în vedere efectul puternic al emisiilor de gaze cu efect de seră, evacuarea în atmosferă ar trebui să fie interzisă, cu excepția urgențelor sau a defecțiunilor, sau în timpul anumitor evenimente specifice în care evacuarea în atmosferă, într-o anumită măsură, este inevitabilă și strict necesară. Pentru a asigura că operatorii nu utilizează echipamente concepute pentru evacuarea în atmosferă, ar trebui adoptate standarde tehnologice care să permită utilizarea unor alternative cu emisii mai scăzute.

¹³ Directiva (UE) 2019/944 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iunie 2019 privind normele comune pentru piața internă de energie electrică și de modificare a Directivei 2012/27/UE (JO L 158, 14.6.2019, p. 125).

- (42) Arderea la faclă se consideră a fi ardere la faclă de rutină atunci când se efectuează în timpul procesului normal de exploatare a petrolului, a gazelor și a cărbunelui în absența unui număr adecvat de instalații sau a unei geologii care să permită reinjectarea gazelor produse, utilizarea lor la fața locului sau expedierea lor către o piață. Arderea la faclă de rutină ar trebui interzisă. Arderea la faclă ar trebui permisă în cazul în care este singura alternativă la evacuarea în atmosferă și în cazul în care evacuarea în atmosferă nu este interzisă. Eliminarea arderii la faclă de rutină ar spori, de asemenea, disponibilitatea gazelor naturale pentru piețele de gaze. Evacuarea în atmosferă este mai dăunătoare pentru mediu decât arderea la faclă, deoarece gazul eliberat conține, de regulă, niveluri ridicate de metan, în timp ce arderea la faclă oxidează metanul transformându-l în CO₂, care are un potențial de încălzire globală mai scăzut. Prin urmare, în cazul în care nu este disponibilă nicio altă opțiune, arderea la faclă ar trebui să fie preferată evacuării în atmosferă.
- (43) Utilizarea arderii la faclă ca alternativă la evacuarea în atmosferă impune ca dispozitivele de ardere la faclă să fie eficiente în ceea ce privește arderea metanului. Din acest motiv, ar trebui inclusă, de asemenea, o cerință privind eficiența arderii pentru cazurile în care arderea la faclă este permisă, iar dispozitivele de ardere la faclă cu o eficiență proiectată a distrugerii și a îndepărtării mai mică de 99 % ar trebui eliminate treptat. De asemenea, ar trebui să se prevadă obligația de utilizare a dispozitivelor cu autoaprindere sau a arzătoarelor-pilot cu flacără permanentă, care oferă o aprindere mai fiabilă, deoarece nu sunt afectate de vânt.
- (44) Reinjectarea ori utilizarea la fața locului a metanului sau expedierea metanului către o piață ar trebui să fie întotdeauna preferabilă evacuării în atmosferă sau arderii la faclă. Operatorii care evacuează metanul în atmosferă ar trebui să furnizeze autorităților competente dovezi că nu a fost posibilă reinjectarea, utilizarea la fața locului, stocarea pentru o utilizare ulterioară, expedierea către o piață sau arderea la faclă a metanului, iar operatorii care practică arderea la faclă ar trebui să furnizeze autorităților competente dovezi că nu a fost posibilă reinjectarea, utilizarea la fața locului, stocarea pentru o utilizare ulterioară sau expedierea către o piață a metanului.

- (45) Operatorii ar trebui să notifice fără întârziere autorităților competente evenimentele majore de evacuare în atmosferă și pe cele de ardere la faclă și să prezinte anual autorităților respective rapoarte mai cuprinzătoare cu privire la toate evenimentele de evacuare în atmosferă și la toate cele de ardere la faclă. De asemenea, aceștia ar trebui să se asigure că echipamentele și dispozitivele de evacuare în atmosferă și de ardere la faclă sunt conforme cu standardele prevăzute în dreptul Uniunii.
- (46) Emisiile de metan provenite de la sondele inactive, sondele închise temporar și sondele închise permanent și abandonate prezintă riscuri pentru sănătate, pentru siguranță și de mediu. Prin urmare, obligațiile de monitorizare, inclusiv de cuantificarea și, în cazul în care există echipamente de monitorizare a presiunii, de monitorizarea presiunii, și de raportare ar trebui să se aplice în continuare, iar respectivele sonde și amplasamente ale sondelor ar trebui să fie închise permanent, recuperate și decontaminate, după caz. În astfel de cazuri, statele membre ar trebui să aibă un rol predominant, în special pentru a elabora inventare și, în cazul în care nu poate fi identificată nicio parte responsabilă, pentru a raporta emisiile de metan și a stabili planuri de atenuare în termene clare.
- (47) În cazul sondelor închise permanent și abandonate, ar trebui să fie furnizată o documentație adecvată care să demonstreze că nu există emisii de metan pentru toate sondele care au fost închise permanent și abandonate în perioada de 30 de ani care precedă intrarea în vigoare a prezentului regulament, precum și la momentul și după intrarea în vigoare a prezentului regulament, și, în cazul în care o astfel de documentație este disponibilă, pentru sondele închise permanent și abandonate cu peste 30 de ani înainte de data intrării în vigoare a prezentului regulament. O astfel de documentație ar trebui să includă cel puțin cuantificarea bazată pe factorii de emisie sau pe eșantioane sau dovezi fiabile privind izolarea permanentă a suprafeței subterane în conformitate cu ISO 16530-1:2017, standardul internațional aplicabil privind integritatea sondei pentru industria petrolului și a gazelor naturale.

- (48) În cazul în care li se furnizează autorităților competente dovezi fiabile ale unor cantități semnificative de emisii de metan într-o sondă offshore inactivă, într-o sondă închisă temporar sau într-o sondă închisă permanent și abandonată, după caz, care au fost confirmate de o parte terță independentă, autoritățile competente ar trebui să decidă să aplice obligațiile referitoare la sondele închise temporar în cazul sondei respective.
- (49) Numărul de sonde inactive, de sonde închise temporar și de sonde închise permanent și abandonate de pe teritoriul statelor membre variază semnificativ, iar unele state membre au un număr foarte mare de astfel de sonde pe teritoriul lor. Acestor state membre ar trebui să li se permită să aplice o abordare mai graduală în ceea ce privește îndeplinirea obligațiilor privind stabilirea unui inventar al sondelor respective, pentru a asigura proporționalitatea costurilor și a sarcinii administrative asociate inventarului respectiv.
- (50) Întrucât probabilitatea ca scăpările de metan din sondele offshore să ajungă la suprafață depinde de mai mulți factori și tinde să scadă odată cu adâncimea apei și având în vedere că necesarul de resurse pentru desfășurarea de anchete și pentru intervenții în ceea ce privește sondele offshore crește odată cu creșterea adâncimii apei și a distanței față de țărm, ar trebui avute în vedere derogări de la anumite obligații în temeiul prezentului regulament pentru sondele offshore situate în ape cu o adâncime mai mare, dacă se pot furniza dovezi solide că impactul asupra climei al emisiilor potențiale de metan provenite de la sondele respective este foarte susceptibil de a fi neglijabil.

- (51) Datele din inventarul gazelor cu efect de seră al Uniunii arată că emisiile de metan generate de minele de cărbune reprezintă cea mai mare sursă unică de emisii de metan din sectorul energetic al Uniunii. În 2019, emisiile directe din sectorul cărbunelui au reprezentat 31 % din totalul emisiilor de metan, un nivel aproape egal cu cel al procentului de 33 % al emisiilor directe de metan generate în mod combinat de petrol și gazele fosile.
- (52) În prezent, nu există o legislație specifică la nivelul Uniunii care să limiteze emisiile de metan din sectorul cărbunelui, în pofida disponibilității unei game variate de tehnologii de atenuare. Nu există niciun standard de monitorizare, raportare și verificare specific la nivelul Uniunii sau la nivel internațional. În Uniune, raportarea emisiilor de metan din industria cărbunelui face parte din raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră de către statele membre. Datele provenite de la minele de cărbune subterane sunt, de asemenea, incluse în Registrul European al Poluanților Emiși și Transferați instituit prin Regulamentul (CE) nr. 166/2006 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁴.
- (53) Studii recente arată că emisiile de metan sunt legate în principal de activitățile miniere subterane, atât în minele de cărbune active, cât și în cele închise și abandonate. În minele de cărbune subterane active, concentrația de metan din aer este controlată continuu, deoarece constituie un pericol pentru sănătate și siguranță. În cazul minelor de cărbune subterane, marea majoritate a emisiilor de metan apar la nivelul sistemelor de ventilație și evacuare sau de degazificare, care reprezintă cele două modalități principale de reducere a concentrațiilor de metan în canalele de aerisire ale unei mine de cărbune.

¹⁴ Regulamentul (CE) nr. 166/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 ianuarie 2006 de instituire a unui registru european al emisiilor și transferului de poluanți și de modificare a Directivelor 91/689/CEE și 96/61/CE ale Consiliului (JO L 33, 4.2.2006, p. 1).

- (54) Atunci când își încetează exploatarea și sunt închise sau abandonate, minele de cărbune continuă să emită metan, denumit „metan de mină abandonată” (MMA). Aceste emisii de metan se produc, de regulă, în surse punctuale bine definite, cum ar fi puțurile de aerisire sau gurile de evacuare de suprapresiune. Având în vedere creșterea nivelului de ambiție în materie de climă și reorientarea producției de energie către surse de energie cu emisii mai reduse de dioxid de carbon, există riscul ca emisiile de MMA să crească la nivelul Uniunii. Potrivit estimărilor, chiar și după 10 ani de la încetarea exploatării, minele de cărbune neinundate continuă să emită metan la niveluri care ating aproximativ 40 % din emisiile înregistrate la momentul închiderii. În plus, tratamentul MMA rămâne neuniform din cauza diferențelor în materie de drepturi și obligații de proprietate și de exploatare la nivelul Uniunii. Prin urmare, statele membre ar trebui să realizeze inventare ale minelor de cărbune subterane închise și ale minelor de cărbune subterane abandonate în care operațiunile au încetat după data de ... [70 de ani înainte de data intrării în vigoare a prezentului regulament] și partea responsabilă identificată ar trebui să aibă obligația de a instala dispozitive pentru măsurarea emisiilor de metan.

- (55) Minele de cărbune de suprafață active din Uniune produc lignit și emit mai puțin metan decât minele de cărbune subterane. Minele de lignit din Uniune sunt în principal exploatări miniere de cărbune la zi, exceptând o mină de lignit dintr-un stat membru, care este subterană. Conform inventarului gazelor cu efect de seră al Uniunii, în 2019, minele de cărbune de suprafață active au emis 166 de kilotone de metan, comparativ cu 828 de kilotone pentru minele de cărbune subterane. Măsurarea emisiilor de metan provenite de la minele de cărbune de suprafață este dificilă din cauza tendinței metanului de a se răspândi pe o arie largă. Prin urmare, în pofida tehnologiei adecvate disponibile, emisiile de metan provenite de la minele de cărbune de suprafață sunt rareori măsurate. Valorile emisiilor de metan din minele de cărbune de suprafață pot fi obținute utilizând factori de emisie ai cărbunelui specifici bazinelor și, cu o mai mare precizie, factori de emisie specifici minelor sau zăcămintelor, întrucât în bazinele carbonifere există zăcămintele cu diferite capacități de încărcare cu metan. Factorii de emisie pot fi obținuți din măsurarea conținutului de gaz al straturilor eșantionate din miezurile de foraj de explorare. Prin urmare, operatorii minieri ar trebui să cuantifice emisiile de metan în minele de cărbune de suprafață utilizând astfel de factori de emisie.
- (56) Emisiile de metan provenite de la minele de cărbune subterane inundate complet tind să scadă semnificativ în timp, pe măsură ce condițiile hidrogeologice se stabilizează în urma închiderii minei de cărbune și a finalizării procesului de inundare. Prin urmare, ar trebui să fie posibil ca astfel de mine de cărbune să fie exceptate de la obligațiile de cuantificare, atunci când acest lucru este justificat în mod corespunzător.

- (57) Operatorii minieri ar trebui să efectueze în permanență măsurarea și cuantificarea emisiilor de metan provenite de la puțurile de aerisire din minele de cărbune subterane și măsurarea continuă a metanului evacuat în atmosferă și ars la faclă în stațiile de evacuare. Aceștia ar trebui să utilizeze factori de emisie specifici în ceea ce privește minele de cărbune de suprafață și să raporteze aceste date autorităților competente.
- (58) Atenuarea emisiilor de metan poate fi realizată cel mai bine la minele de cărbune subterane active și închise sau minele de cărbune subterane abandonate. Atenuarea eficace a emisiilor de metan generate de minele de cărbune de suprafață active și minele de cărbune de suprafață închise sau abandonate este limitată în prezent de tehnologie. Cu toate acestea, pentru a sprijini cercetarea și dezvoltarea în domeniul tehnologiilor de atenuare a acestor emisii de metan în viitor, ar trebui să existe o monitorizare, o raportare și o verificare eficace și detaliate în ceea ce privește amplasarea emisiilor de metan respective.
- (59) Minele de cărbune subterane active sunt fie mine de cărbune pentru producerea de energie termică, fie mine de cărbune cocsificabil. Cărbunele pentru producerea de energie termică este utilizat în principal ca sursă de energie, iar cărbunele cocsificabil este utilizat drept combustibil și reactiv în procesul de fabricare a oțelului. Atât minele de cărbune pentru producerea de energie termică, cât și minele de cărbune cocsificabil ar trebui să facă obiectul unor măsuri privind măsurarea, raportarea verificarea și atenuarea emisiilor de metan. Măsurile de atenuare ar trebui puse în aplicare prin eliminarea treptată a evacuării în atmosferă și a arderii la faclă. Măsurile de atenuare nu ar trebui să conducă la deteriorarea siguranței lucrătorilor.

- (60) În cazul minelor de cărbune subterane active, ar trebui puse în aplicare măsuri de atenuare prin eliminarea treptată a dispozitivelor de ardere la faclă cu o eficiență proiectată a distrugerii și a îndepărtării mai mică de 99 %. Inundarea minelor de cărbune subterane închise sau a minelor de cărbune subterane abandonate poate preveni emisiile de metan, însă acest lucru nu se realizează în mod sistematic și prezintă riscuri de mediu. În minele de cărbune respective, dispozitivele de ardere la faclă cu o eficiență proiectată a distrugerii și a îndepărtării mai mică de 99 % ar trebui, de asemenea, să fie eliminate treptat. Întrucât constrângerile geologice și considerațiile de mediu împiedică o abordare universală privind minele de cărbune subterane abandonate, statele membre ar trebui să își stabilească propriul plan de atenuare, ținând seama de aceste constrângeri și de fezabilitatea tehnică a atenuării MMA.
- (61) Pentru a reduce emisiile de metan din minele de cărbune active, statelor membre ar trebui să li se permită să introducă sisteme de stimulente pentru reducerea emisiilor de metan, sub rezerva normelor aplicabile privind ajutoarele de stat. Sistemele respective ar putea, în special, să stimuleze investițiile în captarea și injectarea metanului în rețea și reducerea emisiilor de metan provenite de la puțurile de aerisire și de la arderea la faclă. Statelor membre ar trebui să li se permită să introducă sisteme specifice de taxe și tarife pentru a facilita investițiile în reducerea emisiilor de metan, printre altele, ca parte a programelor privind ajutoarele de stat care vizează dezafectarea capacităților de exploatare a cărbunelui, sub rezerva normelor aplicabile privind ajutoarele de stat.
- (62) În minele de cărbune închise sau abandonate ar trebui permise cele mai bune practici de atenuare existente pentru reducerea emisiilor de metan, cum ar fi dezvoltarea de proiecte de stocare a energiei geotermale și termice în minele de cărbune inundate, utilizarea de aplicații hidroenergetice în minele de cărbune neinundate, captarea emisiilor de metan prin degazificare, utilizarea dispozitivelor de degazificare relevante pentru siguranță, utilizarea gazelor de mină pentru producția de energie sau îndiguirea apei de mină și alte utilizări posibile.

- (63) Uniunea este dependentă de importuri pentru 70 % din consumul său de cărbune superior, 97 % din consumul său de petrol și 90 % din consumul său de gaze fosile. Deși se estimează că ponderea emisiilor de metan antropice emise în Europa în cadrul celor de la nivel mondial este de doar aproximativ 6 %, consumul de combustibili fosili și dependența de importul acestora contribuie în mod semnificativ la emisiile de metan ale Uniunii.
- (64) Efectele încălzirii globale cauzate de emisiile de metan sunt transfrontaliere. Deși unele țări terțe producătoare de energie fosilă încep să ia măsuri pe plan intern pentru a reduce emisiile de metan în sectorul lor energetic, mulți producători din țări terțe și mulți exportatori nu fac obiectul niciunei reglementări pe piața lor internă. Aceștia au nevoie de stimulente clare pentru a-și reduce emisiile de metan. Prin urmare, ar trebui puse la dispoziția piețelor și a publicului larg informații transparente privind emisiile de metan asociate exploatării țițeiului, a gazelor naturale și a cărbunelui introduse pe piața Uniunii.
- (65) În prezent, disponibilitatea datelor precise, raportate la CCONUSC nivelul 3 sau prin utilizarea unor metode echivalente, cu privire la emisiile internaționale de metan este limitată. Multe țări terțe exportatoare de energie fosilă nu au transmis încă date complete de inventar către secretariatul CCONUSC. În plus, există dovezi ale unei creșteri semnificative a emisiilor de metan generate de activitățile de exploatare de petrol și gaze la nivel mondial, și anume de la 65 la 80 Mt/an în ultimii 20 de ani.

- (66) Astfel cum s-a anunțat în Strategia privind metanul, Uniunea se angajează să colaboreze cu partenerii săi în domeniul energetic și cu alte țări terțe care sunt actori-cheie în ceea ce privește importul și exportul de energie fosilă pentru a aborda problema emisiilor de metan la nivel mondial. Diplomația energetică privind emisiile de metan a avut deja rezultate importante. În septembrie 2021, Uniunea și Statele Unite au anunțat angajamentul mondial referitor la metan, lansat în cadrul Conferinței ONU privind schimbările climatice (COP 26) din noiembrie 2021. Angajamentul mondial referitor la metan reprezintă un angajament politic de a colabora pentru a reduce în mod colectiv emisiile de metan la nivel mondial cu 30 % față de nivelurile din 2020 până în 2030 și de a lua măsuri interne cuprinzătoare pentru a realiza acest obiectiv. Acesta include și un angajament de a trece la utilizarea celor mai bune metodologii de inventariere disponibile pentru cuantificarea emisiilor de metan. Peste 100 de țări, reprezentând aproape jumătate din emisiile antropice de metan de la nivel mondial, s-au alăturat deja angajamentului mondial referitor la metan.
- (67) IMEO joacă un rol important în creșterea transparenței în ceea ce privește emisiile mondiale de metan în sectorul energetic, iar Comisia ar trebui să își continue cooperarea cu IMEO.
- (68) În paralel cu continuarea activității sale diplomatice vizând obținerea unor angajamente mondiale privind reducerea semnificativă a emisiilor de metan, Uniunea încurajează pe mai departe toate eforturile legate de o reducere semnificativă a acestor emisii la nivel mondial și, în special, în țările terțe care furnizează energie fosilă Uniunii.

- (69) Prin urmare, ar trebui să se impună importatorilor de țiței, gaze naturale și cărbune în Uniune să furnizeze autorităților competente relevante informații cu privire la măsurile legate de măsurarea, raportarea, verificarea și atenuarea emisiilor de metan întreprinse de exportatorii către Uniune și de producătorii din țări terțe, în special cu privire la aplicarea unor măsuri de reglementare sau voluntare pentru controlul emisiilor de metan ale producătorilor din țări terțe care furnizează țiței, gaze naturale sau cărbune, cum ar fi anchetele LDAR sau măsurile de control și restricționare a evenimentelor de evacuare în atmosferă și a evenimentelor de ardere la faclă. Nivelurile de măsurare și de raportare stabilite în cerințele de informare aplicate importatorilor ar trebui să corespundă celor aplicate operatorilor din Uniune. În plus, obligația importatorilor de a furniza informații cu privire la măsurile luate pentru controlul emisiilor de metan nu ar trebui să fie mai împovărătoare decât obligația corespunzătoare impusă operatorilor din Uniune. Statele membre ar trebui să comunice Comisiei informațiile privind măsurile respective. Pe baza acestor informații, Uniunea ar trebui să creeze și să gestioneze o bază de date privind transparența emisiilor de metan, care să conțină, printre altele, informațiile raportate de întreprinderile din Uniune și de importatorii de țiței, gaze naturale și cărbune. O astfel de bază de date ar servi drept sursă de informații pentru deciziile de cumpărare ale importatorilor de țiței, gaze naturale și cărbune, precum și pentru alte părți interesate și pentru public. Pe lângă baza de date privind transparența emisiilor de metan, Comisia ar trebui să elaboreze profiluri de performanță privind emisiile de metan, care să conțină date privind emisiile de metan legate de țițeiul, gazele naturale și cărbunele introduse pe piața Uniunii. Profilurile respective ar trebui să includă, de asemenea, o evaluare a eforturilor întreprinse de producătorii de energie fosilă din Uniune și de producătorii, importatorii și exportatorii de energie fosilă din țări terțe către Uniune pentru a-și măsura, raporta și reduce emisiile de metan. Aceste profiluri ar trebui să includă, de asemenea, informații cu privire la acțiunile de reglementare privind măsurarea, raportarea, verificarea și atenuarea întreprinse de țările terțe în care se produc țiței, gaze naturale și cărbune.

- (70) În plus, Comisia ar trebui să instituie un instrument mondial de monitorizare a emisiilor de metan, care să furnizeze informații cu privire la apariția, amploarea și localizarea evenimentelor cu emisii ridicate de metan din surse de energie, precum și un mecanism de reacție rapidă care să abordeze evenimentele supergeneratoare de emisii survenite în interiorul sau în afara Uniunii. În această privință, Comisia ar trebui să țină seama de orice informații justificate în mod corespunzător primite de la statele membre sau de la părți terțe cu privire la evenimentele supergeneratoare de emisii. Statele membre ar trebui încurajate să desfășoare schimburi de astfel de informații cu Comisia. Aceste instrumente ar trebui să încurajeze suplimentar obținerea de rezultate reale și demonstrabile în urma punerii în aplicare a reglementărilor privind emisiile de metan și a acțiunilor eficiente de atenuare întreprinse de întreprinderile din Uniune și de cele care furnizează energie fosilă către Uniune. Ar trebui să fie posibil ca aceste instrumente să se bazeze pe instrumente sau cadre internaționale existente. Instrumentele respective ar trebui să pună în comun date de la mai mulți furnizori și servicii de date certificate, inclusiv de la componenta Copernicus a Programului spațial al Uniunii instituit prin Regulamentul (UE) 2021/696 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁵ și de la IMEO. Acestea ar trebui să furnizeze informații în scopul dialogurilor bilaterale ale Comisiei cu țările terțe relevante cu privire la politicile și măsurile privind emisiile de metan.

¹⁵ Regulamentul (UE) 2021/696 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 aprilie 2021 de instituire a Programului spațial al Uniunii și a Agenției Uniunii Europene pentru Programul spațial și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 912/2010, (UE) nr. 1285/2013 și (UE) nr. 377/2014 și a Deciziei 541/2014/UE (JO L 170, 12.5.2021, p. 69).

- (71) Împreună, baza de date privind transparența emisiilor de metan, profilurile de performanță privind emisiile de metan, instrumentul mondial de monitorizare a emisiilor de metan și mecanismul de reacție rapidă ar trebui să contribuie la creșterea transparenței pentru cumpărătorii din Uniune, permițându-le să ia decizii de aprovizionare în cunoștință de cauză și îmbunătățind posibilitatea unei adoptări pe scară mai largă a soluțiilor de atenuare a emisiilor de metan în întreaga lume. În plus, aceste instrumente ar trebui să stimuleze și mai mult întreprinderile din țări terțe să aplice standarde internaționale de măsurare și raportare a emisiilor de metan, cum ar fi cele adoptate în cadrul OGMP 2.0, sau să adopte măsuri eficiente de măsurare, precum și măsuri de raportare și atenuare, și să permită verificarea.
- (72) Noile contracte pe care importatorii din Uniune le încheie pentru furnizarea de țiței, gaze naturale sau cărbune ar trebui să consolideze adoptarea în țările terțe a unor norme de monitorizare, raportare și verificare a emisiilor de metan echivalente cu cele prevăzute în prezentul regulament. Ar trebui instituite norme care să permită furnizorilor din țările terțe și importatorilor din Uniune să demonstreze echivalența unor astfel de măsuri cu cerințele prezentului regulament, în ceea ce privește țițeiul, gazele naturale sau cărbunele importate în Uniune. Deși în cazul contractelor existente nu pot fi incluse clauze în acest sens, este posibilă includerea unor astfel de clauze în contractele noi sau în contractele existente care sunt în curs de reînnoire, chiar și tacit. În acest context, ar fi utilă pentru întreprinderi existența unor clauze standard recomandate de Comisie.

- (73) Ar trebui să fie posibil ca echivalența monitorizării, raportării și verificării emisiilor de metan să fie realizată nu numai prin măsuri aplicate de întreprinderile individuale, ci și la nivel de țară terță, prin intermediul cadrelor juridice în vigoare care reglementează o astfel de monitorizare, raportare și verificare. Prin urmare, Comisia ar trebui să fie împuternicită să stabilească cerințele privind dovezile care trebuie furnizate de țările terțe în această privință, în baza unei colaborări active cu toate țările terțe exportatoare și ținând seama în mod corespunzător de orice circumstanțe diferite prezente în țările terțe respective și de obligațiile Uniunii în temeiul dreptului internațional. Comisia ar trebui, de asemenea, să fie împuternicită să stabilească și să revoce echivalența pentru anumite țări terțe, după caz.
- (74) Pentru a asigura punerea în aplicare corespunzătoare a obligațiilor importatorilor, precum și ale producătorilor sau exportatorilor stabiliți în țări terțe, care aprovizionează Uniunea cu țiței, gaze naturale sau cărbune, ar trebui avute în vedere instrumente, inclusiv dialoguri privind evenimentele supergeneratoare de emisii, decizii de echivalență privind monitorizarea, raportarea și verificarea, precum și adoptarea unor cadre de cooperare. Comisia ar trebui să poată propune instrumente de cooperare cu țările terțe. Aceste instrumente ar trebui să fie adoptate sub rezerva dispozițiilor relevante din tratate, dacă este cazul.
- (75) Comisia ar trebui să nu inițieze un dialog cu țările terțe cu privire la evenimentele supergeneratoare de emisii, ar trebui să nu adopte decizii de echivalență și ar trebui să nu recomande deschiderea de negocieri pentru un acord-cadru de cooperare în cazul în care acest lucru ar risca să eludeze măsurile restrictive adoptate în temeiul articolului 29 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) sau al articolului 215 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) cu privire la importul de țiței, gaze naturale și cărbune.

- (76) După instituirea bazei de date privind transparența emisiilor de metan, a profilurilor de performanță privind emisiile de metan, a instrumentului mondial de monitorizare a emisiilor de metan și a mecanismului de reacție rapidă, Comisia ar trebui să stabilească metodologia de calculare a intensității metanului în exploatarea țițeiului, a gazelor naturale și a cărbunelui. Metodologia respectivă ar trebui să fie pusă la dispoziția publicului. Pe această bază, Comisia ar trebui să evalueze impactul potențial al diferitelor niveluri ale valorilor maxime ale intensității metanului asupra securității aprovizionării cu energie, precum și asupra competitivității economiei Uniunii.
- (77) Comisia ar trebui să fie împuternicită să instituie clase ale intensității metanului și valori maxime ale intensității metanului obligatorii asociate exploatării țițeiului, a gazelor naturale și a cărbunelui introduse pe piața Uniunii, pe baza metodologiei de calculare a intensității metanului în exploatarea țițeiului, a gazelor naturale și a cărbunelui și a evaluării impactului potențial al stabilirii valorilor maxime ale intensității metanului. Valorile respective ar trebui stabilite la niveluri care să promoveze reducerea emisiilor mondiale de metan, menținând în același timp securitatea aprovizionării cu energie la nivelul Uniunii și la nivel național, asigurând un tratament nediscriminatoriu și protejând competitivitatea economiei Uniunii.

- (78) Pentru a asigura punerea în aplicare armonizată a prezentului regulament și pentru a crea un cadru tehnic comun pentru toți actorii din sectoarele petrolului, gazelor și cărbunelui, Comisia ar trebui să ia în considerare, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁶, posibilitatea de a impune organizațiilor de standardizare europene relevante să elaboreze standarde armonizate pentru măsurarea și cuantificarea emisiilor de metan în sectoarele petrolului, gazelor și cărbunelui, pentru anchetele LDAR și pentru echipamentele de evacuare în atmosferă și de ardere la faclă. Standardele respective ar trebui să devină obligatorii în scopul aplicării prezentului regulament, pentru a asigura o abordare armonizată în rândul operatorilor, al întreprinderilor și al operatorilor minieri, precum și al celor implicați în asigurarea conformității cu prezentul regulament, în special Comisia, autoritățile competente și verficatorii. În cazul în care nu pot fi furnizate standarde armonizate sau acestea nu asigură conformitatea cu cerințele prezentului regulament, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte specificații tehnice pentru a acoperi cerințele necesare. Până la data aplicării unor astfel de standarde sau specificații tehnice, operatorii, întreprinderile și operatorii minieri ar trebui să urmeze cele mai avansate practici industriale și să utilizeze cele mai bune tehnologii disponibile.

¹⁶ Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind standardizarea europeană, de modificare a Directivelor 89/686/CEE și 93/15/CEE ale Consiliului și a Directivelor 94/9/CE, 94/25/CE, 95/16/CE, 97/23/CE, 98/34/CE, 2004/22/CE, 2007/23/CE, 2009/23/CE și 2009/105/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Deciziei 87/95/CEE a Consiliului și a Deciziei nr. 1673/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 316, 14.11.2012, p. 12).

- (79) Statele membre ar trebui să adopte norme privind sancțiunile care se aplică în cazul nerespectării prezentului regulament și să ia toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora. Sancțiunile respective ar trebui să fie efective, proporționale și cu rol de descurajare. Ar trebui să fie posibil ca sancțiunile respective să includă amenzi și daune cominatorii. Pentru a avea un efect disuasiv semnificativ, sancțiunile ar trebui să fie adecvate tipului de încălcare, beneficiului obținut în urma încălcării și tipului și gravității prejudiciilor aduse mediului și impactului asupra siguranței și sănătății umane. Atunci când impun sancțiuni, autoritățile relevante ar trebui să acorde atenția cuvenită naturii, gravității și duratei încălcării în cauză. Sancțiunile ar trebui impuse în mod nediscriminatoriu și în conformitate cu dreptul Uniunii, cu dreptul internațional și cu dreptul intern. Ar trebui să se respecte garanțiile procedurale aplicabile și principiile Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

- (80) În scopul asigurării coerenței, ar trebui stabilită o listă a tipurilor de încălcări care ar urma să facă obiectul unor sancțiuni. În plus, pentru a facilita aplicarea consecventă a sancțiunilor în toate statele membre, ar trebui stabilite criterii neexhaustive și orientative comune pentru aplicarea sancțiunilor. Efectul disuasiv al sancțiunilor ar trebui consolidat prin dispoziții care să prevadă posibilitatea de a publica informațiile referitoare la sancțiunile impuse de statele membre, sub rezerva Regulamentelor (UE) 2016/679¹⁷ și (UE) 2018/1725¹⁸ ale Parlamentului European și ale Consiliului în cazul în care sancțiunile sunt impuse persoanelor fizice.

¹⁷ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

¹⁸ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

- (81) Ca urmare a dispozițiilor care prevăd obligația ca investițiile efectuate de entitățile reglementate să fie luate în considerare la stabilirea tarifelor, Regulamentul (UE) 2019/942 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁹ ar trebui modificat pentru a încredința Agenției Uniunii Europene pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (ACER) sarcina de a pune la dispoziție un set de indicatori și valori de referință pentru compararea costurilor unitare de investiții legate de măsurarea, cuantificarea, monitorizarea, raportarea, verificarea și reducerea emisiilor de metan pentru proiecte comparabile.

¹⁹ Regulamentul (UE) 2019/942 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iunie 2019 de instituire a Agenției Uniunii Europene pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (JO L 158, 14.6.2019, p. 22).

- (82) Pentru a defini elementele eliminării treptate a evacuării în atmosferă și a arderii la faclă în minele de cărbune cocsificabil, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea de restricții privind evacuarea în atmosferă a metanului din puțurile de aerisire pentru minele de cărbune cocsificabil. În plus, pentru a permite solicitarea de informații suplimentare de la importatori, în cazul în care acest lucru este necesar, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei pentru a completa prezentul regulament prin modificarea sau suplimentarea informațiilor care trebuie furnizate de importatori. De asemenea, pentru a stabili metodologia de calculare a intensității metanului asociată cu țițeiul, gazele naturale și cărbunele introduse pe piața Uniunii la nivelul producătorului, precum și pentru a stabili clasele și valorile maxime relevante ale intensității metanului, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei pentru a completa prezentul regulament. În cele din urmă, pentru a asigura punerea în aplicare armonizată a prezentului regulament, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei pentru a completa prezentul regulament prin adoptarea de standarde armonizate și de specificații tehnice. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare²⁰. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.

²⁰ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

- (83) În vederea asigurării unor condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei pentru a adopta norme detaliate în ceea ce privește modelele de raportare a emisiilor de metan, limitele minime de depistare și tehnicile de depistare pentru dispozitivele de depistare și pragurile aplicabile primei etape a anchetelor LDAR, precum și procedura, cerințele și deciziile individuale în ceea ce privește echivalența măsurilor de monitorizare, raportare și verificare în țările terțe, în conformitate cu articolul 291 din TFUE. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului²¹.
- (84) Comisia ar trebui să monitorizeze și să revizuiască aplicarea prezentului regulament și să prezinte un raport Parlamentului European și Consiliului. Raportul respectiv ar trebui să evalueze în special eficacitatea și eficiența prezentului regulament, nivelul realizat al reducerii emisiilor de metan și dacă sunt necesare măsuri suplimentare sau alternative. Raportul respectiv ar trebui să țină seama de legislația relevantă a Uniunii din domenii conexe. În funcție de concluziile raportului respectiv și ca parte a revizuirii prezentului regulament, Comisia poate avea în vedere prezentarea unor propuneri legislative adecvate, dacă este cazul.

²¹ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (85) Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume stabilirea de norme privind măsurarea cu precizie, cuantificarea, monitorizarea, raportarea și verificarea, precum și privind reducerea emisiilor de metan în sectorul energetic din Uniune, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre ci, mai degrabă, având în vedere amploarea și efectele acțiunii, obiectivul în cauză poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului respectiv,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Capitolul 1

Dispoziții generale

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

- (1) Prezentul regulament stabilește norme privind măsurarea cu precizie, cuantificarea, monitorizarea, raportarea și verificarea a emisiilor de metan în sectorul energetic din Uniune, precum și privind reducerea acestor emisii, inclusiv prin anchete privind depistarea scăpărilor de gaze și eliminarea lor, prin obligații de eliminare și prin restricții privind evacuarea în atmosferă și arderea la faclă. Prezentul regulament stabilește, de asemenea, norme privind instrumentele care asigură transparența în ceea ce privește emisiile de metan.
- (2) Prezentul regulament se aplică:
 - (a) explorării și exploatării de petrol și gaze fosile, precum și colectării și prelucrării gazelor fosile;
 - (b) sondelor inactive, sondelor închise temporar și sondelor închise permanent și abandonate;
 - (c) transportului și distribuției gazelor naturale, cu excepția sistemelor de contorizare de la punctele de consum finale și a părților din racordurile dintre rețeaua de distribuție și sistemul de contorizare situate pe proprietatea consumatorilor finali, precum și stocării subterane și operațiunilor din instalațiile de GNL; și

- (d) minelor de cărbune subterane active și minelor de cărbune de suprafață active, minelor de cărbune subterane închise și minelor de cărbune subterane abandonate.
- (3) Prezentul regulament se aplică, de asemenea, emisiilor de metan produse în afara Uniunii, în ceea ce privește țițeiul, gazele naturale și cărbunele introduse pe piața Uniunii, astfel cum se menționează în capitolul 5.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „emisii de metan” înseamnă toate emisiile directe provenite de la orice componentă, indiferent dacă provin din evacuarea în atmosferă, din arderea incompletă în urma arderii la faclă sau din scăpări;
2. „componentă” înseamnă orice parte sau element al echipamentelor utilizate în instalațiile sau infrastructurile de petrol, gaze naturale sau cărbune, care are potențialul de a emite metan;
3. „operator” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care exploatează un activ sau deține controlul asupra acestuia sau, dacă acest lucru se prevede în dreptul intern, căreia i-a fost atribuită o putere economică decisivă asupra funcționării unui activ din punct de vedere tehnic;
4. „activ” înseamnă o unitate de activitate sau operațională care poate fi compusă din mai multe instalații sau amplasamente, inclusiv active exploatate și active neexploatate;

5. „active exploatare” înseamnă active care se află sub controlul operațional al operatorului;
6. „active neexploatare” înseamnă active care nu se află sub controlul operațional al operatorului;
7. „amplasament” înseamnă o serie de componente care au o anumită legătură între ele ca subdiviziune a unui activ;
8. „transport” înseamnă transport în sensul definiției de la articolul 2 punctul 17 din Directiva (UE) .../... a Parlamentului European și a Consiliului²²⁺;
9. „operator de transport și de sistem” înseamnă un operator de transport și de sistem în sensul definiției de la articolul 2 punctul 18 din Directiva (UE) .../...⁺⁺;
10. „distribuție” înseamnă distribuție în sensul definiției de la articolul 2 punctul 19 din Directiva (UE) .../...⁺⁺;
11. „operator de distribuție” înseamnă un operator de distribuție în sensul definiției de la articolul 2 punctul 20 din Directiva (UE) .../...⁺⁺;
12. „operator minier” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care exploatează o mină de cărbune sau deține controlul asupra acesteia sau, dacă acest lucru se prevede în dreptul intern, căreia i-a fost atribuită o putere economică decisivă asupra funcționării unei mine de cărbune din punct de vedere tehnic;

²² Directiva (UE) .../... a Parlamentului European și a Consiliului din ... privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor din surse regenerabile, gazelor naturale și hidrogenului, de modificare a Directivei (UE) 2023/1791 și de abrogare a Directivei 2009/73/CE (JO L, ..., ELI: ...).

⁺ JO: a se introduce numărul în text și a se completa nota de subsol corespunzătoare pentru directiva cuprinsă în documentul PE-CONS 104/23 (2021/0425(COD)).

⁺⁺ JO: a se introduce numărul pentru directiva cuprinsă în documentul PE-CONS 104/23 (2021/0425(COD)).

13. „verificare” înseamnă activitățile desfășurate de un verficator pentru a evalua conformitatea cu prezentul regulament a rapoartelor transmise de operatori, întreprinderi și operatorii minieri în temeiul prezentului regulament;
14. „verficator” înseamnă o persoană juridică care desfășoară activități de verificare și care, la momentul emiterii unei declarații de verificare, este acreditată de un organism național de acreditare în temeiul Regulamentului (CE) nr. 765/2008 sau, fără a aduce atingere articolului 5 alineatul (2) din regulamentul respectiv, o persoană fizică autorizată în alt mod să desfășoare activități de verificare;
15. „sursă” înseamnă o componentă sau o structură geologică care eliberează metan în atmosferă în mod intenționat sau neintenționat, intermitent sau persistent;
16. „factor de emisie” înseamnă un coeficient care cuantifică emisiile unui gaz pe unitate de activitate, care se bazează fie pe un eșantion de date de măsurare, fie pe alte metode de cuantificare, calculat ca medie pentru a elabora o rată reprezentativă a emisiilor pentru un anumit nivel de activitate într-un anumit set de condiții de funcționare;
17. „factor de emisie generic” înseamnă un factor de emisie standardizat pentru fiecare tip de sursă de emisii care provine din inventare sau baze de date, dar care nu este verificat în niciun caz prin intermediul unor măsurări directe;
18. „factor de emisie specific” înseamnă un factor de emisie pentru un tip de sursă de emisii care este obținut prin măsurări directe;
19. „măsurare directă” înseamnă măsurarea emisiilor de metan la nivel de sursă cu ajutorul unui dispozitiv de măsurare care permite o astfel de măsurare;

20. „cuantificare” înseamnă activități pentru determinarea cantității de emisii de metan, pe baza unor măsurări directe sau, în cazul în care acestea nu sunt fezabile, pe baza altor metode, cum ar fi instrumentele de simulare și alte calcule tehnice detaliate sau o combinație a acestor metode;
21. „emisii de metan la nivel de amplasament” înseamnă toate sursele de emisii de metan din cadrul unui amplasament;
22. „măsurare la nivel de amplasament” înseamnă o măsurare care reflectă o imagine completă a tuturor emisiilor de metan la nivel de amplasament, inclusiv, în cazul unei rețele de conducte, a emisiilor provenite de la segmente ale unei astfel de rețele, și care implică, de regulă, utilizarea unor senzori montați pe o platformă mobilă, cum ar fi un vehicul, o dronă, o aeronavă, o ambarcațiune sau un satelit, sau utilizarea altor mijloace, cum ar fi senzori ficși sau rețele de senzori continui și senzori punctuali;
23. „întreprindere” înseamnă o persoană fizică sau juridică care desfășoară cel puțin una dintre următoarele activități: explorarea și exploatarea petrolului sau a gazelor fosile, colectarea și prelucrarea gazelor fosile sau transportul, distribuția și stocarea subterană a gazelor, inclusiv în ceea ce privește GNL;
24. „instalație GNL” înseamnă o instalație GNL în sensul definiției de la articolul 2 punctul 33 din Directiva (UE) .../...⁺;
25. „anchetă privind depistarea scăpărilor de gaze și eliminarea lor” sau „anchetă LDAR” înseamnă o anchetă menită să identifice și să depisteze sursele scăpărilor de metan și ale altor emisii de metan neintenționate, precum și să repare sau să înlocuiască componentele relevante;
26. „anchetă de tip 1 privind depistarea scăpărilor de gaze și eliminarea lor” sau „anchetă LDAR de tip 1” înseamnă o anchetă privind depistarea scăpărilor de gaze și eliminarea lor efectuată în conformitate cu cerințele prevăzute la articolul 14 alineatele (2), (7) și (8) și în partea 1 din anexa I pentru anchetele LDAR de tip 1;

⁺ JO: a se introduce numărul pentru directiva cuprinsă în documentul PE-CONS 104/23 (2021/0425 (COD)).

27. „anchetă de tip 2 privind depistarea scăpărilor de gaze și eliminarea lor” sau „anchetă LDAR de tip 2” înseamnă o anchetă privind depistarea scăpărilor de gaze și eliminarea lor efectuată în conformitate cu cerințele prevăzute la articolul 14 alineatele (2), (7) și (8) și în partea 1 din anexa I pentru anchetele LDAR de tip 2;
28. „loc de exploatare” înseamnă un loc în care petrolul sau gazele naturale sunt extrase din sol și în care nu se desfășoară nicio prelucrare;
29. „loc de prelucrare” înseamnă un loc în care sunt utilizate procese, cum ar fi separarea de apă a petrolului și a gazelor naturale, în vederea tratării petrolului și a gazelor naturale;
30. „oprire” înseamnă o situație în care un amplasament sau o parte dintre componentele sale nu mai funcționează în condiții normale și sunt oprite și în care este necesară reducerea totală sau parțială a presiunii înainte de inițierea lucrărilor de reparații sau întreținere;
31. „evacuare în atmosferă” înseamnă eliberarea directă în atmosferă a metanului nears;
32. „ardere la faclă” înseamnă eliminarea metanului prin ardere controlată, într-un dispozitiv proiectat în acest scop;
33. „ardere la faclă de rutină” înseamnă arderea la faclă din timpul procesului normal de exploatare a petrolului sau a gazelor fosile, în absența unor instalații adecvate sau a unei geologii care să permită reinjectarea, utilizarea la fața locului sau expedierea metanului către o piață, și exclude arderea la faclă cauzată de o urgență sau de o defecțiune;
34. „coș de faclă” înseamnă un dispozitiv echipat cu un arzător-pilot utilizat pentru arderea la faclă;

35. „urgență” înseamnă o situație temporară, neașteptată, cu frecvență redusă, în care emisiile de metan sunt inevitabile și necesare pentru a preveni un impact negativ iminent și substanțial asupra siguranței și a sănătății umane sau asupra mediului, și exclude situațiile care rezultă din următoarele evenimente sau sunt legate de acestea:
- (a) neinstalarea de către operator a unor echipamente adecvate cu o capacitate suficientă pentru rata și presiunea de exploatare preconizate sau efective;
 - (b) nerespectarea de către operator a obligației de a limita producția în cazul în care rata de exploatare depășește capacitatea echipamentului sau a sistemului de colectare aferent, cu excepția cazului în care producția excedentară se datorează unei situații de urgență, unei defecțiuni sau unei reparații neplanificate în aval și nu durează mai mult de opt ore de la data notificării problemei capacității din aval;
 - (c) întreținerea programată;
 - (d) neglijența operatorului;
 - (e) avarii repetate ale aceluiași echipament, și anume patru sau mai multe avarii în ultimele 30 de zile;
36. „defecțiune” înseamnă o avarie sau o defectare bruscă, inevitabilă a echipamentului care nu poate fi controlată în mod rezonabil de operator și care perturbă în mod semnificativ operațiunile, dar nu constituie o avarie sau o defectare a echipamentului cauzată în întregime sau parțial de o întreținere defectuoasă, de o exploatare neglijentă sau de alte cauze care pot fi prevenite;

37. „eficiența distrugerii și a îndepărtării” înseamnă procentul din masa metanului care este distrus sau îndepărtat după încetarea arderii raportat la cantitatea de metan care intră în coșul de facă;
38. „sondă inactivă” înseamnă o sondă ori un amplasament al unei sonde de petrol sau de gaze pentru explorare sau exploatare, onshore sau offshore, în care, timp de cel puțin un an, nu au avut loc operațiuni de explorare sau exploatare, cu excepția sondelor închise temporar și a sondelor închise permanent și abandonate;
39. „sondă închisă temporar” înseamnă o sondă de explorare sau exploatare de petrol sau de gaze ori un amplasament al unei astfel de sonde, onshore sau offshore, în care au fost instalate bariere la sondă pentru a izola temporar rezervorul producător și unde este încă prevăzut accesul la sondă;
40. „sondă închisă permanent și abandonată” înseamnă o sondă de explorare sau exploatare de petrol sau de gaze ori un amplasament al unei astfel de sonde, onshore sau offshore, care a fost închis(ă) și în care nu se va mai intra, în care toate operațiunile au fost încheiate și toate instalațiile asociate sondei au fost eliminate în conformitate cu cerințele de reglementare aplicabile și pentru care poate fi furnizată documentația stabilită la partea 1 punctul 3 din anexa V;
41. „decontaminare” înseamnă procesul de curățare a apei și a solului contaminate;
42. „recuperare” înseamnă procesul de readucere a unei sonde sau a unui amplasament al unei sonde de petrol sau de gaze la condiții de sol și de vegetație similare cu cele existente înainte de perturbarea acestora;

43. „mină de cărbune” înseamnă un amplasament în care are sau a avut loc extracția cărbunelui, inclusiv terenuri, excavații, pasaje subterane, puțuri, pante, tuneluri și abataje, structuri, instalații, echipamente, mașini și unelte situate la suprafață sau în subteran și utilizate pentru sau care rezultă din lucrările de extracție a lignitului, a cărbunelui subbituminos, a cărbunelui bituminos sau a antracitului din zăcămintele sale naturale din pământ, prin orice mijloace sau metode și include lucrările de pregătire a cărbunelui pentru extracție;
44. „mină de cărbune activă” înseamnă o mină de cărbune ale cărei venituri provin în cea mai mare măsură din extracția lignitului, a cărbunelui subbituminos, a cărbunelui bituminos sau a antracitului și în care se aplică cel puțin una dintre următoarele condiții:
- (a) este în curs o dezvoltare minieră;
 - (b) s-a produs cărbune în ultimele 90 de zile;
 - (c) ventilatoarele miniere sunt funcționale;
45. „mină de cărbune subterană” înseamnă o mină de cărbune în care se produce cărbune prin săparea de tuneluri în pământ până la stratul de cărbune, de unde acesta este extras cu echipamente de extracție a cărbunelui din minele subterane, cum ar fi utilaje de tăiere și utilaje de extracție continuă, pe pereți lungi și scurți, și transportat la suprafață;
46. „mină de cărbune de suprafață” înseamnă o mină de cărbune în care cărbunele se află aproape de suprafață și poate fi extras prin îndepărtarea straturilor de acoperire de rocă și pământ;
47. „puț de aerisire” înseamnă un pasaj vertical utilizat pentru introducerea aerului proaspăt în subteran sau pentru îndepărtarea metanului și a altor gaze dintr-o mină de cărbune subterană;

48. „stație de evacuare” înseamnă o stație care colectează metanul de la un sistem de evacuare a gazelor de mină de cărbune;
49. „sistem de evacuare” înseamnă un sistem care poate cuprinde surse multiple de metan și care evacuează gazul bogat în metan din straturile de cărbune sau straturile de rocă înconjurătoare și îl transportă către o stație de evacuare;
50. „activități post-extracție” înseamnă activități desfășurate după extracția și transportarea cărbunelui la suprafață, inclusiv manipularea, prelucrarea, depozitarea și transportul cărbunelui;
51. „măsurare continuă” înseamnă o măsurare în care citirea este efectuată cel puțin o dată pe minut;
52. „zăcământ de cărbune” înseamnă o zonă care conține concentrații semnificative și cantități exploatabile de cărbune, definită în conformitate cu metodologia statului membru privind documentarea zăcămintelor de minerale geologice;
53. „mină de cărbune închisă” înseamnă o mină de cărbune în care exploatarea cărbunelui a încetat, care este închisă în conformitate cu cerințele aplicabile de acordare a licențelor sau cu alte acorduri și pentru care un operator, proprietar sau deținător al unei licențe are încă un permis, o licență sau un alt document juridic valabil, care conferă responsabilitatea pentru mina de cărbune;
54. „mină de cărbune abandonată” înseamnă o mină de cărbune în care exploatarea cărbunelui a încetat, dar în legătură cu care nu poate fi identificat niciun operator, proprietar sau deținător al unei licențe ca făcând obiectul obligațiilor ce decurg dintr-un permis, o licență sau un alt document juridic valabil care conferă responsabilitate pentru mina de cărbune, sau care nu a fost închisă într-un mod reglementat;

55. „utilizare alternativă a unei mine de cărbune subterane abandonate” înseamnă utilizarea infrastructurii unei mine subterane și a echipamentelor de extracție a cărbunelui în alte scopuri decât exploatarea cărbunelui;
56. „echipament de extracție a cărbunelui” înseamnă orice echipament care rămâne legat de straturile care conțin metan, cum ar fi orificiile de ventilare și conductele de evacuare;
57. „mină de cărbune cocsificabil” înseamnă o mină de cărbune în care cel puțin 50 % din producția medie din ultimii trei ani disponibili este de cărbune cocsificabil, astfel cum este definit în anexa B la Regulamentul (CE) nr. 1099/2008 al Parlamentului European și al Consiliului²³;
58. „producător” înseamnă o întreprindere care, în cursul unei activități comerciale, produce țiței, gaze naturale sau cărbune, prin extragerea acestuia din sol într-o zonă autorizată, prelucrarea acestuia sau transmiterea acestuia printr-o infrastructură conectată în cadrul zonei autorizate respective;
59. „importator” înseamnă o persoană fizică sau juridică care, în cursul unei activități comerciale, introduce țiței, gaze naturale sau cărbune provenind dintr-o țară terță pe piața Uniunii, inclusiv orice persoană fizică sau juridică stabilită în Uniune care este desemnată să îndeplinească acțiunile și formalitățile necesare în temeiul capitolului 5;
60. „exportator” înseamnă contrapartea contractuală a importatorului din fiecare contract încheiat pentru furnizarea de țiței, gaze naturale sau cărbune în Uniune;

²³ Regulamentul (CE) nr. 1099/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2008 privind statisticile în domeniul energiei (JO L 304, 14.11.2008, p. 1).

61. „profil de performanță privind emisiile de metan” înseamnă informațiile și fișele tehnice individuale pentru statele membre, țările terțe și, după caz, pentru producătorii sau importatorii din Uniune, precum și pentru producătorii sau exportatorii din țări terțe care furnizează Uniunii țiței, gaze naturale sau cărbune sau care introduc țiței, gaze naturale sau cărbune pe piața Uniunii, după caz, care sunt publicate în baza de date privind transparența emisiilor de metan;
62. „eveniment supergenerator de emisii” înseamnă un eveniment care are loc în interiorul sau în afara Uniunii, în care o sursă sau un set de surse strâns legate dintr-un amplasament emite peste 100 kg de metan pe oră;
63. „proces de reconciliere” înseamnă investigarea și explicarea motivelor oricăror discrepanțe semnificative din punct de vedere statistic între cuantificarea la nivel de sursă și măsurarea la nivel de amplasament a emisiilor de metan.

Articolul 3
Costurile suportate de operatori

- (1) La stabilirea sau aprobarea tarifelor sau a metodologiilor care urmează să fie utilizate de operatorii de transport și de sistem, de operatorii de distribuție, de operatorii de instalații de GNL sau de alte entități reglementate, inclusiv, după caz, de operatori de depozitare subterană a gazelor, autoritățile de reglementare, în temeiul articolului 57 din Directiva (UE) 2019/944 și al capitolului X din Directiva (UE) .../...⁺, iau în considerare costurile suportate și investițiile efectuate pentru a se conforma obligațiilor prevăzute în prezentul regulament, în măsura în care acestea corespund costurilor unei entități reglementate eficient și comparabil din punct de vedere structural și sunt transparente.

Costurile unitare de investiții menționate la alineatul (2) pot fi utilizate de autoritățile de reglementare pentru a compara costurile suportate de operatori.

- (2) Agenția Uniunii Europene pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (ACER) stabilește și pune la dispoziția publicului o dată la trei ani un set de indicatori și valori de referință corespunzătoare pentru compararea costurilor unitare de investiții legate de măsurarea, cuantificarea, monitorizarea, raportarea, verificarea și reducerea emisiilor de metan, inclusiv a scăpărilor, a evacuării în atmosferă sau a arderii la faclă, pentru proiecte comparabile.

Autoritățile de reglementare relevante menționate la alineatul (1) și entitățile reglementate relevante furnizează ACER toate datele necesare pentru compararea menționată la primul paragraf de la prezentul alineat.

⁺ JO: a se introduce numărul în text pentru directiva cuprinsă în documentul PE-CONS 104/23 (2021/0425 (COD)).

Capitolul 2

Autoritățile competente și verificarea independentă

Articolul 4

Autorități competente

- (1) Fiecare stat membru desemnează autoritatea competentă responsabilă sau autoritățile competente responsabile pentru monitorizarea și asigurarea aplicării prezentului regulament.

Statele membre informează Comisia cu privire la denumirile și datele de contact ale autorităților lor competente până la ... [șase luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament]. Comisiei îi sunt notificate de către statele membre, fără întârzieri nejustificate, orice modificări ale denumirilor sau ale datelor de contact ale autorităților lor competente.

- (2) Comisia pune la dispoziția publicului lista autorităților competente și actualizează periodic lista respectivă, în urma primirii de notificări din partea statelor membre privind orice modificare.
- (3) Statele membre se asigură că autoritățile competente instituie un punct de contact și dispun de competențe și resurse adecvate pentru îndeplinirea sarcinilor prevăzute în prezentul regulament.

Articolul 5

Sarcinile autorităților competente

- (1) În îndeplinirea sarcinilor care le revin, autoritățile competente iau măsurile necesare pentru a asigura respectarea prezentului regulament.
- (2) Operatorii, întreprinderile, operatorii minieri și importatorii furnizează autorităților competente întreaga asistență necesară pentru a permite sau a facilita îndeplinirea sarcinilor autorităților competente, în temeiul prezentului regulament, în special în ceea ce privește prezentarea documentelor sau a evidențelor, accesul la amplasamente, și, în cazul în care amplasamentele sunt offshore, transportul către și dinspre acestea.
- (3) Autoritățile competente cooperează între ele și cu Comisia și pot coopera cu autoritățile din țări terțe pentru a asigura respectarea dispozițiilor prezentului regulament. Comisia înființează o rețea a autorităților competente pentru a încuraja cooperarea, cu mecanismele necesare pentru un schimb de informații, în special în materie de monitorizare, reglementare și conformitate, precum și de bune practici, și pentru a permite organizarea de consultări. Punctele de contact stabilite în cadrul autorităților competente sprijină aceste activități.
- (4) În cazurile în care rapoartele trebuie să fie făcute publice în conformitate cu prezentul regulament, autoritățile competente le vor pune la dispoziția publicului în mod gratuit, pe un site dedicat și într-un format accesibil, descărcabil și prelucrabil automat în mod liber.

În cazurile în care nu sunt divulgate informații pentru unul sau mai multe dintre motivele menționate la articolul 4 din Directiva 2003/4/CE sau, după caz, în temeiul dreptului Uniunii privind protecția datelor cu caracter personal, autoritățile competente indică tipul de informații care nu sunt divulgate și motivele care împiedică divulgarea.

Articolul 6

Inspecții

- (1) Inspecțiile includ inspecții de rutină pentru operatori și operatori minieri și inspecții excepționale pentru operatori, întreprinderi, operatori minieri și importatori, astfel cum se prevede la prezentul articol.
- (2) Inspecțiile includ, după caz, controale la fața locului sau audituri pe teren, examinarea documentației și a evidențelor care demonstrează conformitatea cu cerințele prezentului regulament, depistarea și măsurarea emisiilor de metan, precum și orice acțiune subsecventă întreprinsă de autoritățile competente sau în numele acestora pentru a verifica și a promova conformitatea cu cerințele prezentului regulament.

În cazul în care, în cadrul unei inspecții, se identifică o încălcare gravă a prezentului regulament, autoritățile competente emit, ca parte a raportului menționat la alineatul (5), o notificare privind măsurile de remediere care trebuie întreprinse de operator, întreprindere, operatorul minier sau importator, stabilind termene clare pentru acțiunile respective.

În mod alternativ, autoritățile competente pot decide să solicite operatorului, întreprinderii, operatorului minier sau importatorului să prezinte autorității competente relevante spre aprobare o serie de măsuri de remediere în scopul abordării încălcărilor grave pe care le-au identificat în termen de o lună de la data încheierii inspecției. Aceste măsuri se includ în raportul menționat la alineatul (5).

- (3) Prima inspecție de rutină se finalizează până la ... [21 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament]. După prima inspecție de rutină, autoritățile competente întocmesc, pe baza unei evaluări a riscurilor, programe pentru inspecțiile de rutină. Autoritățile competente pot decide cu privire la domeniul de aplicare și frecvența inspecțiilor de rutină, pe baza unei evaluări a riscurilor asociate fiecărui amplasament, cum ar fi riscul de mediu, inclusiv impactul cumulativ al tuturor emisiilor de metan ca poluant, a riscurilor pentru siguranța și sănătatea umană, precum și a oricăror încălcări identificate în prezentul regulament.

Intervalul dintre inspecții nu depășește trei ani. Dacă în cadrul unei inspecții s-a identificat o încălcare gravă a prezentului regulament, inspecția ulterioară are loc în termen de 10 luni.

- (4) Fără a aduce atingere alineatului (3) de la prezentul articol, autoritățile competente efectuează inspecții excepționale pentru:
- (a) a investiga plângerile motivate menționate la articolul 7 și cazurile de neconformitate cât mai curând posibil după data la care autoritățile competente au luat cunoștință de astfel de plângeri sau neconformități și cel târziu la 10 luni după această dată;

- (b) a se asigura, în cazul în care autoritățile competente consideră că acest lucru este relevant, că eliminările scăpărilor sau înlocuirile componentelor în caz de scăpări au fost efectuate în conformitate cu articolul 14 și că măsurile de atenuare au fost puse în aplicare în conformitate cu articolele 18, 22 și 26;
 - (c) a asigura conformitatea în cazul în care s-a acordat o derogare în temeiul articolului 14 alineatul (5);
 - (d) a verifica, atunci când autoritățile competente consideră că acest lucru este relevant, respectarea prezentului regulament de către întreprinderi și importatori.
- (5) În urma fiecărei inspecții, autoritățile competente întocmesc un raport care precizează temeiul juridic al inspecției, etapele procedurale urmate, constatările relevante și recomandările de acțiuni ulterioare pentru operator, întreprindere, operatorul minier sau importator, inclusiv termenele pentru realizarea lor.

Dacă este cazul, autoritățile competente pot redacta un raport care să includă mai multe inspecții ale activelor, amplasamentelor sau componentelor aceluiași operator, operator minier sau importator sau aceleiași întreprinderi, cu condiția ca inspecțiile respective să fie efectuate înainte de următoarea inspecție de rutină.

Raportul se notifică operatorului, întreprinderii, operatorului minier sau importatorului în cauză și se pune la dispoziția publicului în termen de două luni de la data inspecției. În cazul în care necesitatea inspecției a fost determinată de o plângere depusă în conformitate cu articolul 7, autoritățile competente îl înștiințează pe reclamant de îndată ce raportul este pus la dispoziția publicului.

Raportul este pus la dispoziția publicului de către autoritățile competente în conformitate cu Directiva 2003/4/CE. În cazul în care nu sunt divulgate informații pentru unul sau mai multe dintre motivele menționate la articolul 4 din directiva respectivă, autoritățile competente indică în raport tipul de informații care nu sunt divulgate și motivele care împiedică divulgarea.

- (6) În cazul în care raportul menționat la alineatul (5) concluzionează că operatorul, întreprinderea, operatorul minier sau importatorul nu respectă cerințele prezentului regulament, acesta (aceasta) ia toate măsurile necesare pentru a asigura conformitatea operațiunilor sale cu prezentul regulament. Măsurile sunt întreprinse fără întârziere, în termenul stabilit de autoritățile competente.
- (7) Statele membre pot încheia acorduri formale cu instituțiile, organele, agențiile sau serviciile relevante ale Uniunii sau ale altor state membre sau cu alte organizații interguvernamentale sau organisme publice relevante, dacă există, pentru furnizarea de cunoștințe de specialitate în vederea sprijinirii autorităților lor competente în îndeplinirea sarcinilor care le sunt atribuite prin prezentul articol.

În sensul prezentului alineat, o organizație interguvernamentală sau un organism public nu este considerat adecvat în cazul în care obiectivitatea sa ar putea fi compromisă de un conflict de interese.

Articolul 7

Plângeri

- (1) Orice persoană fizică sau juridică poate depune o plângere scrisă la autoritățile competente cu privire la o potențială încălcare a prezentului regulament de către un operator, o întreprindere, un operator minier sau un importator.

- (2) Plângerea este justificată în mod corespunzător și conține dovezi suficiente privind presupusa încălcare.
- (3) În cazul în care se constată că plângerea nu oferă suficiente elemente de probă pentru a justifica o investigație, autoritățile competente informează reclamantul într-un termen rezonabil, dar care nu depășește două luni de la primirea plângerii, cu privire la motivele deciziei lor de a nu iniția o investigație.

Prezentul alineat nu se aplică în cazul în care unele plângeri care nu sunt suficient de întemeiate sunt depuse în mod repetat și, din acest motiv, sunt considerate abuzive de către autoritățile competente.

- (4) Fără a aduce atingere alineatului (3) și normelor aplicabile în temeiul dreptului intern, autoritățile competente comunică reclamantului informații la zi cu privire la etapele parcurse în cadrul procedurii și, după caz, îl informează cu privire la căile de atac alternative adecvate, cum ar fi recurgerea la instanțele naționale sau la orice altă procedură națională sau internațională de soluționare a plângerilor.
- (5) Fără a aduce atingere dreptului intern aplicabil și pe baza unor proceduri comparabile, autoritățile competente stabilesc și fac publice termene orientative pentru luarea unei decizii cu privire la plângeri.

Articolul 8

Activitățile de verificare și declarația de verificare

- (1) Verificatorii desfășoară activități de verificare pentru a evalua conformitatea cu cerințele prezentului regulament a rapoartelor privind emisiile care le sunt prezentate de operatori, întreprinderi, operatori minieri sau importatori. Activitățile de verificare respective includ examinarea tuturor surselor de date și a metodologiilor utilizate pentru a evalua fiabilitatea, credibilitatea și acuratețea rapoartelor privind emisiile, în special următoarele:
 - (a) alegerea și utilizarea factorilor de emisie;
 - (b) metodologiile, calculele, eșantionările sau distribuțiile statistice care conduc la cuantificarea emisiilor de metan;
 - (c) orice risc de măsurare sau raportare necorespunzătoare;
 - (d) orice sisteme de control al calității sau de asigurare a calității aplicat de operatori, întreprinderi, operatori minieri sau importatori.
- (2) În desfășurarea activităților de verificare menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, verificatorii utilizează standardele și specificațiile tehnice, după caz, pentru măsurarea și cuantificarea emisiilor de metan, și cele privind atenuarea stabilite în conformitate cu articolul 32.

Până la data aplicării respectivelor standarde și specificații tehnice, după caz, operatorii, întreprinderile, operatorii minieri și importatorii, după caz, furnizează verificatorilor informații privind standardele relevante, inclusiv standardele europene sau alte standarde internaționale, sau metodologiile utilizate de aceștia în scopul activităților de verificare.

Activitățile de verificare includ, de asemenea, după caz, controale anunțate și neanunțate la fața locului pentru a evalua fiabilitatea, credibilitatea și acuratețea surselor de date și a metodologiilor utilizate.

- (3) Activitățile de verificare menționate la prezentul articol sunt aliniate la standardele și metodologiile europene sau la alte standarde și metodologii internaționale pentru verificatori pentru a limita sarcina operatorilor, a întreprinderilor, a operatorilor minieri sau a importatorilor, precum și a autorităților competente și țin seama în mod corespunzător de natura activităților verificate și de orientările emise de Comisie în acest sens.
- (4) În cazul în care, în urma evaluării sale, verificatorul ajunge cu un grad rezonabil de siguranță la concluzia că raportul privind emisiile respectă cerințele prezentului regulament, verificatorul emite o declarație de verificare care atestă conformitatea raportului privind emisiile și specifică activitățile de verificare desfășurate.

Verificatorii emit o declarație de verificare numai în cazul în care, pe baza unor date și informații fiabile, credibile și exacte, se pot determina emisiile de metan cu un grad rezonabil de certitudine și cu condiția ca datele raportate să fie coerente, complete și consecvente în raport cu datele estimate.

În cazul în care, în urma evaluării sale, verificatorul ajunge la concluzia că raportul privind emisiile nu respectă cerințele prezentului regulament, verificatorul informează operatorul, întreprinderea, operatorul minier sau importatorul cu privire la concluzia respectivă și furnizează operatorului, întreprinderii, operatorului minier sau importatorului un feedback fundamentat din perspectiva standardelor recunoscute. Operatorul, întreprinderea, operatorul minier sau importatorul prezintă verificatorului, fără întârziere și în termenul stabilit de verificator, un raport revizuit privind emisiile.

- (5) Operatorii, întreprinderile, operatorii minieri și importatorii furnizează verificatorilor întreaga asistență necesară pentru a permite sau a facilita desfășurarea activităților de verificare, în special în ceea ce privește accesul la amplasament și prezentarea documentației sau a evidențelor.

Articolul 9

Independența și acreditarea sau autorizarea verificatorilor

- (1) Verificatorii sunt independenți de operatori, întreprinderi, operatorii minieri și importatori și desfășoară activitățile de verificare în temeiul prezentului regulament în interes public. În acest scop, nici verificatorul, nici altă parte din cadrul aceleiași entități juridice nu poate fi operator, întreprindere, operator minier sau importator, nici nu poate deține un operator, o întreprindere, un operator minier sau un importator și nu poate fi deținută de un operator, o întreprindere, un operator minier sau un importator.

Verificatorii nu au cu operatorii, întreprinderile, operatorii minieri sau importatorii relații care le-ar putea afecta independența și imparțialitatea.

- (2) Verificatorii care sunt persoane juridice sunt acreditați de un organism național de acreditare în temeiul Regulamentului (CE) nr. 765/2008.

În absența unor dispoziții specifice în prezentul regulament referitoare la acreditarea verificatorilor, se aplică Regulamentul (CE) nr. 765/2008.

- (3) Statele membre pot decide să autorizeze persoane fizice să îndeplinească rolul de verificatori în sensul prezentului regulament. Verificatorii respectivi sunt autorizați de o autoritate națională diferită de organismul național de acreditare desemnat în temeiul articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 765/2008.
- (4) În cazul în care un stat membru decide să aplice alineatul (3), acesta se asigură că autoritatea națională relevantă este conformă cu prezentul regulament și furnizează Comisiei și celorlalte state membre toate documentele justificative necesare pentru verificarea competenței verificatorilor autorizați în temeiul alineatului menționat.

Articolul 10

Utilizarea informațiilor și schimbul de informații

- (1) În îndeplinirea sarcinilor care le revin și exercitarea competențelor pe care le dețin în temeiul prezentului regulament, Comisia, autoritățile competente și verificatorii iau în considerare informațiile puse la dispoziția publicului de către Observatorul internațional al emisiilor de metan (IMEO) sau Parteneriatul pentru reducerea emisiilor de metan din sectorul petrolului și gazelor (OGMP) sau alte informații relevante disponibile la nivel internațional, în special informații privind:
- (a) agregarea datelor privind emisiile de metan în conformitate cu metodele statistice adecvate;
 - (b) verificarea și validarea metodologiilor și a proceselor statistice utilizate de industrie pentru cuantificarea datelor privind emisiile de metan;
 - (c) elaborarea unor metodologii de agregare și analiză a datelor în conformitate cu bunele practici științifice și statistice pentru a asigura un nivel mai ridicat de acuratețe a estimărilor emisiilor de metan, cu o caracterizare adecvată a incertitudinii;
 - (d) publicarea datelor agregate raportate în funcție de sursa principală și de nivelul de raportare, clasificate în funcție de activele exploatate și neexploatate, dacă sunt disponibile, în conformitate cu cerințele în materie de concurență și confidențialitate;
 - (e) raportarea constatărilor privind discrepanțele majore dintre sursele de date, contribuind astfel la instituirea unor metodologii științifice mai robuste;

- (f) raportarea evenimentelor supergeneratoare de emisii identificate prin intermediul unui sistem de depistare timpurie și de avertizare.
- (2) Comisia prezintă IMEO date, disponibile publicului, referitoare la emisiile de metan pe care le consideră relevante, astfel cum i-au fost puse la dispoziție de către autoritățile competente în conformitate cu prezentul regulament.

Capitolul 3

Emisiile de metan în sectoarele petrolului și gazelor

Articolul 11

Domeniu de aplicare

Prezentul capitol se aplică activităților menționate la articolul 1 alineatul (2) literele (a), (b) și (c).

Articolul 12

Monitorizare și raportare

- (1) Până la ... [douăsprezece luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], operatorii prezintă autorităților competente un raport care conține cuantificarea emisiilor de metan la nivel de sursă estimate, utilizând cel puțin factori de emisie generici pentru toate sursele. Raportul respectiv poate conține cuantificarea emisiilor de metan la nivel de sursă în conformitate cu cerințele prevăzute la alineatul (2) pentru toate sursele sau pentru unele dintre acestea.

- (2) Operatorii și întreprinderile stabilite în Uniune prezintă autorităților competente din statul membru în care este situat activul un raport care conține cuantificarea emisiilor de metan la nivel de sursă:
- (a) pentru activele exploatate, până la ... [18 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament]; și
 - (b) pentru activele neexploatate, până la ... [30 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], cu condiția ca aceste active să nu fi fost raportate în temeiul literei (a).

În cazul în care măsurarea directă nu este posibilă, raportarea implică utilizarea factorilor de emisie specifici bazați pe cuantificarea la nivel de sursă sau pe eșantionare.

- (3) Operatorii și întreprinderile stabilite în Uniune prezintă autorităților competente din statul membru în care este situat activul un raport care conține cuantificări ale emisiilor de metan la nivel de sursă, completate cu măsurări ale emisiilor de metan la nivel de amplasament, permițând astfel evaluarea estimărilor la nivel de sursă agregate în funcție de amplasament și compararea acestora:
- (a) pentru activele exploatate, până la ... [30 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament] și, ulterior, până la data de 31 mai a fiecărui an; și
 - (b) pentru activele neexploatate, până la ... [48 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament] și, ulterior, până la data de 31 mai a fiecărui an, cu condiția ca aceste active să nu fi fost raportate de către un operator în temeiul literei (a).

Înainte de a-l transmite autorităților competente, operatorii și întreprinderile se asigură că raportul este evaluat de un verficator și că include o declarație de verificare emisă în conformitate cu articolul 8.

- (4) Rapoartele prevăzute la prezentul articol acoperă ultima perioadă disponibilă a anului calendaristic și includ cel puțin următoarele informații:
- (a) tipul și amplasarea surselor de emisii;
 - (b) date detaliate pentru fiecare tip de sursă de emisii, raportate în tone de metan și în tone de CO₂ echivalent, utilizând valorile potențialului de încălzire globală, astfel cum sunt definite în cel de al șaselea raport de evaluare al Grupului interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC);
 - (c) informații detaliate privind metodologiile de cuantificare;
 - (d) toate emisiile de metan pentru activele exploatate;
 - (e) cota parte de proprietate și emisiile de metan generate de activele neexploatate înmulțite cu cota parte;
 - (f) o listă a entităților care dețin controlul operațional al activelor neexploatate.

Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, un model de raportare pentru rapoartele prevăzute la prezentul articol, ținând seama de rapoartele inventarelor naționale deja existente și de cele mai recente documente tehnice de orientare și modele de raportare ale OGMP. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 35 alineatul (2).

Până la adoptarea actelor de punere în aplicare relevante, operatorii și întreprinderile utilizează documentele de orientare tehnică și modelele de raportare pentru operațiunile din amonte, de la mijloc și din aval, după caz, ale OGMP 2.0.

- (5) Măsurările și cuantificările menționate la prezentul articol se efectuează în conformitate cu standardele și specificațiile tehnice, după caz, stabilite în temeiul articolului 32. Până la data aplicării standardelor sau specificațiilor tehnice respective, operatorii și întreprinderile urmează cele mai avansate practici industriale și utilizează cele mai bune tehnologii disponibile pentru măsurarea și cuantificarea emisiilor de metan. În acest context, operatorii și întreprinderile stabilite în Uniune pot utiliza în acest scop cele mai recente documente tehnice de orientare ale OGMP 2.0 aprobate până la ... [data intrării în vigoare a prezentului regulament].

Operatorii și întreprinderile furnizează autorităților competente și verficatorilor informații privind standardele, inclusiv standardele sau metodologiile europene sau alte standarde și metodologii internaționale utilizate.

- (6) Operatorii și întreprinderile stabilite în Uniune compară cuantificarea la nivel de sursă a emisiilor de metan și măsurarea la nivel de amplasament a acestora. Dacă există discrepanțe semnificative din punct de vedere statistic între cuantificarea la nivel de sursă și măsurarea la nivel de amplasament a emisiilor de metan, operatorii și întreprinderile:
- (a) informează fără întârziere autoritățile competente înainte de sfârșitul perioadei de raportare;

- (b) desfășoară un proces de reconciliere cât mai curând posibil și informează autoritatea competentă cu privire la rezultatele procesului de reconciliere, inclusiv cu privire la orice dovezi și documente justificative, după caz, nu mai târziu de următoarea perioadă de raportare.

Procesul de reconciliere abordează posibilele motive ale discrepanțelor, inclusiv cel puțin acuratețea și caracterul adecvat al tehnologiilor și metodelor utilizate pentru cuantificarea la nivel de sursă și măsurarea la nivel de amplasament a emisiilor de metan, sau orice incertitudini în legătură cu datele în ceea ce privește rezultatele, ca urmare a metodelor sau tehnologiilor selectate ori a extrapolării datelor.

În scopul procesului de reconciliere, operatorii și întreprinderile au în vedere cuantificări la nivel de sursă sau măsurări la nivel de amplasament suplimentare, astfel încât să furnizeze dovezile necesare pentru a explica motivele discrepanțelor. Pe baza rezultatelor procesului de reconciliere, operatorii și întreprinderile pun în aplicare ajustări ulterioare în termeni numerici în cadrul cuantificărilor la nivel de sursă sau al măsurărilor la nivel de amplasament, după caz.

În cazul în care consideră că informațiile furnizate de operator sau de întreprindere în temeiul literei (b) de la prezentul alineat nu explică în mod adecvat motivele discrepanțelor, autoritățile competente pot solicita operatorului sau întreprinderii să furnizeze informații suplimentare sau să ia măsuri suplimentare.

- (7) În cazul în care informațiile sunt confidențiale în conformitate cu Directiva (UE) 2016/943 a Parlamentului European și a Consiliului²⁴, operatorii sau întreprinderile în cauză indică în raport tipul de informații care nu sunt divulgate și motivele care împiedică divulgarea.
- (8) Autoritățile competente pun rapoartele menționate la prezentul articol la dispoziția publicului și a Comisiei, în conformitate cu articolul 5 alineatul (4), în termen de trei luni de la transmiterea lor de către operatorii sau întreprinderile relevante.

Articolul 13

Obligația generală privind atenuarea

Operatorii iau toate măsurile de atenuare adecvate pentru a preveni și a reduce la minimum emisiile de metan în cadrul operațiunilor lor.

Articolul 14

Depistarea scăpărilor de gaze și eliminarea lor

- (1) Până la ... [nouă luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament] pentru amplasamentele existente și în termen de șase luni de la data începerii operațiunilor pentru amplasamentele noi, operatorii prezintă autorităților competente un program de depistare a scăpărilor de gaze și de eliminare a lor (denumit în continuare „programul LDAR”).

²⁴ Directiva (UE) 2016/943 a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția know-how-ului și a informațiilor de afaceri nedivulgate (secrete comerciale) împotriva dobândirii, utilizării și divulgării ilegale (JO L 157, 15.6.2016, p. 1).

Programul LDAR include o descriere detaliată a anchetelor și activităților LDAR, inclusiv calendare specifice, care trebuie să fie efectuate în conformitate cu prezentul articol, cu părțile 1 și 2 din anexa I și cu standardele și specificațiile tehnice relevante, după caz, stabilite în temeiul articolului 32. În cazul în care se aduc modificări programului LDAR, operatorii prezintă cât mai curând posibil autorităților competente un program LDAR actualizat.

Până la data aplicării standardelor sau a specificațiilor tehnice stabilite în temeiul articolului 32, operatorii urmează cele mai avansate practici industriale și utilizează cele mai bune tehnologii disponibile pe piață pentru anchetele LDAR. Operatorii furnizează autorităților competente și verifcătorilor informații privind standardele, inclusiv standardele internaționale, sau metodologiile utilizate.

Autoritățile competente pot solicita operatorului să modifice programul LDAR ținând seama de cerințele prezentului regulament.

- (2) Operatorii inițiază prima anchetă LDAR de tip 2 a tuturor componentelor aflate în responsabilitatea lor în conformitate cu programul LDAR cât mai curând posibil de la ... [data intrării în vigoare a prezentului regulament].

În orice caz, operatorii efectuează prima anchetă LDAR de tip 2 până la ... [12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament] pentru amplasamentele existente. Fără a aduce atingere frecvențelor stabilite în partea 1 din anexa I, orice anchetă LDAR de tip 2 efectuată între ... [24 de luni înainte de data intrării în vigoare a prezentului regulament] și ... [data intrării în vigoare a prezentului regulament] poate fi considerată de operatori ca fiind prima anchetă LDAR de tip 2.

În termen de 9 luni de la data începerii exploatării unor amplasamente noi, operatorii efectuează prima anchetă LDAR de tip 2 a tuturor componentelor aflate în responsabilitatea lor, în conformitate cu programul LDAR.

După efectuarea primei anchete LDAR de tip 2, operatorii efectuează anchete LDAR de tip 1 și de tip 2 cu următoarele frecvențe:

- (a) pentru componentele supratereșterane și subterane, cu excepția rețelelor de distribuție și de transport, în conformitate cu frecvențele minime stabilite în partea 1 punctul 1 din anexa I;
 - (b) pentru componentele rețelelor de distribuție și de transport, în conformitate cu frecvențele minime stabilite în partea 1 punctul 2 din anexa I;
 - (c) pentru toate componentele offshore, în conformitate cu frecvențele minime stabilite în partea 1 punctul 3 din anexa I;
 - (d) pentru toate celelalte componente, în conformitate cu frecvențele minime stabilite în partea 1 punctul 4 din anexa I.
- (3) Fără a aduce atingere obligației de a efectua anchete LDAR de tip 2 în conformitate cu prezentul articol, atunci când este necesară o anchetă LDAR de tip 1, operatorii pot alege să efectueze o anchetă LDAR de tip 2 în locul unei anchete LDAR de tip 1.

- (4) În cadrul anchetelor LDAR, operatorii pot utiliza tehnologii avansate de depistare, cu condiția ca:
- (a) autoritățile competente să aprobe utilizarea acestora în contextul programului LDAR;
 - (b) măsurarea să se efectueze la nivelul fiecărei surse potențiale de emisii individuale; și
 - (c) tehnologiile avansate de depistare să respecte cerințele prevăzute la alineatele (7) și (8) și să fie conforme cu cerințele prevăzute în partea 2 din anexa I.
- (5) Prin derogare de la alineatul (2) al patrulea paragraf de la prezentul articol, în cazul în care operatorii care produc sau prelucrează petrol sau gaze naturale furnizează dovezi, pe baza măsurărilor din cursul celor cinci ani precedenți care au fost raportate de operatori și evaluate de un verificador în conformitate cu articolul 12, că mai puțin de 1 % din toate componentele și subcomponentele lor din fiecare amplasament prezintă scăpări și că emisiile agregate de metan asociate cu aceste scăpări reprezintă mai puțin de 0,08 % din volumul total de gaze sau 0,015 % din masa totală a petrolului prelucrat sau extras, se pot aplica frecvențe diferite pentru anchetele LDAR pentru componentele din amplasamente la care nu au fost identificate scăpări, sub rezerva aprobării de către autoritățile competente și cu condiția ca:
- (a) pentru toate componentele din locurile de prelucrare, să se efectueze anchete LDAR de tip 1 cel puțin o dată la 12 luni;

- (b) pentru cel puțin 25 % din toate componentele din locurile de prelucrare, să se efectueze anchete LDAR de tip 2 o dată la 12 luni, cu verificarea tuturor componentelor o dată la 48 de luni;
- (c) pentru toate componentele din locurile de exploatare, să se efectueze anchete LDAR de tip 1 cel puțin o dată la 36 de luni;
- (d) pentru toate componentele din locurile de exploatare, să se efectueze anchete LDAR de tip 2 cel puțin o dată la 60 de luni.

În cazul în care, conform anchetelor LDAR efectuate în conformitate cu primul paragraf de la prezentul alineat, cel puțin 1 % din toate componentele și subcomponentele din fiecare amplasament prezintă scăpări sau emisiile agregate de metan asociate acestor scăpări reprezintă mai mult de 0,08 % din volumul total de gaze sau 0,015 % din masa totală a țițeiului prelucrat sau extras, operatorul în cauză este supus obligațiilor prevăzute la alineatul (2) în amplasamentul respectiv.

Autoritatea competentă notifică Comisiei derogările acordate în temeiul prezentului alineat și efectuează inspecții excepționale, astfel cum se menționează la articolul 6 alineatul (4).

- (6) Anchetele LDAR se efectuează cu dispozitive de depistare care permit identificarea scăpărilor după cum urmează, pentru fiecare tip de componentă:
 - (a) la un nivel cât mai apropiat posibil de fiecare sursă individuală potențială de emisii pentru componentele supratereșterane și componentele de deasupra nivelului mării;

- (b) la interfața dintre sol și atmosferă pentru componentele subterane într-o primă etapă și, în cazul în care este depistată o scăpare conform specificațiilor din actul de punere în aplicare adoptat în conformitate cu alineatul (7), cât mai aproape posibil de sursa de emisii într-o a doua etapă;
 - (c) prin aplicarea celor mai bune tehnici de depistare disponibile pe piață pentru componentele offshore aflate sub nivelul mării sau sub fundul mării.
- (7) Până la ... [12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], Comisia precizează, printr-un act de punere în aplicare, următoarele:
- (a) limitele minime de depistare și tehnicile de depistare care trebuie să fie utilizate pentru diferitele dispozitive de depistare utilizate pentru îndeplinirea cerințelor pentru toate componentele de la alineatul (8);
 - (b) pragurile aplicabile primei etape a anchetelor LDAR care trebuie să fie utilizate pentru îndeplinirea cerințelor privind componentele subterane de la alineatul (8).

Aceste limite, tehnici și praguri minime de depistare se bazează pe cele mai bune tehnologii și tehnici de depistare disponibile, ținând seama de diferitele tipuri de componente și de anchetele LDAR. Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 35 alineatul (3).

Până la adoptarea respectivului act de punere în aplicare, pentru a îndeplini cerințele de la alineatul (8), operatorii utilizează cele mai bune tehnologii și tehnici de depistare disponibile, în conformitate cu specificațiile producătorului privind exploatarea și întreținerea.

- (8) Operatorii repară sau înlocuiesc toate componentele despre care se constată că prezintă emisii de metan la cel puțin următoarele niveluri, la temperatură și presiune standard și utilizând dispozitive de depistare în conformitate cu specificațiile producătorului privind exploatarea și întreținerea:
- (a) pentru anchetele LDAR de tip 1: 7 000 ppm în volum de metan sau 17 g/oră de metan;
 - (b) pentru anchetele LDAR de tip 2:
 - (i) 500 ppm în volum de metan sau 1 g/oră de metan pentru componentele supraterane și componentele offshore deasupra nivelului mării;
 - (ii) 1 000 ppm în volum de metan sau 5 g/oră de metan pentru a doua etapă a anchetelor LDAR privind componentele subterane;
 - (iii) 7 000 ppm în volum de metan sau 17 g/oră pentru componentele offshore sub nivelul mării sau sub fundul mării.
- (9) Repararea sau înlocuirea componentelor menționate la alineatul (8) are loc imediat după depistare. În cazul în care repararea nu poate fi efectuată imediat după depistare, se încearcă efectuarea acesteia cât mai curând posibil și nu mai târziu de 5 zile de la depistare; repararea se finalizează în termen de 30 de zile de la depistare.

În cazul în care un operator poate demonstra că repararea sau înlocuirea nu ar avea succes sau nu ar fi posibilă în termen de cinci zile pentru o primă încercare sau în cazul în care operatorul preconizează că o reparare completă nu ar fi posibilă în termen de 30 de zile din motive de siguranță, administrative sau tehnice, operatorul respectiv notifică acest lucru autorităților competente și le furnizează dovezi în acest sens, împreună cu calendarele privind repararea și monitorizarea care conțin cel puțin elementele prevăzute în anexa II, în termen de cel mult douăsprezece zile de la data depistării.

Calendarele respective privind repararea și monitorizarea includ toate dovezile necesare care justifică orice întârziere. Calendarele asigură reducerea la minimum a impactului asupra mediului, cu respectarea considerentelor relevante de siguranță, administrative și tehnice. Autoritățile competente pot solicita operatorului să modifice calendarele privind repararea și monitorizarea ținând seama de cerințele prezentului regulament. În orice caz, repararea sau înlocuirea se efectuează cât mai curând posibil.

Operatorii acordă prioritate eliminării scăpărilor de gaze de mai mare amploare.

Reparațiile sau înlocuirile menționate la prezentul alineat utilizează cele mai bune tehnologii disponibile pe piață, care oferă protecție pe termen lung împotriva scăpărilor viitoare.

Motivele de siguranță, administrative și tehnice menționate la prezentul alineat se limitează la:

- (a) siguranța personalului și a altor persoane aflate în proximitatea scăpărilor depistate;

- (b) orice impact negativ asupra mediului în cazul în care operatorul poate demonstra că acest impact ar fi mai mare decât beneficiile pentru mediu, de exemplu în cazul în care o reparație ar putea conduce la un nivel global al emisiilor de metan mai ridicat decât cel înregistrat în absența reparației;
 - (c) accesibilitatea unei componente, inclusiv întreținerea programată, cerințele procesului de autorizare sau autorizația administrativă necesară;
 - (d) indisponibilitatea pieselor de schimb necesare pentru repararea componentei sau a componentelor necesare pentru înlocuire; și
 - (e) deteriorarea semnificativă a situației aprovizionării cu gaze care ar putea conduce la un nivel de criză, astfel cum se menționează la articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1938 al Parlamentului European și al Consiliului²⁵.
- (10) În cazul în care se aplică una sau mai multe dintre condițiile prevăzute la alineatul (9) al șaselea paragraf literele (a)-(e) și este necesară o oprire înainte de a se putea efectua reparația sau înlocuirea, operatorii reduc la minimum scăpările în termen de 24 de ore de la depistare și le elimină până la sfârșitul următoarei opriri programate sau în termen de un an, oricare dintre acestea survine mai întâi, cu excepția cazului în care se poate preconiza în mod rezonabil că efectuarea unei reparații mai devreme va conduce la o situație în care cantitatea de metan evacuată în atmosferă în timpul operațiunilor de reparare ar fi foarte probabil semnificativ mai mare decât cantitatea scăpărilor de metan care s-ar înregistra în absența unei reparații, sau cu excepția cazului în care se poate preconiza, în mod rezonabil, că efectuarea unei reparații mai devreme va conduce la probleme de securitate a aprovizionării în sistemele conectate mici, astfel cum sunt definite în Directiva (UE) 2019/944.

²⁵ Regulamentul (UE) 2017/1938 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2017 privind măsurile de garantare a siguranței furnizării de gaze și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 994/2010 (JO L 280, 28.10.2017, p. 1).

Operatorul furnizează autorităților competente, fără întârziere, toate dovezile necesare care justifică decizia sa de a amâna repararea.

Decizia de a amâna repararea din motive de siguranță, administrative sau tehnice face obiectul unei aprobări din partea autorităților competente și este inclusă în calendarele privind repararea și monitorizarea. Autoritățile competente pot solicita operatorului în cauză să modifice calendarele privind repararea și monitorizarea ținând seama de cerințele prezentului regulament.

- (11) Operatorii întocmesc fără întârziere, actualizează și pun pe deplin la dispoziția autorităților competente o evidență a tuturor deciziilor de amânare a reparațiilor în temeiul prezentului articol, inclusiv toate dovezile necesare care justifică fiecare decizie, precum și calendarele aferente privind repararea și monitorizarea.
- (12) În pofida alineatului (2), operatorii examinează componentele despre care s-a constatat că emit:
 - (a) la niveluri de metan mai mari sau egale cu pragurile prevăzute la alineatul (8), la temperatură și presiune standard în cursul unei anchete LDAR anterioare, imediat după reparația efectuată în conformitate cu alineatul (9) și, ulterior, nu mai târziu de 45 de zile, pentru a se asigura că reparația a fost efectuată cu succes; și
 - (b) la niveluri de metan mai mici decât pragurile prevăzute la alineatul (8), la temperatură și presiune standard, în termen de cel mult trei luni de la depistarea emisiilor, pentru a verifica, cel puțin o dată, dacă nivelul scurgerii de metan s-a modificat și dacă este necesară o reparație.

În cazul în care se identifică un risc mai mare pentru siguranță sau un risc mai mare de scurgeri de metan, autoritățile competente pot recomanda efectuarea cu o frecvență mai mare a anchetelor LDAR privind componentele relevante.

- (13) Fără a aduce atingere obligațiilor de raportare prevăzute la alineatul (14), operatorii înregistrează toate scăpările identificate, indiferent de amploarea acestora, și le verifică periodic și se asigură că sunt eliminate în conformitate cu alineatul (9).

Operatorii păstrează evidența timp de cel puțin zece ani și furnizează aceste informații autorităților competente, la cererea acestora.

- (14) În fiecare an, operatorii prezintă autorităților competente din statul membru în care se află activele relevante toate calendarele privind repararea și monitorizarea și un raport care sintetizează rezultatele tuturor anchetelor LDAR efectuate în cursul anului precedent.

Autoritățile competente pot solicita operatorilor să modifice raportul sau calendarele privind repararea și monitorizarea ținând seama de cerințele prezentului regulament.

- (15) Operatorii pot delega oricare dintre sarcinile prevăzute la prezentul articol. Sarcinile delegate nu afectează responsabilitatea operatorilor și nu aduc atingere eficacității supravegherii de către autoritățile competente.

- (16) Statele membre se asigură că prestatorii de servicii LDAR și operatorii LDAR au la dispoziție sisteme de certificare, de acreditare sau sisteme echivalente de calificare, inclusiv programe de formare adecvate, în legătură cu anchetele LDAR.
- (17) Fără a aduce atingere Directivelor 2008/56/CE²⁶ și 2013/30/UE²⁷ ale Parlamentului European și ale Consiliului, autoritățile competente pot decide să scutească componentele petroliere și gaziere offshore situate pe teritoriul lor la o adâncime a apei mai mare de 700 de metri de la cerințele prevăzute la prezentul articol dacă operatorul în cauză poate furniza dovezi solide că este foarte probabil ca impactul asupra climei al emisiilor potențiale de metan generate de componentele respective să fie neglijabil.

Articolul 15

Restricții în privința evacuării în atmosferă și a arderii la faclă

- (1) Evacuarea în atmosferă este interzisă, cu excepția cazurilor prevăzute la prezentul articol. Arderea la faclă de rutină este interzisă.
- (2) Evacuarea în atmosferă sau arderea la faclă este permisă numai în caz de urgență sau de defecțiuni.
- (3) În pofida alineatului (2), evacuarea în atmosferă sau arderea la faclă este permisă atunci când acest lucru este inevitabil și strict necesar și cu respectarea obligațiilor de raportare prevăzute la articolul 16.

²⁶ Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru Strategia pentru mediul marin) (JO L 164, 25.6.2008, p. 19).

²⁷ Directiva 2013/30/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iunie 2013 privind siguranța operațiunilor petroliere și gaziere offshore și de modificare a Directivei 2004/35/CE (JO L 178, 28.6.2013, p. 66).

Evacuarea în atmosferă și arderea la faclă sunt considerate inevitabile și strict necesare în următoarele situații specifice în care evacuarea în atmosferă sau arderea la faclă, după caz, nu poate fi complet eliminată sau este necesară din motive de siguranță:

- (a) în timpul funcționării normale a dispozitivelor pneumatice, a compresoarelor, a rezervoarelor de stocare la presiune atmosferică, a dispozitivelor de eșantionare și măsurare și a etanșărilor pentru gaze uscate sau a altor componente destinate evacuării în atmosferă, cu condiția ca echipamentul respectiv să respecte standardele sau specificațiile tehnice stabilite în temeiul articolului 32 și să fie întreținut în mod corespunzător pentru a reduce la minimum pierderile de metan;
- (b) pentru a elimina sau a curăța acumulările de lichid dintr-o sondă la presiune atmosferică;
- (c) în timpul calibrării sau eșantionării unui rezervor de stocare sau a altui recipient de joasă presiune, cu condiția ca rezervorul sau recipientul să respecte standardele sau specificațiile tehnice prevăzute în temeiul articolului 32;
- (d) în timpul transferării lichidelor dintr-un rezervor de stocare sau dintr-un alt recipient de joasă presiune într-un vehicul de transport, cu condiția ca rezervorul sau recipientul să respecte standardele sau specificațiile tehnice stabilite în temeiul articolului 32;
- (e) în timpul operațiunilor de reparare, întreținere, al procedurilor de testare și dezafectare, inclusiv în timpul utilizării echipamentelor de purjare și depresurizare pentru efectuarea operațiunilor de reparare și întreținere;
- (f) în timpul unei testări la nivelul capului de coloană;
- (g) în timpul unei testări pentru a vedea dacă există scăpări la nivelul pachetului;

- (h) în timpul unei încercări de exploatare care durează mai puțin de 24 de ore;
 - (i) în cazul în care metanul nu respectă specificațiile conductei de colectare, cu condiția ca operatorul să analizeze eșantioanele de metan de două ori pe săptămână pentru a stabili dacă au fost respectate specificațiile și să direcționeze metanul către o conductă de colectare de îndată ce sunt îndeplinite specificațiile conductei;
 - (j) în timpul punerii în funcțiune a conductelor, echipamentelor sau instalațiilor, numai atât timp cât este necesar pentru purjarea impurităților introduse din conductă sau echipamente;
 - (k) în timpul godevilării, al golirii pentru reparare, al dezafectării sau al purjării unei conducte pentru efectuarea de operațiuni de reparare sau de întreținere și numai în cazul în care gazul nu poate fi izolat sau redirecționat către o porțiune neafectată a conductei.
- (4) Dacă evacuarea în atmosferă este permisă în conformitate cu alineatele (2) și (3), operatorii efectuează această operațiune numai în cazul în care arderea la faclă nu este fezabilă din punct de vedere tehnic din cauza lipsei de inflamabilitate sau a incapacității de a susține o flacără, prezintă riscul de a pune în pericol siguranța operațiunilor sau a personalului sau în cazul în care ar avea un impact mai nefavorabil asupra mediului în ceea ce privește emisiile. Într-o astfel de situație, ca parte a obligațiilor de raportare prevăzute la articolul 16, operatorii informează autoritățile competente și le prezintă dovezi cu privire la necesitatea de a utiliza evacuarea în atmosferă în loc de arderea la faclă.
- (5) Echipamentele care evacuează în atmosferă sunt înlocuite cu echipamente alternative fără emisii, dacă acestea sunt disponibile pe piață și dacă îndeplinesc standardele sau specificațiile tehnice pentru componentele destinate evacuării în atmosferă stabilite în temeiul articolului 32.

- (6) În plus față de condițiile prevăzute la alineatele (2) și (3), arderea la faclă este permisă numai atunci când, din alte motive decât cele economice, nu se poate realiza nici reinjectarea, nici utilizarea la fața locului, nici stocarea pentru o utilizare ulterioară, nici expedierea metanului către o piață. Într-o astfel de situație, ca parte a obligațiilor de raportare prevăzute la articolul 16, operatorii demonstrează autorităților competente necesitatea de a utiliza arderea la faclă în locul reinjectării, al utilizării la fața locului, al stocării pentru o utilizare ulterioară sau al expedierii metanului către o piață.
- (7) În cazul în care un amplasament este construit, înlocuit sau recondiționat în întregime, operatorii instalează și utilizează numai acele dispozitive pneumatice, compresoare, rezervoare de stocare la presiune atmosferică, dispozitive de eșantionare și măsurare și etanșări pentru gaze uscate disponibile pe piață care au emisii zero. În cazul în care un amplasament este înlocuit sau recondiționat parțial, operatorii instalează și utilizează în partea respectivă numai acele dispozitive pneumatice, compresoare, rezervoare de stocare la presiune atmosferică, dispozitive de eșantionare și măsurare și etanșări pentru gaze uscate disponibile pe piață care au emisii zero.
- (8) Operatorii se conformează prezentului articol fără întârziere și, în orice caz, până la ... [18 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament] pentru amplasamentele existente și nu mai târziu de 12 luni de la data începerii operațiunilor pentru amplasamentele noi. În cazul în care operatorii nu se pot conforma prezentului articol din cauza unei întârzieri excepționale cauzate de necesitatea de a obține un permis sau un alt tip de autorizație administrativă din partea autorităților relevante sau de indisponibilitatea echipamentelor de evacuare în atmosferă sau de ardere la faclă, aceștia furnizează autorităților competente un calendar detaliat de punere în aplicare. Calendarul respectiv include dovezi suficiente privind îndeplinirea condițiilor prevăzute la prezentul alineat. Autoritățile competente pot solicita modificări ale calendarului respectiv.

Articolul 16

Raportarea evenimentelor de evacuare în atmosferă și a evenimentelor de ardere la faclă

- (1) Operatorii informează autoritățile competente cu privire la evenimentele de evacuare în atmosferă și la evenimentele de ardere la faclă:
 - (a) cauzate de o urgență sau de o defecțiune; sau
 - (b) cu o durată totală de cel puțin 8 ore într-o perioadă de 24 de ore de la producerea unui singur eveniment.

Notificarea menționată la primul paragraf se efectuează fără întârziere după eveniment și cel târziu în termen de 48 de ore de la începerea evenimentului sau de la momentul în care operatorul a luat cunoștință de aceasta, în conformitate cu elementele prevăzute în anexa III.

Prin derogare de la primul paragraf, arderea la faclă controlată care are loc în timpul opririlor se raportează în raportul anual.

- (2) Operatorii prezintă autorităților competente rapoarte anuale privind toate evenimentele de evacuare în atmosferă și evenimentele de ardere la faclă menționate la alineatul (1) de la prezentul articol și la articolul 15, în conformitate cu elementele stabilite în anexa III, ca parte a raportului relevant menționat la articolul 12.

Articolul 17

Cerințe privind eficiența arderii la faclă

- (1) În cazul în care un amplasament este construit, înlocuit sau recondiționat integral sau parțial sau în cazul în care sunt instalate noi coșuri de faclă sau alte dispozitive de ardere, operatorii instalează numai coșuri de faclă sau dispozitive de ardere cu autoaprindere sau cu un arzător-pilot permanent și cu o eficiență proiectată a distrugerii și a îndepărtării de cel puțin 99 %.
- (2) Operatorii se asigură că toate coșurile de faclă sau alte dispozitive de ardere respectă cerințele prevăzute la alineatul (1) până la ... [18 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament].
- (3) Operatorii efectuează inspecții ale coșurilor de faclă sau ale altor dispozitive de ardere o dată la 15 zile, în conformitate cu anexa IV, cu excepția cazului în care acestea nu sunt utilizate în mod regulat. În cazul în care coșurile de faclă sau alte dispozitive de ardere nu sunt utilizate în mod regulat, operatorii le inspectează înainte de fiecare utilizare.

Ca alternativă la inspecțiile periodice, sub rezerva aprobării de către autoritățile competente, operatorii pot utiliza sisteme de monitorizare de la distanță sau automate, astfel cum se prevede în conformitate cu punctele 1 și 2 din anexa IV.

În cazul în care se constată nereguli, operatorii investighează cauza neregulilor și o remediază în termen de șase ore sau, în cazul unor condiții meteorologice extreme ori al unor condiții extreme de altă natură, în termen de șase ore după revenirea condițiilor la normal.

- (4) În cazul în care se utilizează dispozitive de ardere cu autoaprindere sau cu un arzător-pilot permanent, operatorii utilizează echipamente de supraveghere a flăcării pentru a monitoriza în mod constant flacăra faclei principale sau flacăra-pilot, pentru a se asigura că nu se produce evacuarea în atmosferă din cauza unei situații de stingere a flăcării.

Articolul 18

Sonde inactive, sonde închise temporar și sonde închise permanent și abandonate

- (1) Până la ... [12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], statele membre elaborează și pun la dispoziția publicului un inventar al tuturor sondelor inactive, al sondelor închise temporar și al sondelor închise permanent și abandonate de pe teritoriul lor sau aflate sub jurisdicția lor care sunt înregistrate sau în cazul cărora sunt disponibile informații sau dovezi privind amplasarea sau a căror amplasare poate fi identificată în limita unor eforturi rezonabile. Inventarul respectiv include cel puțin elementele prevăzute în partea 1 din anexa V.

Statele membre mențin și actualizează inventarul respectiv, inclusiv prin depunerea tuturor eforturilor rezonabile pentru a localiza și a documenta toate sondele inactive, sondele închise temporar și sondele închise permanent și abandonate identificate, aflate pe teritoriul lor sau sub jurisdicția lor, pe baza unei evaluări solide, ținând cont de cele mai recente descoperiri științifice și de cele mai bune tehnici disponibile.

- (2) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre care notifică Comisiei dovezi ale existenței, pe teritoriul lor sau sub jurisdicția lor, a unui număr combinat de cel puțin 40 000 de sonde inactive, sonde închise temporar și sonde închise permanent și abandonate înregistrate, pot adopta un plan, pe care îl pun la dispoziția publicului, pentru completarea inventarului menționat la alineatul (1) și cuantificarea emisiilor de metan sau demonstrarea faptului că nu există emisii de metan, după caz, în legătură cu sondele respective, incluzând cel puțin elementele prevăzute în partea 1 din anexa V, cu condiția ca:
- (a) până la ... [12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], cel puțin 20 % din sondele respective să fie incluse în inventar, acordând prioritate sondelor inactive și sondelor închise temporar;
 - (b) până la ... [24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], cel puțin 40 % din sondele respective să fie incluse în inventar;
 - (c) la fiecare 12 luni după ... [24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], încă cel puțin 15 % din sondele respective să fie incluse în inventar;
 - (d) toate sondele să fie incluse în inventar până la ... [72 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament].

Planul respectiv este supus aprobării de către autoritățile competente.

- (3) Fără a aduce atingere alineatului (4), rapoartele care conțin informații privind cuantificarea emisiilor de metan și, atunci când există echipamente de monitorizare a presiunii, informații privind monitorizarea presiunii, de la toate sondele inactive și sondele închise temporar se transmit autorităților competente până la ... [21 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament] și, ulterior, până la data de 31 mai a fiecărui an.

Rapoartele respective includ cuantificarea emisiilor de metan în aer și în apă și informații privind monitorizarea presiunii, după caz, utilizând standardele sau specificațiile tehnice stabilite în temeiul articolului 32. Până la data aplicării standardelor sau specificațiilor tehnice respective, operatorii și statele membre, după caz, urmează cele mai avansate practici industriale și utilizează cele mai bune tehnologii disponibile pentru măsurarea și cuantificarea emisiilor de metan.

În cazul în care operatorii sau statele membre raportează emisii de metan în temeiul unor acorduri internaționale sau regionale la care Uniunea sau statul membru relevant este parte, rapoartele menționate la prezentul articol pot cuprinde informațiile raportate în cadrul acordurilor respective.

Rapoartele privind sondele inactive și sondele închise temporar situate în statele membre cu un număr combinat de cel puțin 40 000 de sonde inactive, de sonde închise temporar și de sonde închise permanent și abandonate se transmit în termen de 12 luni de la includerea în inventar a fiecărei sonde și, ulterior, până la data de 31 mai a fiecărui an.

- (4) În cazul în care li se furnizează autorităților competente cuantificarea emisiilor de metan și, atunci când există echipamente de monitorizare a presiunii, datele privind monitorizarea presiunii care demonstrează că nu au existat emisii de metan de la o sondă onshore închisă temporar în ultimii 5 ani, alineatul (3) încetează să se aplice sondei respective.

În cazul în care li se furnizează autorităților competente cuantificarea emisiilor de metan și, atunci când există astfel de echipamente de monitorizare, datele privind monitorizarea presiunii care demonstrează că nu au existat emisii de metan de la o sondă offshore inactivă sau închisă temporar în ultimii 3 ani, alineatul (3) încetează să se aplice sondei respective.

- (5) În cazul în care li se furnizează autorităților competente dovezi fiabile ale unor cantități semnificative de emisii de metan într-o sondă offshore inactivă sau într-o sondă închisă temporar după perioada menționată la alineatul (4), sau într-o sondă închisă permanent și abandonată și dacă dovezile respective au fost confirmate de o parte terță independentă, autoritățile competente decid cu privire la aplicarea în cazul sondei respective a obligațiilor prevăzute la prezentul articol referitoare la sondele închise temporar.

- (6) În cazul în care sunt depistate emisii de metan în sonde inactive, în sonde închise temporar sau în sonde închise permanent și abandonate, statele membre sau partea responsabilă în temeiul alineatului (8) iau toate măsurile necesare de care dispun pentru decontaminarea, recuperarea și închiderea permanentă a sondei în cauză, după caz, atunci când acest lucru este fezabil din punct de vedere tehnic și ținând seama de impactul asupra mediului al lucrărilor necesare în vederea reducerii aferente a emisiilor de metan.

- (7) Rapoartele menționate la alineatul (3) de la prezentul articol sunt evaluate de un verficator înainte de a fi transmise autorităților competente și includ o declarație de verificare emisă în conformitate cu articolul 8.
- (8) Statele membre asigură îndeplinirea de către operatori a obligațiilor prevăzute la alineatele (3) -(7) și la alineatul (9). În cazul în care un operator, un proprietar, un deținător al unei licențe sau o altă parte responsabilă de sondă în temeiul dreptului intern furnizează autorității competente dovezi adecvate și fiabile pentru a demonstra că nu dispune de mijloacele financiare adecvate pentru îndeplinirea obligațiilor respective sau în cazul în care partea responsabilă nu poate fi identificată, statul membru își asumă răspunderea pentru respectivele obligații.
- (9) Până la ... [24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], statele membre sau partea responsabilă în temeiul alineatului (8) pregătesc un plan de atenuare pentru a decontamina, a recupera și a închide permanent sondele inactive și sondele închise temporar, care să includă cel puțin elementele prevăzute în partea 2 din anexa V, și îl pun în aplicare în termen de 12 luni de la transmiterea primului raport menționat la alineatul (3).

Prin derogare de la primul paragraf, în cazul în care un stat membru sau partea responsabilă în temeiul alineatului (8) poate demonstra că punerea în aplicare a planului de atenuare respectiv nu este posibilă în termenul menționat din motive de siguranță, administrative sau tehnice, aceștia pot întârzia punerea sa în aplicare. Planul de atenuare include toate dovezile necesare care justifică o astfel de decizie. În astfel de cazuri, punerea în aplicare se efectuează cât mai curând posibil, asigurându-se că data de încheiere a acțiunilor de atenuare pentru fiecare sondă nu depășește 3 ani de la transmiterea primului raport menționat la alineatul (3).

Autoritățile competente pot solicita părții responsabile să modifice planul de atenuare ținând seama de cerințele prezentului regulament.

Statele membre sau partea responsabilă în temeiul alineatului (8) actualizează periodic planul de atenuare, în concordanță cu inventarul menționat la alineatul (1) și cu rapoartele menționate la alineatul (3), precum și cu orice modificări sau informații noi care rezultă din acesta și pe baza unei evaluări solide, ținând seama de cele mai recente descoperiri științifice și de cele mai bune tehnici disponibile.

Planurile de atenuare utilizează inventarul menționat la alineatul (1) și rapoartele menționate la alineatul (3) pentru a determina prioritatea activităților, inclusiv:

- (a) decontaminarea, recuperarea și închiderea permanentă a sondelor;
- (b) recuperarea drumurilor de acces aferente sau a solului înconjurător subacvatic, după caz;
- (c) refacerea terenurilor, a apelor, a fundului mării și a habitatelor afectate de sonde și de operațiunile anterioare;
- (d) monitorizarea pentru a se asigura că sondele închise nu reprezintă o sursă de emisii de metan în conformitate cu prezentul articol.

- (10) Autoritățile competente revizuiesc și pun rapoartele și planurile de atenuare menționate la prezentul articol la dispoziția publicului și a Comisiei în conformitate cu articolul 5 alineatul (4), în termen de trei luni de la transmiterea lor de către un operator sau de la finalizarea planului de atenuare de către un stat membru.

- (11) Fără a aduce atingere Directivelor 2008/56/CE și 2013/30/UE, autoritățile competente pot decide să scutească sondele petroliere și gaziere offshore situate la o adâncime a apei mai mare de 700 de metri de la cerințele prevăzute la alineatul (3) sau (9) de la prezentul articol, dacă pot fi furnizate dovezi solide că este foarte probabil ca impactul asupra climei al emisiilor potențiale de metan generate de sondele respective să fie neglijabil.
- (12) Fără a aduce atingere Directivelor 2008/56/CE și 2013/30/UE și sub rezerva aprobării de către autoritățile competente, sondele offshore închise temporar și cele offshore închise permanent și abandonate situate la o adâncime a apei între 200 și 700 de metri pot fi scutite de la cerințele prevăzute la alineatul (3) sau (9) de la prezentul articol, în cazul în care operatorul poate demonstra că este foarte probabil ca impactul asupra climei al emisiilor potențiale de metan generate de sondele respective să fie neglijabil printr-o trimitere la o evaluare a impactului asupra mediului efectuată înainte de foraj sau după accidente în timpul operațiunilor.

Capitolul 4

Emisiile de metan din sectorul cărbunelui

SECȚIUNEA I

MONITORIZAREA ȘI RAPORTAREA ÎN CAZUL MINELOR DE CĂRBUNE ACTIVE

Articolul 19

Domeniu de aplicare

- (1) Prezenta secțiune se aplică minelor de cărbune subterane și de suprafață active.
- (2) Emisiile de metan generate de minele de cărbune subterane active includ următoarele emisii:
 - (a) emisiile de metan provenite de la toate puțurile de aerisire utilizate de operatorul minier;
 - (b) emisiile de metan provenite de la stațiile de evacuare și de la sistemul de evacuare a metanului, indiferent dacă acestea se produc ca urmare a evacuării intenționate sau neintenționate în atmosferă sau a combustiei incomplete în urma arderii la faclă;
 - (c) emisiile de metan care se produc în timpul activităților post-extracție și în zona minei de cărbune.

- (3) Emisiile de metan generate de minele de cărbune de suprafață active includ următoarele emisii:
- (a) emisiile de metan care se produc în mina de cărbune în timpul procesului de extracție;
 - (b) emisiile de metan care se produc în timpul activităților post-extracție și în zona minei de cărbune.

Articolul 20

Monitorizare și raportare

- (1) În cazul minelor de cărbune subterane, operatorii minieri efectuează continuu măsurări directe la nivel de sursă și cuantificări la toate puțurile de aerisire pentru evacuare. Operatorii minieri raportează autorităților competente emisiile anuale de metan de la fiecare puț de aerisire, în kilotone de metan, utilizând echipamente și metodologii care asigură o precizie de măsurare cu o toleranță de 0,5 kilotone de metan pe an sau de 5 % din cantitatea raportată, luându-se în considerare valoarea cea mai mică.
- (2) Operatorii stațiilor de evacuare efectuează continuu măsurări directe la nivel de sursă și cuantificări ale emisiilor totale de metan evacuate în atmosferă și arse la faclă, indiferent de motivele evacuării în atmosferă și arderii la faclă respective.

- (3) În cazul minelor de cărbune de suprafață, operatorii minieri utilizează factori de emisie de metan pentru minele de cărbune specifici zăcămintelor pentru a cuantifica emisiile de metan rezultate din operațiunile de extracție. Operatorii minieri stabilesc trimestrial acești factori de emisie, în conformitate cu standardele științifice corespunzătoare și luând în considerare emisiile de metan din straturile înconjurătoare.
- (4) Măsurările și cuantificările menționate la alineatele (1), (2) și (3) se efectuează în conformitate cu standardele sau specificațiile tehnice aplicabile stabilite în temeiul articolului 32. Până la data aplicării standardelor sau specificațiilor tehnice respective, operatorii minieri urmează cele mai avansate practici industriale și utilizează cele mai bune tehnologii disponibile pentru măsurarea și cuantificarea emisiilor de metan. Operatorii minieri furnizează autorităților competente și verificatorilor informații privind standardele, inclusiv standardele internaționale, sau metodologiile utilizate.

În ceea ce privește măsurările directe la nivel de sursă și cuantificările, efectuate continuu, astfel cum sunt menționate la alineatele (1) și (2), în cazul în care o parte a echipamentului de măsurare nu funcționează o anumită perioadă, citirile efectuate în perioadele în care echipamentul era în funcțiune pot fi utilizate pentru a estima datele în mod proporțional pentru perioada în care echipamentul nu era în funcțiune.

Echipamentul utilizat pentru măsurările directe la nivel de sursă și cuantificările, efectuate continuu, astfel cum sunt menționate la alineatele (1) și (2), funcționează mai mult de 90 % din perioada în care este utilizat pentru monitorizarea emisiilor de metan, excluzând întreruperile necesare pentru recalibrare și reparații.

- (5) După caz, operatorii minieri estimează emisiile de metan din timpul activităților post-extracție a cărbunelui utilizând factori de emisie post-extracție, actualizați anual, pe baza unor probe de cărbune specifice zăcămintelor și în conformitate cu standardele științifice corespunzătoare.
- (6) Până la ...[12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament] și, ulterior, până la data de 31 mai a fiecărui an, operatorii minieri și operatorii stațiilor de evacuare prezintă autorităților competente un raport care conține date privind emisiile anuale de metan la nivel de sursă, în conformitate cu prezentul articol.

Raportul respectiv acoperă ultima perioadă disponibilă a anului calendaristic și include elementele prevăzute în partea 1 din anexa VI pentru minele de cărbune subterane active, în partea 2 din anexa VI pentru minele de cărbune de suprafață active și în partea 3 din anexa VI pentru stațiile de evacuare.

Înainte de a le transmite autorităților competente, operatorii minieri și operatorii stațiilor de evacuare se asigură că rapoartele menționate la prezentul alineat sunt evaluate de un verificator și includ o declarație de verificare emisă în conformitate cu articolul 8.

- (7) Autoritățile competente pun rapoartele menționate la prezentul articol la dispoziția publicului și a Comisiei, în conformitate cu articolul 5 alineatul (4), în termen de trei luni de la transmiterea lor de către operatorii minieri.

SECȚIUNEA A II-A
ATENUAREA EMISIILOR DE METAN
GENERATE DE MINELE DE CĂRBUNE SUBTERANE ACTIVE

Articolul 21

Domeniu de aplicare

Prezenta secțiune se aplică emisiilor de metan provenite de la minele de cărbune subterane menționate la articolul 19 alineatul (2).

Articolul 22

Măsuri de atenuare

- (1) Arderea la faclă cu o eficiență proiectată a distrugerii și a îndepărtării mai mică de 99 % și evacuarea în atmosferă a metanului din sistemele de evacuare sunt interzise începând cu 1 ianuarie 2025, cu excepția urgențelor sau a defecțiunilor ori în cazul în care aceste operațiuni sunt inevitabile și strict necesare pentru întreținere și cu excepția evacuării în atmosferă în conformitate cu alineatul (2). În astfel de cazuri, operatorii stațiilor de evacuare efectuează operațiunea de evacuare în atmosferă numai în cazul în care arderea la faclă nu este fezabilă din punct de vedere tehnic sau prezintă riscul de a pune în pericol siguranța operațiunilor sau a personalului. Într-o astfel de situație, ca parte a obligațiilor de raportare prevăzute la articolul 23, operatorii stațiilor de evacuare demonstrează autorităților competente necesitatea evacuării în atmosferă în loc de ardere la faclă.

- (2) Cu excepția cazurilor de urgență, începând cu 1 ianuarie 2027 este interzisă evacuarea în atmosferă a metanului prin puțurile de aerisire din minele de cărbune care emit peste 5 tone de metan pe kilotonă de cărbune extras, altele decât minele de cărbune cocsificabil.

Cu excepția cazurilor de urgență, începând cu 1 ianuarie 2031 este interzisă evacuarea în atmosferă a metanului prin puțurile de aerisire din minele de cărbune care emit peste 3 tone de metan pe kilotonă de cărbune extras, altele decât minele de cărbune cocsificabil.

Aceste praguri se aplică pe an pentru fiecare mină și pentru fiecare operator, în cazul în care o entitate exploatează mai multe mine de cărbune.

Măsurile luate în conformitate cu prezentul alineat nu conduc la deteriorarea siguranței lucrătorilor.

- (3) Până la ... [trei ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 34 în completarea prezentului regulament prin stabilirea de restricții privind evacuarea în atmosferă a metanului din puțurile de aerisire în cazul minelor de cărbune cocsificabil.
- (4) Fără a aduce atingere articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), statele membre pot utiliza un sistem de stimulente pentru reducerea emisiilor de metan bazat pe taxe, tarife sau sancțiuni, astfel cum se menționează la articolul 33, pentru a asigura respectarea de către operatorii minelor de cărbune existente a obligațiilor prevăzute la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol.

Articolul 23

Raportarea evenimentelor de evacuare în atmosferă și a evenimentelor de ardere la faclă

(1) Începând cu 1 ianuarie 2025, operatorii stațiilor de evacuare notifică autorităților competente toate evenimentele de evacuare în atmosferă și toate evenimentele de ardere la faclă cu o eficiență proiectată a distrugerii și a îndepărtării mai mică de 99 %:

(a) cauzate de o urgență sau de o defecțiune,

(b) care se produc inevitabil, ca urmare a întreținerii sistemului de evacuare.

Notificarea respectivă se efectuează în conformitate cu anexa VII, fără întârziere după eveniment și cel târziu în termen de 48 de ore de la începerea evenimentului sau de la momentul în care operatorul a luat cunoștință de acesta.

(2) Autoritățile competente pun la dispoziția publicului și a Comisiei, anual și în conformitate cu articolul 5 alineatul (4), informațiile care le sunt prezentate în temeiul prezentului articol.

SECȚIUNEA A III-A

EMISIILE DE METAN PROVENITE DE LA MINELE DE CĂRBUNE SUBTERANE ÎNCHISE ȘI DE LA MINELE DE CĂRBUNE SUBTERANE ABANDONATE

Articolul 24

Domeniu de aplicare

Prezenta secțiune se aplică următoarelor emisii de metan provenite de la minele de cărbune subterane închise și de la minele de cărbune subterane abandonate în care exploatarea cărbunelui a încetat după data de ... [70 de ani înainte de data intrării în vigoare a prezentului regulament]:

- (a) emisiile de metan provenite de la toate puțurile de aerisire care continuă să emită metan;
- (b) emisiile de metan provenite de la echipamentele de extracție a cărbunelui a căror utilizare a fost întreruptă;
- (c) emisiile de metan provenite din alte surse de emisii punctuale bine definite, astfel cum se specifică în partea 1 din anexa VIII.

Articolul 25

Monitorizare și raportare

- (1) Până la ... [12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], statele membre elaborează și pun la dispoziția publicului un inventar al tuturor minelor de cărbune subterane închise și al tuturor minelor de cărbune subterane abandonate de pe teritoriul lor sau aflate sub jurisdicția lor în care operațiunile au încetat după data de ... [70 de ani înainte de data intrării în vigoare a prezentului regulament], în conformitate cu metodologia și incluzând cel puțin elementele prevăzute în partea 1 din anexa VIII.

- (2) Începând cu ... [21 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], emisiile de metan se măsoară în toate minele de cărbune subterane închise și în toate minele de cărbune subterane abandonate în care operațiunile au încetat după data de ... [70 de ani înainte de data intrării în vigoare a prezentului regulament].

Se instalează echipamente de măsurare pe toate elementele enumerate în partea 1 punctul 1.5 din anexa VIII despre care s-a constatat că emit peste 0,5 tone de metan pe an pe baza inventarului menționat la alineatul (1) de la prezentul articol. Echipamentele de măsurare respective efectuează măsurări directe la nivel de sursă sau efectuează cuantificări la nivel de sursă în conformitate cu standardele sau specificațiile tehnice aplicabile stabilite în temeiul articolului 32, cel puțin o dată pe oră și de o calitate suficientă pentru a permite o estimare reprezentativă a emisiilor anuale de metan provenite de la toate elementele enumerate în partea 1 punctul 1.5 din anexa VIII despre care s-a constatat că emit metan. Până la data aplicării standardelor sau specificațiilor tehnice respective, operatorii minieri urmează cele mai avansate practici industriale și utilizează cele mai bune tehnologii disponibile pentru măsurarea și cuantificarea emisiilor de metan. Operatorii minieri, după caz, furnizează autorităților competente și verficatorilor informații privind standardele, inclusiv standardele europene ori alte standarde internaționale, specificațiile tehnice sau metodologiile utilizate.

Echipamentul de măsurare funcționează mai mult de 90 % din perioada pentru care este utilizat pentru monitorizarea emisiilor de metan, excluzând întreruperile necesare pentru recalibrare și reparare.

- (3) În cazul în care emisiile anuale de metan constatate ale unui element cuprins în lista din partea 1 punctul 1.5 din anexa VIII se situează sub o tonă de metan timp de șase ani consecutivi în cazul minelor de cărbune subterane inundate sau de 12 ani consecutivi în cazul minelor de cărbune subterane neinundate, pentru elementul specific respectiv nu se efectuează nicio monitorizare și raportare suplimentară.
- (4) La cererea părții responsabile, autoritățile competente pot scuti minele de cărbune subterane închise și minele de cărbune subterane abandonate de la cerințele prevăzute la alineatele (2) și (3) de la prezentul articol și în partea 1 punctul 1.5 din anexa VIII în cazul în care partea responsabilă demonstrează că, înainte de data cererii, minele respective au fost inundate complet timp de cel puțin 10 ani.
- Cererea în cauză este însoțită de un raport al părții responsabile. Raportul respectiv demonstrează stabilizarea condițiilor hidrogeologice, precum și faptul că emisiile de metan provenite de la mina de cărbune în cauză nu înregistrează niveluri semnificative. Autoritățile competente pun raportul respectiv la dispoziția publicului în conformitate cu dreptul intern.
- (5) În cazul în care autoritățile competente primesc dovezi fiabile cu privire la existența unor cantități semnificative de emisii de metan provenite de la o mină de cărbune subterană închisă sau de la o mină de cărbune subterană abandonată, astfel cum se menționează la alineatul (4), minei de cărbune respective i se aplică obligațiile prevăzute la alineatele (2) și (3).
- (6) Rapoartele care conțin estimări ale datelor anuale privind emisiile de metan la nivel de sursă se transmit autorităților competente până la ... [24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament]și, ulterior, până la data de 31 mai a fiecărui an.

Rapoartele respective se referă la ultimul an calendaristic disponibil și includ elementele prevăzute în partea 2 din anexa VIII.

Înainte de a fi transmise autorităților competente, rapoartele menționate la prezentul alineat sunt evaluate de un verficator. Acestea includ o declarație de verificare emisă în conformitate cu articolul 8.

- (7) Operatorii minieri sau statele membre sunt responsabile pentru respectarea cerințelor menționate la alineatele (2)-(6) de la prezentul articol în ceea ce privește minele de cărbune subterane închise. Statele membre sunt responsabile pentru respectarea cerințelor menționate la alineatele (2)-(6) de la prezentul articol în ceea ce privește minele de cărbune subterane abandonate. În cazul utilizărilor alternative ale minelor de cărbune subterane abandonate, titularul permisului menționat la articolul 26 alineatul (3) este responsabil pentru respectarea cerințelor menționate la alineatele (2), (3) și (6) de la prezentul articol.
- (8) Autoritățile competente pun rapoartele menționate la prezentul articol la dispoziția publicului și a Comisiei, în conformitate cu articolul 5 alineatul (4), în termen de trei luni de la transmiterea lor de către partea responsabilă.

Articolul 26

Măsuri de atenuare

- (1) Pe baza inventarului menționat la articolul 25, statele membre elaborează și pun în aplicare un plan de atenuare pentru a aborda problema emisiilor de metan provenite de la minele de cărbune subterane închise și de la minele de cărbune subterane abandonate în care operațiunile au încetat după data de ... [70 de ani înainte de data intrării în vigoare a prezentului regulament].

Planul de atenuare respectiv se transmite autorităților competente până la ... [30 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament]. Planul include principalele etape pentru punerea sa în aplicare și cel puțin elementele prevăzute în partea 3 din anexa VIII.

- (2) Evacuarea în atmosferă și arderea la faclă de la echipamentele menționate la articolul 25 alineatul (2) sunt interzise începând cu 1 ianuarie 2030, cu excepția cazului în care utilizarea metanului sau reducerea emisiilor de metan nu este fezabilă din punct de vedere tehnic sau prezintă riscul de a pune în pericol siguranța mediului, siguranța umană, inclusiv cea a personalului, sau sănătatea umană. Într-o astfel de situație, ca parte a obligațiilor de raportare prevăzute la articolul 25, operatorii minieri sau statele membre demonstrează necesitatea evacuării în atmosferă sau a arderii la faclă în locul utilizării metanului sau al reducerii emisiilor de metan.
- (3) Este permisă utilizarea alternativă a minelor de cărbune subterane abandonate, cu respectarea unei proceduri de autorizare adaptate la tipul specific de utilizare alternativă a minei de cărbune subterane abandonate. Solicitantul transmite autorităților competente un plan detaliat de măsuri pentru evitarea emisiilor de metan. Titularul autorizării respectă obligațiile de monitorizare, raportare și atenuare prevăzute la articolul 25 și la prezentul articol.
- (4) Fără a aduce atingere legislației sectoriale aplicabile a Uniunii, pentru minele de cărbune subterane închise, sunt permise cele mai bune practici existente de atenuare pentru reducerea emisiilor de metan.

Capitolul 5

Emisiile de metan asociate cu țițeiul, gazele naturale și cărbunele introduse pe piața Uniunii

Articolul 27

Cerințe aplicabile importatorilor

- (1) Până la ... [nouă luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament] și, ulterior, până la data de 31 mai a fiecărui an, importatorii furnizează autorităților competente din statul membru în care sunt stabiliți informațiile prevăzute în anexa IX. În cazul în care importatorii nu furnizează informațiile respective, integral sau parțial, aceștia furnizează autorităților competente respective o justificare temeinică privind această neîndeplinire a obligațiilor și prevăd acțiunile pe care le-au întreprins pentru a obține informațiile în cauză.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 31 pentru a modifica prezentul regulament prin modificarea sau completarea informațiilor care trebuie furnizate de importatori.

- (2) Până la ... [12 luni de la data intrării în vigoare a regulamentului] și, ulterior, până la data de 31 august a fiecărui an, statele membre transmit Comisiei informațiile care trebuie să fie furnizate de către importatori.

Comisia pune informațiile respective la dispoziție în conformitate cu articolul 30.

Articolul 28

Echivalența măsurilor de monitorizare, raportare și verificare

- (1) Începând cu 1 ianuarie 2027, importatorii demonstrează și raportează autorităților competente ale statului membru în care sunt stabiliți, în conformitate cu articolul 27 alineatul (1), că contractele încheiate sau reînnoite la data de ... [data intrării în vigoare a prezentului regulament] pentru furnizarea de țiței, gaze naturale sau cărbune produse în afara Uniunii acoperă numai țițeiul, gazele naturale sau cărbunele care fac obiectul unor măsuri de monitorizare, raportare și verificare aplicate la nivelul producătorului care sunt echivalente cu cele prevăzute în prezentul regulament.
- (2) În cazul contractelor încheiate înainte de ... [data intrării în vigoare a prezentului regulament] pentru furnizarea de țiței, gaze naturale sau cărbune produse în afara Uniunii, importatorii depun toate eforturile rezonabile pentru a solicita ca țițeiul, gazele naturale sau cărbunele să facă obiectul unor măsuri de monitorizare, raportare și verificare aplicate la nivelul producătorului care sunt echivalente cu cele prevăzute în prezentul regulament. Aceste eforturi pot include modificarea contractelor respective.

Începând cu 1 ianuarie 2027, importatorii informează anual autoritățile competente ale statului membru în care sunt stabiliți cu privire la rezultatele acestor eforturi, ca parte a informațiilor care trebuie furnizate în temeiul articolului 27 alineatul (1) și, în caz de neîndeplinire a acestei obligații, furnizează o justificare temeinică privind această neîndeplinire a obligațiilor și prevăd măsurile pe care le-au întreprins în cadrul acestor eforturi.

- (3) Comisia emite recomandări care conțin clauze standard opționale referitoare la informațiile care trebuie furnizate în sensul alineatelor (1) și (2), pentru a fi utilizate de importatorii care introduc țiței, gaze naturale și cărbune pe piața Uniunii în procesul de modificare sau reînnoire a contractelor existente sau de semnare a unor contracte noi pentru furnizarea de țiței, gaze naturale și cărbune.
- (4) Autoritățile competente ale statelor membre protejează confidențialitatea informațiilor primite de la importatori în temeiul prezentului articol, în conformitate cu dreptul Uniunii. Autoritățile competente furnizează aceste informații Comisiei, care protejează confidențialitatea acestor informații, în conformitate cu dreptul Uniunii.
- (5) În sensul prezentului articol, măsurile de monitorizare, raportare și verificare sunt considerate a fi echivalente cu cele prevăzute în prezentul regulament în următoarele cazuri:
- (a) țițeiul, gazele naturale și cărbunele fac obiectul unei verificări efectuate de o parte terță independentă, echivalentă cu cea prevăzută la articolele 8 și 9, iar producătorul stabilit într-o țară terță aplică:
 - (i) pentru țiței și gaze naturale, măsuri de monitorizare și raportare care asigură cuantificarea emisiilor de metan echivalente cu cele prevăzute la articolul 12 sau monitorizarea și raportarea la nivelul 5 al OGMP 2.0;
 - (ii) pentru cărbune, măsuri de monitorizare și raportare echivalente cu cele prevăzute la articolul 20; sau

- (b) țara terță a instituit și aplică producătorilor și exportatorilor stabiliți în țara terță respectivă și care furnizează țiței, gaze naturale sau cărbune pe piața Uniunii un cadru de reglementare privind monitorizarea, raportarea și verificarea care este cel puțin echivalent cu cel aplicat în Uniune; în special, țara terță a demonstrat că respectivele cerințe de monitorizare și raportare asigură cel puțin cuantificarea la nivel de sursă și de amplasament și raportarea periodică echivalente cu cele prevăzute la articolul 12 pentru țiței și gaze naturale și la articolul 20 pentru cărbune și că există o verificare efectivă de către o parte terță independentă, echivalentă cu cea prevăzută la articolele 8 și 9, precum și o supraveghere și o asigurare a respectării normelor efectivă.
- (6) În sensul alineatului (5) litera (b), Comisia stabilește, prin intermediul unui act de punere în aplicare, procedura și cerințele privind dovezile care trebuie furnizate de o țară terță pentru stabilirea echivalenței. Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 35 alineatul (3).

Procedura de stabilire a echivalenței poate fi inițiată la cererea unei țări terțe sau de către Comisie.

Comisia se angajează într-un dialog activ cu toate țările terțe care exportă țiței, gaze naturale sau cărbune pe piața Uniunii pentru a obține acordul lor de a iniția o astfel de procedură, ținând seama de cantitatea importată din țările terțe respective și de potențialul acestora de a-și reduce emisiile de metan.

Echivalența se stabilește de către Comisie, prin intermediul unor acte de punere în aplicare pentru fiecare țară terță relevantă, numai în cazul în care țara terță îndeplinește toate condițiile prevăzute la alineatul (5) litera (b) de la prezentul articol și dacă sunt furnizate toate dovezile necesare. Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 35 alineatul (3) din prezentul regulament. Comisia nu adoptă astfel de acte de punere în aplicare în cazul în care adoptarea sa ar eluda măsurile restrictive adoptate în temeiul articolului 215 din TFUE care restricționează importul de țiței, gaze naturale sau cărbune.

Echivalența poate fi revocată în orice moment de către Comisie, prin intermediul unui act de punere în aplicare, în cazul în care țara terță nu mai îndeplinește, în drept sau în practică, condițiile prevăzute la alineatul (5) litera (b) de la prezentul articol pe o perioadă de cel puțin 12 luni. Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 35 alineatul (3). Înainte de adoptarea respectivului act de punere în aplicare, Comisia notifică țării terțe preocupările sale și îi oferă posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere.

Atunci când pregătește actele de punere în aplicare menționate la prezentul alineat, Comisia informează Grupul de coordonare pentru petrol și produse petroliere, instituit prin Directiva 2009/119/CE a Consiliului²⁸, Grupul de coordonare pentru gaz instituit prin Regulamentul (UE) 2017/1938 al Parlamentului European și al Consiliului²⁹ și Grupul de coordonare în domeniul energiei electrice, instituit de Comisie, precum și alte părți interesate relevante. Respectivele acte de punere în aplicare intră în vigoare cel mai devreme la 30 de zile calendaristice de la data adoptării lor.

- (7) Importatorii sunt scutiți de obligațiile de raportare prevăzute la alineatele (1) și (2) în cazul în care importă țiței, gaze naturale sau cărbune dintr-o țară terță pentru care s-a stabilit echivalența în conformitate cu alineatul (6).
- (8) De la ... [data intrării în vigoare a prezentului regulament], după caz și sub rezerva procedurilor aplicabile, Comisia propune și urmărește ca Uniunea să intre în cadre de cooperare cu țări terțe din care Uniunea importă țiței, gaze naturale sau cărbune pentru a le sprijini în instituirea unui sistem de monitorizare, raportare și verificare echivalent cu cel stabilit în prezentul regulament. Comisia nu recomandă încheierea unor astfel de cadre de cooperare în cazul în care respectivele cadre ar eluda măsurile restrictive adoptate în temeiul articolului 215 din TFUE privind importul de țiței, gaze naturale sau cărbune.

²⁸ Directiva 2009/119/CE a Consiliului din 14 septembrie 2009 privind obligația statelor membre de a menține un nivel minim de rezerve de țiței și/sau de produse petroliere (JO L 265, 9.10.2009, p. 9).

²⁹ Regulamentul (UE) 2017/1938 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2017 privind măsurile de garantare a siguranței furnizării de gaze și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 994/2010 (JO L 280, 28.10.2017, p. 1).

Articolul 29

Intensitatea metanului în exploatarea țițeiului, a gazelor naturale și a cărbunelui

- (1) Până la ... [4 ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament] și, ulterior, în fiecare an, pentru contractele de furnizare încheiate sau reînnoite la ... [data intrării în vigoare a prezentului regulament] sau după această dată, producătorii și, în conformitate cu articolul 27 alineatul (1), importatorii din Uniune raportează autorităților competente din statul membru în care sunt stabiliți intensitatea metanului în exploatarea țițeiului, a gazelor naturale și a cărbunelui introduse de ei pe piața Uniunii, calculată în conformitate cu metodologia stabilită în temeiul alineatului (4) de la prezentul articol.

Pentru contractele de furnizare încheiate înainte de ... [data intrării în vigoare a prezentului regulament], producătorii și, în conformitate cu articolul 27 alineatul (1), importatorii din Uniune depun toate eforturile rezonabile pentru a raporta autorităților competente din statul membru în care sunt stabiliți intensitatea metanului în exploatarea țițeiului, a gazelor naturale și a cărbunelui introduse de ei pe piața Uniunii, calculată în conformitate cu metodologia stabilită în temeiul alineatului (4) de la prezentul articol. Începând cu ... [4 ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], producătorii și importatorii din Uniune care introduc țiței, gaze naturale sau cărbune pe piața Uniunii raportează anual autorităților competente din statul membru în care sunt stabiliți rezultatele acestor eforturi.

- (2) Până la ... [6 ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament] iar ulterior în fiecare an, producătorii și importatorii din Uniune care introduc țiței, gaze naturale și cărbune pe piața Uniunii în temeiul unor contracte de furnizare încheiate sau reînnoite după ... [6 ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament] demonstrează autorităților competente din statul membru în care sunt stabiliți că intensitatea metanului în exploatarea țițeiului, a gazelor naturale și a cărbunelui introduse de ei pe piața Uniunii, calculată în conformitate cu metodologia stabilită în temeiul alineatului (4), se situează sub valorile intensității maxime a metanului stabilite în conformitate cu alineatul (6) pentru a promova reducerea emisiilor globale de metan pentru respectivele produse.
- (3) Autoritățile competente ale statelor membre protejează confidențialitatea informațiilor primite de la producătorii și importatorii din Uniune în temeiul prezentului articol, în conformitate cu dreptul Uniunii. Autoritățile competente furnizează aceste informații Comisiei, care protejează confidențialitatea acestor informații, în conformitate cu dreptul Uniunii.

- (4) Până la ... [3 ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 34 pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea metodologiei de calculare, la nivelul producătorului, a intensității metanului asociat exploatării țițeiului, a gazelor naturale și a cărbunelui introduse pe piața Uniunii. Metodologia respectivă ține seama de diferitele procese de exploatare și condiții ale amplasamentului, precum și de metodologiile și cele mai bune practici pentru calcularea intensității metanului existente la nivel internațional. Metodologia respectivă este nediscriminatorie și se bazează pe criterii transparente și obiective. Atunci când pregătește astfel de acte delegate, Comisia informează Grupul de coordonare pentru petrol și produse petroliere, Grupul de coordonare pentru gaz, Grupul de coordonare în domeniul energiei electrice și alte părți interesate relevante.
- (5) Până la ... [5 ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], Comisia evaluează impactul potențial al diferitelor niveluri ale valorilor intensității maxime a metanului asociate cu țițeiul, gazele naturale și cărbunele introduse pe piața Uniunii la nivelul producătorului și prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului. Raportul respectiv include o evaluare a reducerii potențiale a emisiilor mondiale de metan, a impactului asupra securității aprovizionării cu energie la nivelul Uniunii și la nivel național și asupra competitivității economiei Uniunii, precum și a potențialelor denaturări ale pieței la nivel mondial și regional. Raportul respectiv include, de asemenea, o evaluare a pieței în ceea ce privește intensitatea metanului în aprovizionarea actuală și viitoare a Uniunii până în 2049, atât prin contracte pe termen lung, cât și prin achiziții la vedere. Evaluarea respectivă analizează situația pentru fiecare stat membru, ținând seama de angajamentele contractuale asumate înainte de ... [data intrării în vigoare a prezentului regulament], de capacitățile infrastructurii energetice și de constrângerile potențiale.

- (6) Pe baza evaluării menționate la alineatul (5) și a unor criterii obiective, Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 34 în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea valorilor intensității maxime a metanului asociate cu țițeiul, gazele naturale și cărbunele introduse pe piața Uniunii la nivelul producătorului. Actele delegate respective sunt în concordanță cu metodologia de calculare a intensității metanului asociat exploatării țițeiului, a gazelor naturale și a cărbunelui introduse pe piața Uniunii, stabilită în conformitate cu prezentul articol. Actele delegate respective specifică, de asemenea, diferite clase de intensitate a metanului pentru țiței, gaze naturale și cărbune. Aceste valori maxime ale intensității metanului se determină separat pentru țiței, gaze naturale și cărbune, acoperind clasa sau clasele cu cele mai bune performanțe. Valorile maxime ale intensității metanului și clasele de intensitate a metanului respective țin seama de diferitele surse, procese de exploatare și condiții ale amplasamentului și sunt stabilite la niveluri care promovează reduceri ale emisiilor mondiale de metan în ceea ce privește țițeiul, gazele naturale și cărbunele introduse pe piața Uniunii, menținând în același timp securitatea aprovizionării cu energie la nivelul Uniunii și la nivel național, asigurând o distribuție echilibrată a volumelor de țiței, gaze naturale și cărbune introduse pe piața Uniunii, alături de un tratament nediscriminatoriu, și protejând competitivitatea economiei Uniunii.

Articolul 30

Baza de date privind transparența emisiilor de metan și profilurile de performanță privind emisiile de metan

- (1) Până la ... [18 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], Comisia instituie și menține o bază de date privind transparența emisiilor de metan, care conține informații relevante privind statele membre și țările terțe, întreprinderile, importatorii și volumele de țiței, gaze naturale și cărbune introduse pe piața Uniunii, în special informațiile care i-au fost transmise în temeiul articolului 12 alineatul (8), al articolului 18 alineatul (10), al articolului 20 alineatul (7), al articolului 23 alineatul (2), al articolului 25 alineatul (8), al articolului 27 alineatul (2), al articolului 28 alineatul (4) și al articolului 29 alineatul (3).
- (2) În plus față de informațiile menționate la alineatul (1), baza de date include cel puțin următoarele informații:
 - (a) o listă a țărilor terțe în care sunt produse țițeiul, gazele naturale sau cărbunele și din care sunt exportate în Uniune;
 - (b) pentru fiecare stat membru sau țară terță menționate la litera (a), următoarele informații:
 - (i) dacă a instituit măsuri de reglementare obligatorii privind emisiile de metan generate de sectorul energetic, care să acopere măsurile prevăzute în prezentul regulament în ceea ce privește măsurarea, raportarea, verificarea și atenuarea emisiilor de metan generate de sectorul energetic, în special restricțiile privind evacuarea în atmosferă și arderea la faclă;

- (ii) dacă a semnat Acordul de la Paris adoptat în temeiul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC) și dacă s-a alăturat angajamentului mondial referitor la metan;
 - (iii) dacă prezintă rapoarte de inventariere naționale în conformitate cu cerințele CCONUSC, după caz;
 - (iv) dacă rapoartele de inventariere naționale prezentate în temeiul CCONUSC includ raportarea de nivelul 3 a emisiilor de metan generate de sectorul energetic, după caz, și specificarea categoriilor de emisii de metan raportate la nivelul 3;
 - (v) cantitatea de emisii de metan generate de sectorul energetic specificată în rapoartele de inventariere naționale prezentate în temeiul CCONUSC, după caz, și dacă datele respective au făcut obiectul unei verificări independente;
 - (vi) atunci când sunt disponibile, linkuri electronice către sursele naționale de date cu informații privind emisiile de metan generate de sectorul energetic;
- (c) pentru fiecare stat membru, o listă a importatorilor care introduc țiței, gaze naturale sau cărbune pe piața Uniunii;

- (d) pentru fiecare țară terță menționată la litera (a), următoarele informații:
- (i) o listă a producătorilor sau exportatorilor de țiței, gaze naturale sau cărbune în Uniune, după caz, și precizarea dacă aceștia fac parte dintr-o inițiativă mondială de reducere a emisiilor de metan, cum ar fi OGMP sau inițiativa „zero arderi la faclă de rutină”;
 - (ii) valori orientative care estimează emisiile de metan legate de transportul țițeiului, al gazelor naturale și al cărbunelui.

Baza de date privind transparența emisiilor de metan servește drept instrument de informare, acesta urmând a fi pus gratuit la dispoziția publicului.

Baza de date privind transparența emisiilor de metan precizează cazurile în care calitatea și fiabilitatea informațiilor transmise au fost verificate de părți terțe independente.

- (3) Până la ... [24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], pe baza informațiilor disponibile în baza de date privind transparența emisiilor de metan, Comisia publică profilurile de performanță privind emisiile de metan ale statelor membre și ale producătorilor sau importatorilor din Uniune, după caz, care introduc țiței, gaze naturale sau cărbune pe piața Uniunii, precum și ale țărilor terțe din care Uniunea importă țiței, gaze naturale sau cărbune și ale producătorilor sau exportatorilor din țări terțe care le furnizează către Uniune.

- (4) Profilurile de performanță privind emisiile de metan publicate în conformitate cu alineatul (3) se actualizează anual și conțin, cel puțin și după caz:
- (a) emisiile de metan legate de țițeiul, gazele naturale și cărbunele introduse pe piața Uniunii și o evaluare a calității datelor pentru emisiile de metan raportate, inclusiv nivelul de raportare OGMP 2.0, după caz;
 - (b) o evaluare a eforturilor depuse pentru a monitoriza, a raporta și a reduce emisiile de metan de către producătorii sau importatorii din Uniune, precum și de către producătorii sau exportatorii din țări terțe, care introduc pe piața Uniunii țiței, gaze naturale sau cărbune, inclusiv pe regiuni, după caz;
 - (c) analiza evenimentelor supergeneratoare de emisii care au avut loc în statele membre sau în țările terțe din care Uniunea importă țiței, gaze naturale sau cărbune și modul în care au fost abordate aceste evenimente.
- (5) Profilurile de performanță privind emisiile de metan publicate în conformitate cu alineatul (3) sunt puse la dispoziția publicului în mod gratuit, online.
- (6) Prezentul articol se aplică fără a aduce atingere Directivei (UE) 2016/943.

Articolul 31

Instrumentul mondial de monitorizare a emisiilor de metan și mecanismul de reacție rapidă

- (1) Până la ... [doi ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], Comisia instituie un instrument mondial de monitorizare a emițătorilor de metan pe baza datelor satelitare și a datelor introduse de mai mulți furnizori și servicii de date certificate, inclusiv de la componenta Copernicus a Programului spațial al Uniunii instituit prin Regulamentul (UE) 2021/696. În acest scop, Comisia poate utiliza instrumente sau cadre internaționale existente, dacă sunt disponibile.

Instrumentul mondial de monitorizare a emisiilor de metan se pune la dispoziția publicului și furnizează actualizări periodice, cel puțin cu privire la apariția, amploarea și localizarea evenimentelor cu emisii ridicate de metan din surse de energie din interiorul sau din afara Uniunii.

- (2) Până la ... [18 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], Comisia instituie un mecanism de reacție rapidă pentru a aborda evenimentele supergeneratoare de emisii.

Comisia notifică imediat orice eveniment supergenerator de emisii detectat statului membru sau țării terțe sub jurisdicția căreia a avut loc evenimentul, după caz. Dacă este fezabil, Comisia trimite o notificare și producătorului care are legătură cu sursa sau cu ansamblul de surse conectate ce emit metan. Notificarea respectivă include o cerere de furnizare promptă a unor informații suplimentare cu privire la evenimentul supergenerator de emisii și la măsurile de remediere luate sau planificate a fi luate pentru a atenua impactul sau pentru a opri evenimentul, inclusiv calendarul conform căruia urmează să se desfășoare măsurile respective. Comisia stabilește toate contactele necesare pentru a obține și a verifica informațiile primite în legătură cu evenimentul, inclusiv, dacă este cazul, în cooperare cu organizațiile internaționale competente. În acest scop, Comisia poate utiliza instrumente sau cadre internaționale existente, dacă sunt disponibile.

- (3) Comisia propune instituirea, în numele Uniunii, a unor dialoguri bilaterale cu țările terțe din care Uniunea importă țiței, gaze naturale sau cărbune, cu scopul de a institui un cadru pentru schimbul de informații și un sistem de detectare și avertizare timpurie în scopul detectării și alertării reciproce cu privire la producerea unor evenimente supergeneratoare de emisii și la măsurile de remediere luate sau care urmează să fie luate pentru a preveni sau a opri astfel de evenimente. Aceste dialoguri urmăresc, de asemenea, să identifice modalități de accelerare a reducerii emisiilor de metan în sectorul energetic și, dacă este necesar, pot oferi un schimb de bune practici și consiliere pentru instituirea unor măsuri de monitorizare, raportare, verificare și reducere echivalente cu cele stabilite în prezentul regulament.

Comisia nu propune instituirea unor astfel de dialoguri bilaterale cu țările terțe în cazul în care acest lucru ar eluda măsurile restrictive adoptate în temeiul articolului 215 din TFUE privind importul de țiței, gaze naturale sau cărbune.

- (4) Pe baza monitorizării efectuate în contextul dialogurilor menționate la alineatele (2) și (3), Comisia informează Parlamentul European și Consiliul cu privire la notificările referitoare la evenimentele supergeneratoare de emisii și la punerea în aplicare a măsurilor de remediere în Uniune și în țările terțe din care Uniunea importă țiței, gaze naturale sau cărbune, precum și cu privire la orice impact potențial asupra securității aprovizionării cu energie la nivelul Uniunii și la nivel național.
- (5) Prezentul articol se aplică fără a aduce atingere Directivei (UE) 2016/943.

Capitolul 6

Dispoziții finale

Articolul 32

Standarde și specificații tehnice

- (1) În conformitate cu articolul 10 alineatele (1)-(5) din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012, Comisia solicită uneia sau mai multor organizații de standardizare europene să elaboreze standarde armonizate pentru:
- (a) măsurarea și cuantificarea emisiilor de metan, astfel cum se menționează la articolul 12 alineatul (5);
 - (b) anchetele LDAR, astfel cum se menționează la articolul 14 alineatul (1);
 - (c) echipamente, astfel cum se menționează la articolul 15 alineatul (3);
 - (d) cuantificarea emisiilor de metan, astfel cum se menționează la articolul 18 alineatele (3) și (5); și
 - (e) măsurarea și cuantificarea emisiilor de metan, astfel cum se menționează la articolul 20 alineatul (4) și la articolul 25 alineatul (2).

La primirea unui proiect de standard elaborat de o organizație de standardizare europeană, Comisia evaluează conformitatea acestuia cu cererea de standardizare relevantă, cu prezentul regulament și cu alte acte aplicabile din dreptul Uniunii.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 34 pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea unor standarde obligatorii sau a unor părți ale acestora, astfel cum se menționează la prezentul alineat.

- (2) În cazul în care nu a fost adoptat niciun act delegat în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 34 pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea unor specificații tehnice obligatorii, sau a unor părți ale acestora, în următoarele scopuri:
- (a) măsurarea și cuantificarea emisiilor de metan, astfel cum se menționează la articolul 12 alineatul (5);
 - (b) anchetele LDAR, astfel cum se menționează la articolul 14 alineatul (1);
 - (c) echipamente, astfel cum se menționează la articolul 15 alineatele (3) și (5);
 - (d) cuantificarea emisiilor de metan, astfel cum se menționează la articolul 18 alineatul (3); și
 - (e) măsurarea și cuantificarea emisiilor de metan, astfel cum se menționează la articolul 20 alineatul (4) și la articolul 25 alineatul (2).

Comisia poate adopta actele delegate respective numai în cazul în care a emis o cerere de standardizare adresată uneia sau mai multor organizații de standardizare europene și dacă este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

- (a) cererea nu a fost acceptată;
- (b) standardele solicitate nu au fost furnizate în termenul stabilit;

- (c) standardele elaborate de organizațiile de standardizare europene nu respectă cererea; sau
- (d) standardele elaborate de organizația de standardizare europeană sunt considerate insuficiente pentru a acoperi, integral sau parțial, cerințele prezentului regulament.

Articolul 33

Sanțiuni

- (1) Statele membre adoptă normele privind sancțiunile care se aplică în cazul nerespectării prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora.

Sanțiunile prevăzute trebuie să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare și includ cel puțin:

- (a) amenzi proporționale cu prejudiciile aduse mediului și cu impactul asupra siguranței și a sănătății umane, stabilite la un nivel care:
 - (i) cel puțin îi privează pe cei responsabili, în mod efectiv, de avantajele economice obținute în urma încălcării; și
 - (ii) crește progresiv pentru încălcări grave repetate;
- (b) penalități cu titlu cominatoriu pentru a obliga operatorii, întreprinderile, operatorii minieri sau importatorii să pună capăt unei încălcări, să se conformeze unei decizii prin care se dispun măsuri de remediere sau corective, să furnizeze informații sau să se supună unei inspecții, după caz.

Până la ... [12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], statele membre notifică normele și măsurile respective Comisiei și o informează fără întârziere cu privire la orice modificare ulterioară a acestora.

- (2) Statele membre, în conformitate cu dreptul intern, se asigură că autoritățile competente au competența de a impune cel puțin următoarele sancțiuni administrative și măsuri administrative pentru încălcarea articolului 12, a articolului 14 alineatul (14), a articolului 16 alineatul (2), a articolului 20, a articolului 23 alineatul (1), a articolului 27 alineatul (1), a articolului 28 alineatele (1) și (2) și a articolului 29 alineatele (1) și (2), cu condiția ca acestea să nu pună în pericol securitatea aprovizionării cu energie:
- (a) adoptarea unei decizii prin care solicită persoanei în cauză să pună capăt încălcării;
 - (b) dispunerea confiscării profiturilor obținute sau a veniturilor aferente pierderilor evitate ca urmare a încălcărilor, în măsura în care acestea pot fi determinate;
 - (c) emiterea de avertismente sau anunțuri publice;
 - (d) adoptarea unei decizii de impunere a unor penalități cu titlu cominatoriu;
 - (e) adoptarea unei decizii de impunere a unor amenzi administrative.

În cazul persoanelor juridice, valoarea amenzilor administrative menționate la litera (e) nu depășește 20 % din cifra de afaceri anuală din exercițiul financiar precedent. În cazul persoanelor fizice, valoarea amenzilor respective nu depășește 20 % din venitul anual din anul calendaristic precedent.

- (3) În cazul în care sistemul juridic al statului membru nu prevede amenzi administrative, pot fi impuse amenzi de instanțele naționale competente la cererea autorităților competente. Amenzile respective trebuie să fie efective, iar efectul lor să fie echivalent cu cel al amenzilor administrative impuse de autoritățile administrative.
- (4) În exercitarea competențelor care le revin în temeiul prezentului articol, autoritățile competente cooperează îndeaproape pentru a se asigura că competențele lor sunt exercitate și că sancțiunile administrative și măsurile administrative pe care le impun sunt concepute și aplicate în mod efectiv și consecvent în întreaga Uniune.
- (5) Cel puțin următoarele încălcări fac obiectul unor sancțiuni:
- (a) incapacitatea operatorilor, a întreprinderilor, a operatorilor minieri sau a importatorilor de a furniza autorităților competente sau verficatorilor asistența necesară pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin în conformitate cu prezentul regulament;
 - (b) incapacitatea operatorilor sau a operatorilor minieri de a desfășura acțiunile prevăzute în raportul de inspecție menționat la articolul 6 alineatele (5) și (6);
 - (c) neprezentarea de către operatori sau operatorii minieri a rapoartelor privind emisiile de metan, conform cerințelor de la articolul 12, articolul 18 alineatul (3), articolul 20 și articolul 25 alineatul (6), inclusiv a declarației de verificare emise de un verficator independent în conformitate cu articolul 8 alineatul (4);
 - (d) nerespectarea de către operatori a obligației de a prezenta un program LDAR în conformitate cu articolul 14 alineatul (1) sau de a efectua o anchetă LDAR în conformitate cu articolul 14 alineatele (2), (5) și (6);

- (e) nerespectarea de către operatori a obligației de a repara sau de a înlocui componentele, de a examina permanent componentele și de a înregistra scăpările în conformitate cu articolul 14 alineatele (8)-(13);
- (f) neprezentarea de către operatori a unui raport în conformitate cu articolul 14 alineatul (14);
- (g) evacuarea în atmosferă sau arderea la faclă, inclusiv arderea la faclă de rutină, de către operatori sau operatorii minieri, cu excepția situațiilor prevăzute la articolul 15 alineatele (2) și (3), la articolul 22 alineatele (1) și (2) și la articolul 26 alineatul (2);
- (h) incapacitatea operatorilor sau a operatorilor minieri de a demonstra necesitatea de a utiliza evacuarea în atmosferă în locul arderii la faclă și de a demonstra necesitatea de a utiliza arderea la faclă în locul reinjecției, al utilizării la fața locului, al stocării pentru o utilizare ulterioară sau al expedierii metanului către o piață, în cazul operatorilor, sau al utilizării ori atenuării, în cazul operatorilor minieri, în conformitate cu articolul 15 alineatele (4) și (6), articolul 22 alineatele (1) și (2) și articolul 26 alineatul (2);
- (i) nerespectarea de către operatori a obligației de a înlocui sau de a utiliza echipamente de evacuare în atmosferă în conformitate cu articolul 15 alineatele (5) și (7);
- (j) nerespectarea de către operatori sau operatorii minieri a obligației de a notifica sau de a raporta cu privire la evenimentele de evacuare în atmosferă și la evenimentele ardere la faclă în conformitate cu articolul 16, articolul 23 alineatul (1) sau articolul 26, după caz;
- (k) utilizarea coșurilor de faclă sau a dispozitivelor de ardere care încalcă cerințele prevăzute la articolele 17, 22 și 23;

- (l) nerespectarea de către partea responsabilă a obligației de a aplica măsuri de atenuare în conformitate cu articolul 18 alineatele (6) și (9);
 - (m) nerespectarea de către importatori a obligației de a furniza informațiile solicitate în conformitate cu articolul 27 alineatul (1) și cu anexa IX;
 - (n) nerespectarea de către importatori a obligației de a furniza informațiile solicitate în conformitate cu articolul 28 alineatele (1) și (2);
 - (o) nerespectarea de către producătorii sau importatorii din Uniune a obligației de a furniza informațiile solicitate în conformitate cu articolul 29 alineatele (1) și (2);
 - (p) nerespectarea de către producătorii sau importatorii din Uniune a valorilor intensității maxime a metanului stabilite în actele delegate adoptate în conformitate cu articolul 29 alineatul (6).
- (6) În cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 15 alineatul (8), statele membre iau în considerare reducerea sancțiunilor impuse operatorilor sau neimpunerea de sancțiuni pentru perioada de punere în aplicare considerată necesară de către autoritățile naționale.
- (7) Statele membre iau în considerare cel puțin următoarele criterii orientative pentru impunerea de sancțiuni, după caz:
- (a) durata sau efectele în timp, natura și gravitatea încălcării;
 - (b) orice măsură luată de operator, întreprindere, operatorul minier sau importator pentru a atenua sau a remedia în timp util daunele;

- (c) caracterul - intenționat sau din neglijență - al încălcării;
 - (d) orice încălcare anterioară sau repetată comisă de operator, întreprindere, operatorul minier sau importator;
 - (e) beneficiile economice obținute sau pierderile evitate, direct sau indirect, de către operator, întreprindere, operatorul minier sau importator ca urmare a încălcării, dacă sunt disponibile datele relevante;
 - (f) dimensiunea operatorului, a întreprinderii, a operatorului minier sau a importatorului;
 - (g) gradul de cooperare cu autoritățile;
 - (h) modul în care încălcarea a fost adusă la cunoștința autorităților, în special dacă și, în caz afirmativ, în ce măsură operatorul, întreprinderea, operatorul minier sau importatorul a notificat prompt încălcarea;
 - (i) orice alt factor agravant sau atenuant aplicabil circumstanțelor cazului, inclusiv acțiuni ale părților terțe.
- (8) Statele membre publică anual informații privind tipul și amploarea sancțiunilor impuse în temeiul prezentului regulament, încălcările și operatorii, întreprinderile, operatorii minieri sau importatorii cărora le-au fost impuse sancțiuni.

După caz, aceste informații se raportează în conformitate cu articolul 22 din Directiva (UE) .../... a Parlamentului European și a Consiliului³⁰⁺.

Articolul 34

Exercitarea delegării

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 22 alineatul (3), la articolul 27 alineatul (1), la articolul 29 alineatele (4) și (6) și la articolul 32 se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la ... [data intrării în vigoare a prezentului regulament], care urmează să fie prelungită tacit cu perioade de durată identică.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 22 alineatul (3), la articolul 27 alineatul (1), la articolul 29 alineatele (4) și (6) și la articolul 32 poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

³⁰ Directiva (UE) .../... a Parlamentului European și a Consiliului din ... privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal și de înlocuire a Directivelor 2008/99/CE și 2009/123/CE (JO L, ..., ELI: ...).

⁺ JO, a se introduce numărul în text și a se completa nota de subsol corespunzătoare pentru directiva cuprinsă în documentul PE-CONS 82/23 (2021/0422(COD)).

- (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 22 alineatul (3), al articolului 27 alineatul (1), al articolului 29 alineatele (4) și (6) sau al articolului 32 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 35

Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată de Comitetul uniunii energetice instituit prin articolul 44 din Regulamentul (UE) 2018/1999. Comitetul respectiv este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
- (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

- (3) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 36

Monitorizarea, examinarea și raportarea din partea Comisiei

- (1) Comisia monitorizează și examinează aplicarea prezentului regulament și prezintă, până la 1 ianuarie 2028 și, ulterior, o dată la cinci ani, un raport Parlamentului European și Consiliului.
- (2) Primul raport, astfel cum este menționat la alineatul (1), examinează mai ales următoarele:
- (a) eficacitatea și eficiența prezentului regulament în ceea ce privește stabilirea unor norme transparente și precise de măsurare, raportare și verificare și reducerea emisiilor de metan asociate exploatarea țițeiului, a gazelor naturale și a cărbunelui introduse pe piața Uniunii;
 - (b) dacă este fezabil, nivelul de reducere a emisiilor de metan asociate exploatarea țițeiului, a gazelor naturale și a cărbunelui introduse pe piața Uniunii atins ca urmare a prezentului regulament;
 - (c) dacă sunt necesare măsuri suplimentare sau alternative pentru a încuraja și accelera reducerea emisiilor de metan în lanțul valoric al țițeiului, gazelor naturale și cărbunelui introduse pe piața Uniunii pentru a sprijini obiectivul Uniunii de zero emisii nete de gaze cu efect de seră până în 2050 și angajamentele asumate de aceasta în cadrul Acordului de la Paris.

Examinarea respectivă ține seama de legislația relevantă a Uniunii din domenii conexe.

După caz, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului o propunere legislativă împreună cu raportul său, ținând seama de legislația relevantă a Uniunii din domenii conexe.

- (3) În sensul prezentului articol, Comisia poate solicita informații de la statele membre și de la autoritățile competente și ține seama în special de informațiile furnizate de statele membre în planurile lor naționale integrate privind energia și clima, în actualizările acestora și în rapoartele lor naționale intermediare privind energia și clima în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1999.

Articolul 37
Modificări aduse Regulamentului (UE) 2019/942

La articolul 15 din Regulamentul (UE) 2019/942, se adaugă următorul alineat:

- „(5) O dată la trei ani, ACER, după consultarea statelor membre, stabilește și pune la dispoziția publicului un set de indicatori și valori de referință corespunzătoare pentru compararea costurilor unitare de investiții legate de măsurarea, cuantificarea, monitorizarea, raportarea, verificarea și reducerea, inclusiv evacuarea în atmosferă și arderea la faclă, a emisiilor de metan pentru proiecte comparabile. ACER emite recomandări privind indicatorii și valorile de referință pentru costurile unitare ale investiției în scopurile respectării obligațiilor care decurg din Regulamentul (UE) .../... al Parlamentului European și al Consiliului* astfel cum se prevede la articolul 3 din regulamentul respectiv.

* Regulamentul (UE) .../... al Parlamentului European și al Consiliului din ... privind reducerea emisiilor de metan în sectorul energetic și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/942 (JO L, ..., ELI: ...)+.”

+ JO: a se introduce numărul în text și numărul, data adoptării și referința JO pentru prezentul regulament [2021/0423 (COD)] în nota de subsol.

Articolul 38
Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președinta

Pentru Consiliu
Președintele

ANEXA I

Anchete privind depistarea scăpărilor de gaze și eliminarea lor,
astfel cum se menționează la articolul 14

Partea 1

Frecvența anchetelor LDAR

1. Pentru toate componentele supraterane și subterane, cu excepția rețelelor de distribuție și de transport, se efectuează anchete LDAR cu următoarele frecvențe minime:

Tipul de anchetă LDAR	Tipul de componentă	Frecvență
Anchetă LDAR de tip 1	Stație de comprimare	4 luni
	Stocare subterană	
	Instalație de GNL	
	Stație de reglare-măsurare	
	Stație de supapă	9 luni
Anchetă LDAR de tip 2	Stație de comprimare	8 luni
	Stocare subterană	
	Instalație de GNL	
	Stație de reglare-măsurare	
	Stație de supapă	18 luni

Tipul de anchetă LDAR	Tipul de material	Frecvență
Anchetă LDAR de tip 1	Foaie de bitum	3 luni
	Fontă cenușie	
	Azbest	6 luni
	Fontă ductilă	
	Oțel neprotejat	9 luni
	Cupru	
	Polietilenă	15 luni
	PVC	
Anchetă LDAR de tip 2	Oțel protejat	6 luni
	Foaie de bitum	
	Fontă cenușie	12 luni
	Azbest	
	Fontă ductilă	18 luni
	Oțel neprotejat	
	Polietilenă	30 de luni
	PVC	
	Cupru	30 de luni
	Oțel protejat	

În cazul în care tipul de material nu poate fi determinat, se utilizează cea mai mare frecvență pentru tipul respectiv de anchetă LDAR.

2. Pentru toate componentele rețelelor de distribuție și de transport, se efectuează anchete LDAR cu următoarele frecvențe minime:

Tipul de anchetă LDAR	Tipul de componentă	Frecvență
Anchetă LDAR de tip 1 (presiune proiectată > 16 bari)	Stație de comprimare	4 luni
	Stație de reglare-măsurare	
	Stație de supapă	9 luni
Anchetă LDAR de tip 2 (presiune proiectată > 16 bari)	Stație de comprimare	8 luni
	Stație de reglare-măsurare	
	Stație de supapă	18 luni
Anchetă LDAR de tip 2 (presiune proiectată ≤ 16 bari)	Stație de reglare-măsurare	9 luni
	Stație de supapă	
	Stație de supapă	21 de luni

Tipul de anchetă LDAR	Tipul de material	Frecvența anchetelor
Anchetă LDAR de tip 1 (presiune proiectată > 16 bari)	Fontă cenușie	3 luni
	Foaie de bitum	
	Azbest	6 luni
	Fontă ductilă	
	Oțel neprotejat	12 luni
	Cupru	
	Polietilenă	24 de luni
	PVC	
	Oțel protejat	
Anchetă LDAR de tip 2 (presiune proiectată > 16 bari)	Fontă cenușie	6 luni
	Foaie de bitum	
	Azbest	12 luni
	Fontă ductilă	
	Oțel neprotejat	24 de luni
	Cupru	
	Polietilenă	36 de luni
	PVC	
	Oțel protejat	
Anchetă LDAR de tip 2 (presiune proiectată ≤ 16 bari)	Fontă cenușie	6 luni
	Foaie de bitum	
	Azbest	12 luni
	Fontă ductilă	
	Oțel neprotejat	24 de luni
	Cupru	
	Polietilenă	36 de luni
	PVC	
	Oțel protejat	

În cazul în care tipul de material nu poate fi determinat, se utilizează cea mai mare frecvență pentru tipul respectiv de anchetă LDAR.

Anchetele LDAR pot fi efectuate utilizând o abordare în două etape: întâi de la distanță și, numai în cazul depistării unei scăpări, printr-o a doua depistare, cât mai aproape posibil de sursă.

În cazul conductelor din oțel protejat subterane și aflate sub nivelul mării, cu o presiune proiectată mai mare de 16 bari, operatorii efectuează, de asemenea, gestionarea preventivă a integrității conductelor pe baza riscurilor, pentru a preveni orice scăpări în conformitate cu standardele europene relevante sau cu legislația națională privind gestionarea integrității conductelor. Gestionarea preventivă a integrității conductelor include monitorizarea constantă a debitului, a compoziției fluidelor, a presiunii și a temperaturii gazului transportat în sistem, pentru a asigura că parametrii respectivi corespund specificațiilor aplicabile privind integritatea conductei, precum și pentru a localiza sursa emisiilor potențiale de metan și pentru a le estima. Ținând seama de rezultatele acestei gestionări preventive a integrității conductelor, autoritatea competentă poate aproba o frecvență diferită de până la 36 de luni pentru o anchetă LDAR de tip 1 și de până la 48 de luni pentru o anchetă LDAR de tip 2.

3. Pentru toate componentele offshore, anchetele LDAR se efectuează cu următoarea frecvență minimă:

Tipul de anchetă LDAR	Tipul de componentă	Frecvență
Anchetă LDAR de tip 1	Componente offshore deasupra nivelului mării	12 luni
	Componente offshore sub nivelul mării	24 de luni
	Componente offshore sub fundul mării	36 de luni
Anchetă LDAR de tip 2	Componente offshore deasupra nivelului mării	24 de luni

4. Pentru toate celelalte componente, anchetele LDAR de tip 1 se efectuează o dată la 6 luni, iar anchetele LDAR de tip 2 se efectuează o dată la 12 luni.

Partea 2

Cerințe legate de informațiile referitoare la dispozitivele utilizate în anchetele LDAR

Ca parte a programului LDAR menționat la articolul 14 alineatul (1), operatorii trebuie să furnizeze următoarele:

1. informații din partea producătorului despre dispozitiv;
 2. informații despre capacitățile de depistare a scăpărilor, fiabilitatea și limitările dispozitivului, inclusiv, printre altele, capacitatea de a identifica scăpările sau locurile specifice, limitele de depistare și orice restricție privind utilizarea, precum și datele justificative;
 3. o descriere a locului, a momentului și a modului în care va fi utilizat dispozitivul.
-

ANEXA II

Depistarea scăpărilor de gaze și calendarele privind repararea și monitorizarea,
astfel cum se menționează la articolul 14

Calendarul privind repararea

Calendarul privind repararea include cel puțin următoarele elemente:

1. inventarierea și identificarea tuturor componentelor care au fost verificate;
2. rezultatele inspecției în ceea ce privește depistarea pierderilor de metan și, în caz afirmativ, amploarea pierderii;
3. în cazul componentelor despre care s-a constatat, în cadrul unei anchete LDAR, că prezintă emisii care ating sau depășesc pragurile stabilite la articolul 14 alineatul (8), se indică dacă au fost efectuate reparații sau înlocuiri în timpul anchetei LDAR și, în caz contrar, se prezintă motivele, ținând seama de elementele care pot justifica o reparare sau înlocuire cu întârziere, astfel cum se menționează la articolul 14 alineatul (9), și calendarul privind repararea, indicând data reparației sau înlocuirii;
4. în cazul componentelor despre care s-a constatat că prezintă emisii care sunt inferioare pragurilor stabilite la articolul 14 alineatul (8) în cadrul unei anchete LDAR anterioare, dar care ating sau depășesc pragurile respective în timpul monitorizării post-LDAR efectuate pentru a verifica dacă amploarea pierderii de metan s-a modificat, se indică dacă repararea sau înlocuirea a fost efectuată imediat și, în caz contrar, se prezintă motivele, ținând seama de elementele care pot justifica o reparare sau înlocuire cu întârziere, astfel cum se menționează la articolul 14 alineatul (8), și calendarul privind repararea, indicând data reparației sau înlocuirii.

Calendarul respectiv privind repararea este urmat de un calendar privind monitorizarea post-reparare care indică momentul în care au fost efectuate efectiv reparațiile sau înlocuirile.

Calendarul privind monitorizarea

Calendarul privind monitorizarea include cel puțin următoarele elemente:

1. inventarierea și identificarea tuturor componentelor care au fost verificate;
2. rezultatele inspecției în ceea ce privește depistarea pierderilor de metan și, în caz afirmativ, amploarea pierderii;
3. în cazul componentelor despre care s-a constatat că prezintă emisii care ating sau depășesc pragurile stabilite la articolul 14 alineatul (8) în cadrul unei anchete LDAR anterioare, informații cu privire la reparația sau înlocuirea efectuată și rezultatele monitorizării post-reparare pentru a verifica dacă reparația sau înlocuirea a fost efectuată cu succes;
4. în cazul componentelor despre care s-a constatat că prezintă emisii inferioare pragurilor stabilite la articolul 14 alineatul (8) în cadrul unei anchete LDAR anterioare, rezultatele monitorizării post-LDAR pentru a verifica dacă amploarea pierderii de metan a evoluat și recomandări bazate pe rezultatele respective.

ANEXA III

Raportarea evenimentelor de evacuare în atmosferă și a evenimentelor de ardere la faclă,
astfel cum se menționează la articolul 16

Operatorii notifică autorităților competente cel puțin următoarele informații privind evenimentele de evacuare în atmosferă și evenimentele de ardere la faclă:

1. denumirea operatorului;
2. amplasarea, denumirea și tipul activului;
3. echipamentele implicate;
4. data (datele) și ora (orele) la care a fost descoperit sau la care a început și s-a terminat evenimentul;
5. cuantificarea volumului de metan evacuat în atmosferă sau ars la faclă;
6. eficiența proiectată a distrugerii și a îndepărtării și tipul coșului de faclă sau al altui dispozitiv de ardere utilizat;
7. cauza și natura evenimentului;
8. măsurile luate pentru a limita durata și amploarea evenimentului;
9. măsurile corective luate pentru a elimina cauza și recurența unor astfel de evenimente;
10. rezultatele inspecțiilor, de realizat o dată la două săptămâni, ale coșurilor de faclă sau ale altor dispozitive de ardere și ale sistemelor de monitorizare de la distanță sau automatizate, după caz, efectuate în conformitate cu articolul 17, în special în cazul în care a fost identificată o neregulă;
11. decizia de înlocuire a echipamentelor de evacuare în atmosferă și calendarul privind înlocuirea, după caz.

ANEXA IV

Inspecții ale coșurilor de faclă și ale altor dispozitive de ardere

Inspecțiile coșurilor de faclă și ale altor dispozitive de ardere includ o inspecție completă audio, vizuală și olfactivă, inclusiv prin inspecția vizuală externă a coșurilor de faclă sau a altor dispozitive de ardere, prin ascultare pentru a verifica dacă există scăpări de presiune și de lichide și prin mirosire, pentru a verifica dacă există mirosuri neobișnuite și puternice.

Raportul conține următoarele observații:

1. în cazul coșurilor de faclă sau al altor dispozitive de ardere aprinse: dacă arderea este considerată adecvată sau inadecvată;
2. în cazul coșurilor de faclă sau al altor dispozitive de ardere neaprinse: dacă facla neaprinsă este sau nu este dotată cu o supapă de respirație; atunci când coșul de faclă sau alt dispozitiv de ardere este echipat(ă) cu un sistem de monitorizare de la distanță sau automatizat, emisiile de metan se calculează pe baza debitului și metanului nears în cazul în care există o supapă de respirație.

În sensul punctului 1, ardere inadecvată înseamnă ardere cu emisii vizibile care depășesc un total de cinci minute în cursul oricărei perioade de două ore consecutive sau, în cazul unui coș de faclă sau al unui alt dispozitiv de ardere echipat cu un sistem de monitorizare de la distanță sau automat, ardere cu emisii vizibile care depășesc un total de cinci minute în cursul oricărei perioade de două ore consecutive, înregistrate în timp real.

ANEXA V

Inventare și planuri de atenuare pentru sondele inactive, sondele închise temporar și sondele închise permanent și abandonate, astfel cum se menționează la articolul 18

Partea 1

1. Inventarele sondelor inactive, ale sondelor închise temporar și ale sondelor închise permanent și abandonate includ cel puțin următoarele elemente:
 - (a) denumirea și adresa operatorului, a proprietarului sau a deținătorului unei licențe, după caz;
 - (b) denumirea, tipul și localizarea sondei sau a amplasamentului sondei, precizându-se dacă este o sondă inactivă, o sondă închisă temporar sau o sondă închisă permanent și abandonată;
 - (c) dacă este fezabil, o hartă cu limitele sondei sau ale amplasamentului sondei;
 - (d) rezultatele cuantificării emisiilor de metan în aer și în apă efectuate.
2. Inventarele sondelor inactive, ale sondelor închise temporar și ale sondelor închise permanent și abandonate pot include următoarele elemente:
 - (a) datele forajului inițial și ultimei operațiuni;
 - (b) orientarea (verticală, orizontală și înclinată);
 - (c) adâncimea generală a sondei;
 - (d) dacă au avut loc evenimente notabile în timpul procesului de forare, cum ar fi afluxurile de gaze;

- (e) dacă sonda a intrat în contact cu un gaz care conține cantități semnificative de compuși sulfuroși (gaz coroziv) sau cu un gaz care conține cantități reziduale de compuși sulfuroși (gaz necoroziv);
- (f) datele seismice disponibile pentru sondă în zona de 1 000 m din partea superioară a traiectoriei sale, cu o rază de 1 000 m;
- (g) cel mai recent raport de evaluare a integrității sondelor;
- (h) dacă este vorba de o sondă de explorare sau de o sondă de exploatare;
- (i) dacă sonda prezintă pungi de gaze de suprafață, zone cu gaze de suprafață sau zone de pierderi de circulație;
- (j) dacă sonda este situată onshore (a se indica dacă este vorba de o zonă urbană, rurală sau de alt tip) sau offshore (a se indica adâncimea apei);
- (k) în cazul sondelor offshore, informații privind orice condiții de pe fundul mării care ar putea contribui la migrarea ascendentă a metanului prin coloana de apă;
- (l) informații privind situația ciclului de viață al sondei (activă, inactivă, fundul sondei închise, suprafață dezafectată etc.);
- (m) dacă capacul asociat unei sonde dezafectate prezintă o evacuare.

3. În ceea ce privește sondele închise permanent și abandonate, inventarele includ de asemenea:

- (a) ultimele măsurări cunoscute sau ultima cuantificare cunoscută a emisiilor de metan în aer și în apă dacă există;

- (b) informații care arată că autoritatea competentă relevantă a atestat că sonda sau amplasamentul sondei în cauză îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 2 punctul 40;
- (c) documentație adecvată pentru a demonstra că nu există emisii de metan provenite de la sondă sau de la amplasamentul sondei, inclusiv pe baza factorului de emisie sau a cuantificării bazate pe eșantioane, sau dovezi fiabile privind izolarea permanentă a subsuprafeței în conformitate cu standardul ISO 16530-1:2017:
 - (i) pentru toate sondele închise permanent și abandonate la ... [30 de ani înainte de data intrării în vigoare a prezentului regulament] și după această dată;
 - (ii) dacă sunt disponibile, pentru toate sondele închise permanent și abandonate înainte de ... [30 de ani înainte de data intrării în vigoare a prezentului regulament].

Partea 2

Planurile de atenuare pentru sondele inactive și sondele închise temporar includ cel puțin următoarele elemente:

1. calendarul pentru gestionarea fiecărei sonde inactive și a fiecărei sonde închise temporar, inclusiv acțiunile care urmează să fie efectuate;
2. denumirea și adresa operatorului sau ale proprietarului sondei inactive sau al sondei închise temporar sau ale deținătorului unei licențe pentru sonda inactivă sau sonda închisă temporar, după caz;
3. data prevăzută pentru încheierea decontaminării, recuperării sau închiderii sondelor inactive și a sondelor închise temporar.

ANEXA VI

Rapoarte privind minele de cărbune active menționate la articolul 20

Partea 1

Rapoartele privind minele de cărbune subterane active includ cel puțin următoarele elemente:

1. denumirea și adresa operatorului minier;
2. adresa minei de cărbune;
3. tonajul fiecărui tip de cărbune produs de mina de cărbune;
4. pentru toate puțurile de aerisire utilizate de mina de cărbune:
 - (a) denumirea (dacă există);
 - (b) perioada de utilizare, dacă este diferită de perioada de raportare;
 - (c) coordonatele;
 - (d) scopul (admisie, evacuare);
 - (e) specificațiile tehnice ale echipamentului de măsurare utilizat pentru măsurarea și cuantificarea emisiilor de metan și condițiile optime de funcționare specificate de producător;
 - (f) procentul de timp în care a funcționat echipamentul de măsurare continuă;

- (g) trimiteri la standardele sau specificațiile tehnice aplicabile pentru:
 - poziția de eșantionare a echipamentului de măsurare a metanului;
 - măsurarea debitelor;
 - măsurarea concentrațiilor de metan;
 - (h) emisiile de metan înregistrate de echipamentul de măsurare continuă (în tone);
 - (i) emisiile de metan înregistrate prin eșantionare lunară (în tone/oră), inclusiv informații privind:
 - data eșantionării;
 - tehnica de eșantionare;
 - citirile condițiilor atmosferice (presiune, temperatură, umiditate), efectuate la o distanță corespunzătoare pentru a reflecta condițiile în care funcționează echipamentul de măsurare continuă;
 - (j) în cazul în care mina de cărbune este conectată cu o altă mină de cărbune prin orice mijloace care permit un flux de aer între minele de cărbune, denumirea celeilalte mine de cărbune în cauză;
5. factorii de emisie post-extracție și descrierea metodei utilizate pentru calcularea acestora;
6. emisiile post-extracție (în tone).

Partea 2

Rapoartele privind minele de cărbune de suprafață active includ cel puțin următoarele elemente:

1. denumirea și adresa operatorului minier;
2. adresa minei de cărbune;
3. tonajul fiecărui tip de cărbune produs de mina de cărbune;
4. o hartă a tuturor zăcămintelor utilizate de mina de cărbune, evidențiind limitele zăcămintelor respective;
5. pentru fiecare zăcământ de cărbune:
 - (a) denumirea (dacă există);
 - (b) perioada de utilizare, dacă este diferită de perioada de raportare;
 - (c) descrierea metodei experimentale utilizate pentru determinarea emisiilor de metan generate de activitățile miniere, inclusiv metodologia aleasă de contabilizare a emisiilor de metan din straturile înconjurătoare;
6. factorii de emisie post-extracție și descrierea metodei utilizate pentru calcularea acestora;
7. emisiile post-extracție.

Partea 3

Rapoartele privind stațiile de evacuare includ cel puțin următoarele elemente:

1. denumirea și adresa operatorului minier;
 2. tonajul metanului transportat de sistemul de evacuare al unei/unor mine, pentru fiecare mină;
 3. tonajul metanului evacuat în atmosferă;
 4. tonajul metanului ars la faclă;
 5. eficiența proiectată a distrugerii și a îndepărtării coșurilor de faclă sau a altor dispozitive de ardere;
 6. utilizarea metanului captat.
-

ANEXA VII

Raportarea evenimentelor de evacuare în atmosferă și a evenimentelor de ardere la faclă în stațiile de evacuare, astfel cum se menționează la articolul 23

Operatorii stațiilor de evacuare raportează autorităților competente cel puțin următoarele elemente privind evenimentele de evacuare în atmosferă și evenimentele de ardere la faclă:

1. denumirea și adresa operatorului stației de evacuare;
 2. ora la care a fost detectat evenimentul;
 3. cauza evenimentului;
 4. justificarea folosirii evacuării în atmosferă în loc de arderea la faclă, dacă este cazul;
 5. tonajul metanului evacuat în atmosferă sau ars la faclă, sau, dacă nu este posibilă cuantificarea, o estimare.
-

ANEXA VIII

Inventarele, rapoartele și planurile de atenuare pentru minele de cărbune subterane închise și minele de cărbune subterane abandonate, astfel cum se menționează la articolele 24, 25 și 26

Partea 1

1. Pentru fiecare amplasament, inventarul minelor de cărbune subterane închise și al minelor de cărbune subterane abandonate menționat la articolele 24 și 25 include cel puțin următoarele elemente:
 - 1.1 denumirea și adresa operatorului, a proprietarului sau a deținătorului unei licențe, după caz;
 - 1.2 adresa amplasamentului;
 - 1.3. o hartă cu limitele minei de cărbune;
 - 1.4 scheme cu abatajele de cărbune și statutul acestora;
 - 1.5 rezultatele măsurării sau ale cuantificării directe a metanului la nivel de sursă la următoarele surse de emisii punctuale:
 - (a) toate puțurile de aerisire utilizate de mina de cărbune în perioada sa activă, însoțite de:
 - (i) coordonatele puțului;
 - (ii) denumirea puțului (dacă există);
 - (iii) starea etanșării și metoda de etanșare, dacă se cunosc;

- (b) țevile de aerisire neutilizate;
 - (c) sondele de evacuare a gazelor neutilizate;
 - (d) alte surse potențiale de emisii punctuale înregistrate.
2. Măsurările menționate la punctul 1.5 se efectuează în conformitate cu următoarele principii:
- 2.1 măsurările se efectuează la presiunea atmosferică, permițând depistarea eventualelor scăpări de metan, și în conformitate cu standardele științifice corespunzătoare;
 - 2.2 măsurările se efectuează cu ajutorul unui echipament cu o precizie de cel puțin 0,5 tone pe an;
 - 2.3 măsurările sunt însoțite de informații privind:
 - (a) data măsurării;
 - (b) presiunea atmosferică;
 - (c) detalii tehnice privind echipamentul utilizat pentru măsurare;
 - 2.4 puțurile de aerisire utilizate în mod tradițional de două sau mai multe mine de cărbune se alocă unei singure mine de cărbune, pentru a se evita dubla contabilizare.

Partea 2

Raportul menționat la articolul 25 alineatul (6) conține următoarele elemente:

1. denumirea și adresa operatorului, a proprietarului sau a deținătorului unei licențe, după caz;
2. adresa amplasamentului;
3. emisiile de metan provenite de la toate sursele de emisii punctuale prezentate în partea 1, inclusiv:
 - (a) tipul sursei de emisie punctuale;
 - (b) detalii tehnice privind echipamentele de măsurare și metoda utilizată pentru estimarea emisiilor de metan, inclusiv sensibilitatea;
 - (c) procentul de timp în care a funcționat echipamentul de măsurare;
 - (d) concentrația de metan înregistrată de echipamentul de măsurare;
 - (e) estimări ale emisiilor de metan provenite de la sursa de emisie punctuală.

Partea 3

1. Planul de atenuare menționat la articolul 26 alineatul (1) include cel puțin următoarele elemente:
 - 1.1 o listă a tuturor surselor de emisii punctuale menționate în partea 1;

- 1.2 fezabilitatea tehnică a atenuării emisiilor de metan la nivel de amplasament pe baza surselor de emisii punctuale;
 - 1.3 calendarul de atenuare a emisiilor de metan de la fiecare amplasament;
 - 1.4 evaluarea eficienței proiectelor de colectare a metanului dintr-o mină de cărbune abandonată, în cazul în care au fost puse în aplicare.
2. Planul de atenuare poate include o trecere în revistă a practicilor de atenuare utilizate pentru reducerea emisiilor de metan, cum ar fi dezvoltarea de proiecte de stocare a energiei geotermale și termice în minele de cărbune inundate, aplicațiile hidroenergetice în minele de cărbune neinundate, captarea metanului prin degazificare, utilizarea dispozitivelor de degazificare relevante pentru siguranță, utilizarea gazelor de mină drept sursă de energie sau îndiguirea apei de mină și alte utilizări posibile.
-

ANEXA IX

Informații care trebuie furnizate de importatori
în conformitate cu articolul 27 alineatul (1), cu articolul 28 alineatele (1), (2) și (3)
și cu articolul 29 alineatul (1)

Importatorii furnizează următoarele informații:

1. denumirea și adresa exportatorului și, dacă este diferit de exportator, denumirea și adresa producătorului;
2. țările terțe și regiunile, astfel cum sunt clasificate în Nomenclatorul unităților teritoriale de statistică (NUTS) al Uniunii de nivel 1, în care au fost produse și din care au fost exportate produsele, precum și țările și regiunile, astfel cum sunt clasificate în NUTS de nivel 1, prin care au fost transportate produsele înainte de a fi introduse pe piața Uniunii;
3. în ceea ce privește țițeiul și gazele naturale, informații din care să reiasă dacă producătorul sau exportatorul, după caz, efectuează măsurarea și cuantificarea la nivel de sursă și la nivel de amplasament, dacă datele respective fac obiectul unei verificări efectuate de o parte terță independentă, dacă emisiile sale de metan sunt raportate, fie în mod independent, fie ca parte a angajamentelor de raportare a inventarelor naționale de gaze cu efect de seră în concordanță cu cerințele CCONUSC sau cu standardele OGMP versiunea 2.0; o copie a celui mai recent raport privind emisiile de metan, inclusiv, dacă sunt disponibile, informațiile menționate la articolul 12 alineatul (4), în cazul în care sunt furnizate în raportul menționat; și metoda de cuantificare (cum ar fi nivelurile CCONUSC sau nivelurile OGMP versiunea 2.0) utilizată în raport pentru fiecare tip de emisii de metan;

4. în ceea ce privește țițeiul și gazele naturale, informații din care să reiasă dacă producătorul sau exportatorul, după caz, aplică măsuri de reglementare sau voluntare pentru a-și controla emisiile de metan, inclusiv măsuri precum anchete LDAR sau măsuri de control și restricționare a evenimentelor de evacuare în atmosferă și a evenimentelor de ardere la faclă, inclusiv o descriere a măsurilor respective, împreună cu, dacă sunt disponibile, rapoartele relevante privind anchetele LDAR și privind evenimentele de evacuare în atmosferă și evenimentele de ardere la faclă din ultimul an calendaristic disponibil;
5. în ceea ce privește cărbunele, informații din care să reiasă dacă producătorul sau exportatorul, după caz, efectuează măsurarea și cuantificarea emisiilor de metan la nivel de sursă, dacă emisiile de metan respective sunt calculate și cuantificate în conformitate cu anexa VI, dacă datele respective fac obiectul unei verificări efectuate de o parte terță independentă, dacă emisiile sale de metan sunt raportate, fie independent, fie ca parte a angajamentelor de raportare a inventarelor naționale de gaze cu efect de seră în concordanță cu cerințele CCONUSC și dacă sunt în conformitate cu cerințele de raportare ale CCONUSC sau cu un standard european sau alt standard internațional pentru monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor de metan; o copie a celui mai recent raport privind emisiile de metan, inclusiv, dacă sunt disponibile, informațiile menționate la articolul 20 alineatul (6); și metoda de cuantificare (cum ar fi nivelurile CCONUSC) utilizată în raport pentru fiecare tip de emisii de metan;
6. în ceea ce privește cărbunele, dacă producătorul sau exportatorul aplică măsuri de reglementare sau voluntare pentru a-și controla emisiile de metan, inclusiv măsuri de control și restricționare a evenimentelor de evacuare în atmosferă și a evenimentelor de ardere la faclă; și, dacă sunt disponibile, volumele de metan evacuat în atmosferă și ars la faclă calculate pentru fiecare mină de cărbune cel puțin în cursul ultimului an calendaristic și planurile de atenuare existente pentru fiecare mină de cărbune, împreună cu o descriere a măsurilor respective, inclusiv, dacă sunt disponibile, rapoartele privind evenimentele de evacuare în atmosferă și evenimentele de ardere la faclă din ultimul an calendaristic disponibil;

7. denumirea entității care a efectuat verificarea de către o parte terță independentă a rapoartelor menționate la punctele (3) și (5), dacă este cazul;
8. informațiile prevăzute la articolul 28 alineatul (1) sau (2), după caz, care arată că țițeiul, gazele naturale sau cărbunele fac obiectul unor măsuri de monitorizare, raportare și verificare la nivel de producător echivalente cu cele prevăzute în prezentul regulament pentru contractele încheiate sau reînnoite la data de ... [data intrării în vigoare a prezentului regulament] sau după această dată, precum și informații privind eforturile depuse pentru a se asigura că țițeiul, gazele naturale sau cărbunele furnizate în temeiul contractelor încheiate înainte de ... [data intrării în vigoare a prezentului regulament] fac obiectul unor măsuri de monitorizare, raportare și verificare la nivel de producător echivalente cu cele prevăzute în prezentul regulament;
9. informații din care să reiasă dacă clauzele standard menționate la articolul 28 alineatul (3) sunt utilizate în contractele de furnizare, specificând care clauze standard;
10. informațiile prevăzute la articolul 29 alineatul (1) privind intensitatea metanului în exploatarea țițeiului, a gazelor naturale și a cărbunelui introduse pe piața Uniunii în temeiul contractelor de furnizare relevante.